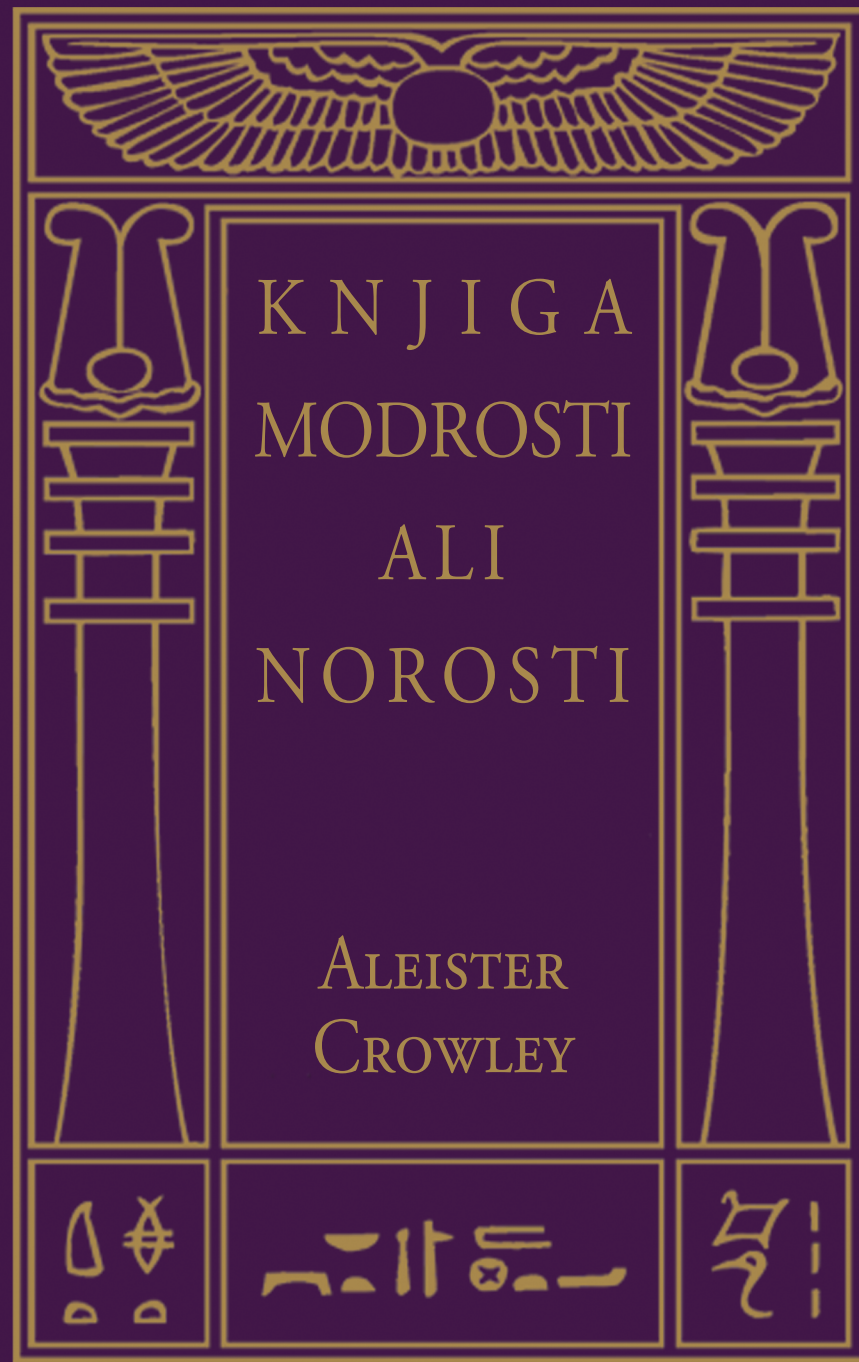

KNJIGA MODROSTI ALI NOROSTI - ALEISTER CROWLEY

KNJIGA MODROSTI ALI NOROSTI

Naslov originala:

Liber Aleph vel CXI: The Book of Wisdom or Folly

© *Copyright originalnih tekstov:*

Ordo Templi Orientis, International Headquarters; JAF Box 7666, New York, NY 10116 USA, <http://www.oto.org/>

Kontaktni naslov v Sloveniji:

<http://www.oto.si/>

Prvič objavljeno l. 1962 E.V. Thelema Publishing Co. West Point, California.

Druga objava: 1991 e.v., Samuel Weiser, Inc., Box 612, York Beach, Maine ME 03910.

Naslov prevoda:

Liber Alef vel CXI: Knjiga Modrosti ali Norosti

© *Copyright prevoda:* Založba IBIS

Avtor: Aleister Crowley

Prevod: Janez Trobentar

Tisk na zahtevo

Edicija: ΘΕΛΗΜΑ

Izdaja: Prva

Izdajatelj: Založba IBIS

leto Viii (2017 e.v.)

Maribor - Slovenija

LIBER ALEF
VEL
CXI

* * *

KNJIGA
MODROSTI
ALI NOROSTI

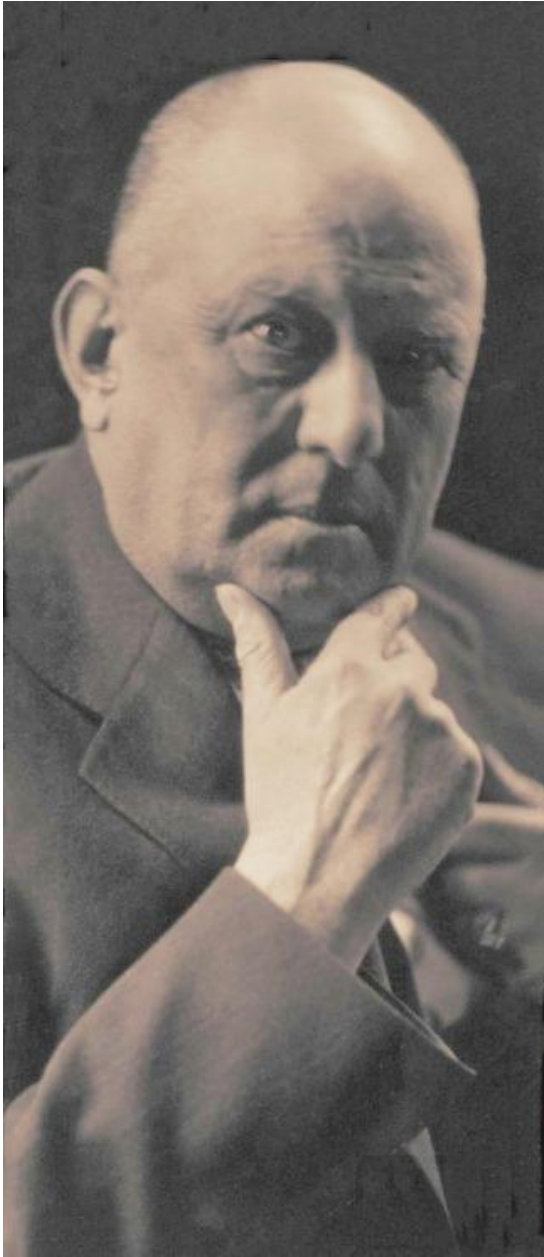
*

ALEISTER CROWLEY

* *

PREVOD: *JANEZ TROBENTAR*

* * *

Slika: Aleister Crowley

I.

UVOD

(V PRVO IZDAJO)

TA KNJIGA ima precej nenavadno usodo. Je ena izmed mojstrov in pokojnega Aleisterja Crowleya, ki je bila zaključena ob koncu Prve Svetovne Vojne, marca 1918, ko so se sesule Centralne Sile. Bilo je par poskusov njenega natisa, preden je dejansko šla v tisk. Ko je bilo tiskanje končno dovršeno, pa je avtorjeva smrt 1. decembra 1947 posegla vmes in do izida ni prišlo.

To je ena Crowleyevih največjih in najglobljih knjig, v katero je izlil svojo kri. Ni boljšega načina, da pokažemo zakaj in kako je bila napisana, kakor da to prepustimo avtorju samemu ter navedemo odlomek iz njegovih *Izpovedi*:

Namen *Libra Alef, Knjige Modrosti ali Norosti*, je bil izraziti srce mojega učenja v njegovih najglobljih in najdelikatnejših razsežnostih. To je najzgoščenejša in najintenzivnejša knjiga, ki sem jo kdajkoli ustvaril. Njena misel je tako uperjena in, če se lahko tako izrazim, nervozna, da je njeno pisanje tedaj in njeno branje sedaj vključevalo in vključuje domala nevzdržen napon. Spomnim se, kako sem običajno sedel za svojo delovno mizo noč za nočjo – bila je najgorša zima, ki jih je poznal New York dolgo vrsto let, a tudi če bi centralna kurjava bil sam peklenški ogenj, dvomim, da bi se lahko ogrel. Noč za nočjo sem sedel, vseskozi, otrpel kakor truplo, in še bolj leden; vse moje življenje osredotočeno na dve točki: majhen odsek mojih možganov, ki je bil zaposlen z delom, ter moje desno zapestje in prsti. Spominjam se popolnoma jasno, da se je moje zavedanje pričelo pri mojem povsem mrtvem podlaktu.

Knjiga je napisana v prozi, a vsebuje formalen opis, ki je nujnejši od vsega, kar naj bi bilo sploh možno v poeziji. Omejil sem se tako z odločitvijo, da temeljito obdelam neko

temo na eni sami strani papirja. Pisanje je predstavljalo eno akutno agonijo, podobno tisti pri prakticiranju Asane, in ta napor me je odmaknil tako daleč od normalne zavesti, da je bilo nekaj neizrekljivo mrtvaškega v svoji nenaravnosti v tem, ko sem šel v posteljo ob belem dnevu v upanju, da bom dobil malo toplote od samozadovoljne "Kamele".

Ko je začel s pisanjem *Libra Alef*, je Crowley imel v mislih, da jo naslavlja svojemu magijskemu "sinu" O.I.V.I.O., v veri, da je on otrok, prerokovan v *Knjigi Zakona*. Na veliko načinov se je trudil, da bi pomagal temu "sinu" v njegovem napredovanju. Tako je izpolnjeval ravno svarečo prerokbo iz *Knjige Zakona*:

To bo njegov otrok, in to na nenavaden način. Naj ne poizveduje za tem, kajti tako lahko on le odpade od tega.

AL: II. 47

Do leta 1919 so okoliščine dopuščale Crowleyu vero, da je Fra O.I.V.I.O. lahko ta "otrok", obljubljen v *Libru AL* (červno je v samadičnem pisanju *Libra Alef* predvidel – glej pogl. 166 – Resnico zadeve. Kasneje so se začele dogajati stvari, ki so prisilile Crowleya v dvom proti vsem svojim upom in željam. Leta 1924 je postal prepričan, da je O.I.V.I.O. (moto "sina" ob samosprejetju stopnje Magister Templi) zgrešil v popolnem izničenju svoje osebnosti.

A kaj to prizadeva Tajne Vodje, ki so stkali svojo mrežo okrog Pisarja tako, da se je moral, motiviran z obiljem ljubezni v svoji naturi, še bolj potruditi v tem izrednem poslu? Kajti, v nekem smislu, je *Liber Alef* naslovljen na otroka Velike Divje Zveri, otrok Človeka pa je človeštvo; v drugem smislu pa se mora otrok, obljubljen v *Libru AL* šele roditi – v svojem primernem času.

Za tega otroka in njegove sestre in brate vsepovsod, torej zdaj izdajamo to Delo, v času, ko nam občutek frustracije na vseh celinah planeta ponuja zgolj vizijo popolne Zmede.

Editorji

II. PROLEGOMENON (K DRUGI IZDAJI)

Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon.

Aleister Crowley je imel dar razglašanja resnic, ki jih drugi znajo omenjati zgolj v simbolih, če si jih sploh že nekako predstavljajo. V dvesto osmih poglavjih *Libra Alef* izpostavi impresivno zbirko spiritualnih konceptov. Gre za edukacijsko razpravo v najpristnejšem smislu prenašanja z muko zadobljene modrosti iz generacije v generacijo.

Crowley je napisal *Liber Alef* ob samozadani miselni in telesni disciplini, ki sama kot taka onemogoča neko digresijo na tem mestu; v holografu rokopisa vsaka tema natanko zapolni eno poglavje in vsako poglavje svojo stran. Vendar obstaja čudovita kontinuiteta v prehajanju iz enega poglavja v naslednjega, ob avtorjevem izlivanju svojega enciklopedičnega znanja. Sveta Qabalah, Magika, psihologija sanj in nezavednega, formule iniciacije, edukacija otrok in trening učencev, mistični transi, droge, seks, ljubezen in smrt; to so le nekatere teme, ki jih avtor obravnava, ne mimogrede, temveč izjemno pronicljivo.

V poznejših letih se je vedno zatekal po navdih v *Liber Alef*, navajajoč cela poglavja ob razjasnjevanju določenega principa, ali navajajoč resne bralce na knjigo zavoljo popolnejše razjasnitve določene teme. Kakor bi bil, ko se je enkrat uspel tako dobro in s takim trudom izraziti, kasneje nevoljan popravljati svoj izraz. Nemara gre za Crowleyjevo najrazumljivejšo objavo njegove zrele magikalne filozofije.

Liber Alef je namerno spisan v arhaičnem, epistolarnem stilu, ki se nekako čudno prilega mnogim težavnim temam.

A kar bi lahko bilo mikavno izmikanje v rokah nekega drugega pisca, učinkovito povzdigne jezik do dostojanstva avtorjeve misli. Nenavadno, ta formalizem sicer pomaga k zadržanosti čustva, ki ni nič drugega kot ljubezen očeta do njegovega sina.

Crowley je opisal *Liber Alef* kot "en razširjen in izdelan komentar *Knjige Zakona*, v obliki pisem Mojstra Teriona njegovemu magijskemu sinu." V tem zadnjem oziru spominja na neko drugo knjigo magikalnih instrukcij, *Knjigo Svete Magije Abramelina Maga, ki jo je Jud Abraham posvetil svojemu sinu Lamekhu*, katere angleški prevajalec je bil S. L. Mathers, soustanovitelj Hermetičnega Reda Zlata Zoro. Crowley je bil v Zlato Zoro iniciiran leta 1898, ko mu je bilo 23 let, in je bil tam deležen svojih prvih podukov o magijskih treningih. Dočim je gola psihobiografija prej pot do napačnega razumevanja Crowleya, je gotovo Mathers bil ena od Crowleyevih očetovskih figur, in *Abramelina* je Crowley v mladosti intenzivno preučeval. Čeprav je bil *Liber Alef* napisan skoraj dvajset let pozneje in pol sveta stran, imajo dogodki, osebnosti in koncepti, ki so botrovali njegovemu nastanku, svoje korenine v avtorjevem zgodnjem življenju. In v to obdobje se moramo obrniti, če hočemo dojeti nastanek te knjige.

Leta 1900 je upor članstva razprl Zlato Zoro, in Crowley je prekinil svojo Abramelinovo operacijo, da bi se postavil na stran svojega v bitko vpletenega vodje Methersa. Leta 1903 je bil Red odkrito razklan, a je tedaj Crowley prekinil tudi z magijsko prakso na sploh, da bi se posvetil jogi ter pogreznil v potovanje, šport in poezijo. Avgusta istega leta se je poročil z Rose Edith Kelly. Ona je imela zelo malo zanimanja za Magiko in še manj vednosti o njej, a se je zgodilo, da je povedla svojega soproga na spiritualno avanturo, ki mu bo povsem spremenila njegov življenjski tok.

Zgodaj leta 1904, po povratku z zapoznelega medenega meseca na Cejlonu, sta se zakonca Crowley impulzivno izkrcala za dlje časa v Kairu. Naneslo je, da je Crowley izvedel določeno magijsko Invokacijo svoji soprogi v zabavo, nakar je ona za več tednov postala čudno navdahnjena, sporočajoč svojemu zbezanemu soprogu, da "ga oni pričakujejo" ter "vse zadeva otroka." Po natančnem poizvedovanju je Crowley zaključil, da je "čakalec" bil egiptovski bog Horus. Rose ga je nato poučila, da naj vstopi v tempelj točno ob poldnevu tri zaporedne dni ter zapiše, kar bo slišal. On je nejevoljno pristal ter Osmega, Devetega in Desetega Aprila sprejel glasovni narek od neke entitete, ki jo je kasneje opisal kot "praeterhumano inteligenco z imenom Aiuaz (ali Aivass). To je bila *Knjiga Zakona*, formalno naslovljena *Liber L vel Legis sub figura CCXX*, nadalje navajana kot *Liber Legis*.

Zaradi svojega prirojenega skepticizma, je dvomil v *Liber Legis*. Sile okoliščin pa so ga sčasoma prepričale, da je knjiga globoko preroška, vsebuječ neovrgljivo notranjo evidenco svoje avtentičnosti, "zakrito v šifrirane trditve, meni povsem neznane, veličastne in globoke; napovedujoč javne in privatne dogodke onstran mojega nadzora, ali kateregakoli drugega človeka." Minilo je kar nekaj let, preden je Crowley sprejel *Liber Legis* kot to, kar je bila in je: temeljni dokument duha časa in Novega Eona, čigar je on glasnik in Magus.

Po sprejetju *Libra Legis* je Crowley pričel z ustanavljanjem nekega novega Reda – A.'.A.'. – z izrecnim namenom postaviti iniciacijo na znanstveno osnovo v skladu s principi Novega Eona. Učil je, da temu Redu končno vladajo Tajni Vodje, Velika Bela Bratovščina, ki vodi človeško evolucijo. Gre za nov izraz za iniciatorično gibanje, ki je oblikovalo njegove predhodnike, Teozofsko Društvo in Zlato Zoro. Crowley je torej naslednik Gospe Blavatski, nadaljujoč njeno

delo sintetiziranja misterijskih tradicij Vzhoda in Zahoda. Pravtako je nasledil S.L.Mathersa kot Glavni Adept, ko je prečistil sistem Zlate Zore v luči *Libra Legis*. Ta novi sistem je bil obsežno kodificiran leta 1909, ko je Red začel sprejemati člane in članice.

Člani Zlate Zore (*in njegovega notranjega reda Rosae Rubae & Aureae Crucis*) so delali po sosledju stopenj, ki odgovarjajo sefiram kabalističnega Drevesa Življenja. To velja za strukturo A.:A.: v celoti, kjer stopnja stažista Probationerja vodi v niz rangov od Malkuta (Neofit) do Heseda (Izredni Adept).

Najvišje stopnje A.:A.: so stopnje Tretjega Reda S.:S.:, ki odgovarjajo sefiram Binah (Magister Templi), Hokmah (Magus) in Keter (Ipsissimus). Da bi Izredni Adept lahko nadaljeval na te stopnje, mora položiti zaobljubo Brezna, v kateri priseže, da si bo vse pojave razlagal kot poslovanje Boga s svojo dušo. Adept nato postane Dete Brezna, nakar, ali ne uspe izničiti svoje privatne osebnosti in postane Črni Brat, ali pa uspešno doseže stopnjo sfere Binah, s tem postavši Mojster Templja. O tej stopnji je Crowley zapisal:

V Viziji in Glasu stopnjo Mojstra Templja simbolizira adept, ki je izlil vsako kapljo svoje krvi, ki je njegovo celotno individualno življenje, v kelih Škrlatne Ženske, ki predstavlja Univerzalno Neosebno Življenje. Tam od adepta ne preostane drugega "kot le en majhen kupček prahu."

Izročilo A.:A.: potrjuje, da vsak aspirant lahko položi Zaobljubo Brezna, toda to podvzetje, brez dovršitve uravnovešenja ter izpopolnitve dela, ki je potrebno na vmesnih stopnjah, pomeni izzivanje katastrofe. Nerazrešeni osebni kompleksi se uprejo izničenju ega, in rezultat – kar lahko okarakteriziramo kot ontološki solipsizem – je lahko manija ali blaznost.

Crowley opiše stopnjo iznad Magistra Templi, rang Magusa, takole:

Tako kakor je Magister Templi zaprisežen razlaganju vsakega pojava kot posebnega poslovanja Boga z njegovo dušo, tako je Magus temu, da vsako svoje dejanje naredi za izraz svoje magijske formule.

Osnovna karakteristika tega Ranga je to, da njegov imetnik izreče Ustvarjalno Magično Besedo, ki spremeni planet, na katerem prebiva, z nastavitvijo novih oficirjev, da bi nadzirali njegovo iniciacijo. To se lahko dogodi zgolj na "Enakonočje Bogov" ob koncu nekega "Eona"; se pravi, ko se tajna formula, ki izraža Zakon njegovega delovanja, iztroši, in postane neuporabna za njegov nadaljnji razvoj...

En Magus se torej lahko pojavi kot tak svetu v presledkih po nekaj stoletij; poročila zgodovinskih Magusov in njihovih Besed, so podana v *Libru Alef*.

Crowleyjevo ime kot Magusa je bilo TO MEFA ΘHPION, ali Mojster Terion. Njegova literarna interpretacija je "Velika Zver", numerična vrednost po grški gematriji pa je 666. Kakor Lao-Tse, Buda, Krišna, Mohammed in ostali Magi preteklosti, Je tudi Učitelj Zver izgovoril svojo Besedo, razglasivši Novi Eon Horusa, kar se je zgodilo leta 1904 e.v. z prejetjem *Libra Legis*. Crowley ta dogod postavi v historično perspektivo, opisujoč preteklega, sedanjega in bodoči Eon ter magijske formule, ki usmerjajo evolucijo samozavesti človeštva:

Egiptovska Hierarhija nam ponuja naslednjo genealogijo; Izis, Oziris, Horus. "Pogansko" obdobje tako pripada Izidi; to je neko pastoralno, naravno obdobje preproste magije. Z Budo, Kristom in drugimi, pride nato Ozirisovo Enakonočje; žalost in smrt sta glavna objekta človekove misli, in njegova magikalna formula je formula žrtvovanja. Zdaj je prišlo, z Mohammedom kot njegovim predhodnikom, Enakonočje Horusa, mladega otroka, ki zraste močan, da bi (s svojim

dvojčkom Harpokratom) maščeval Ozirisa, ter prinese dobo siline in sijaja. Njegova formula še ni v celoti razumljena. Njega bo nekoč nasledilo Enakonočje Ma (ali Maat; op.p.), Boginje Pravičnosti, lahko čez sto ali pa čez tisoč let; kajti Izračunavanje Časa je Tamkaj drugačno od Tukajšnjega.

Astrološka Razdobja si sledijo sosledno z Velikimi Enakonočji. V skladu z astronomskimi opazovanji in izmeritvami, se zodiakalni znak na horizontu ob zori na spomladansko enakonočje premenja približno vsakih 2156 let. Te dobe niso nujno istovetne z Eoni, ki lahko variirajo po dolžini. A dočim se razglasitev Dobe Vodnarja ujema z spočetjem Horusovega Eona, je ta vendar bolj tipičen za njemu nasprotno znamenje Leva. Crowley to razloži takole:

Govorjenje o Dobah Rib in Vodnarja je nezadostno. Doba ima tudi nasprotno znamenje za svojo karakteristiko, ki je občasno celo močnejše od originalnega znamenja. Imenovati našo dobo za Dobo Vodnarja je pravzaprav šala. Za enkrat je videti bolj Levji.

Sprejetje Knjige Zakona se je dogodilo s posredovanjem Rose Edith Crowley, ki je bila prva Škrlatna Ženska, ali magijska družica, Zveri. O Zveri in Škrlatni Ženski Crowley zapiše:

Zver in Škrlatna Ženska sta avatarja Taa in Teh, Šive in Šakti... Zver naj bi bil določen posameznik: namreč Aleister Crowley. A Škrlatna Ženska je po potrebi zamenljiva oficirka.

Crowleyjev spiritualni napredek od Magistra Templja do Magusa zaobsega razdobje od 1914 do 1919 e.v., ko je bival v Združenih Državah. Pri tem so mu asistirale mnoge ženske, ki jih je videl kot oficirke v svoji ceremoniji iniciacije. Večina njih, ali nemara vse, so bile njegove ljubimke, in so, zavoljo katalitičnega učinka, imele teriomorfna imena: "Mačka",

"Kača", "Pes", "Sova", "Opica", "Kamela" in "Zmaj". O njih piše v poglavju 176 te knjige.

Tri izmed teh "oficirk" so tudi pripomogle k nastanku *Libra Alef*. "Mačka" je bila Jeanne Foster (Soror Hilarion); njena osrednja vloga je opisana spodaj. Njena naslednica, "Kamela", je bila Roddie Minor (Soror Ahitha), s katero je avtor živel, ko je knjigo pisal. Njo je za kratek čas nadomestil "Zmaj," Marie Lavroff Rohling (Soror Olun); z njo se je Crowley zapletel med pisanjem knjige (glej poglavja 101, 102, 109 in 110). Vse te tri, vsaka v svojem turnusu, so bile Škrlatne Ženske, in vse so vsled okoliščin odpadle od te vloge. Soror Ahitha je pogrešila zaradi svoje "indiferentnosti do Dela." Čeprav je Crowley kasneje Soror Olun smatral za "dvojljiv primer," ji je vseeno bil hvaležen, ker mu je pomagala navdihniti pisanje *Libra Alef*; ona je pogrešila zaradi "neodločnosti." A nas trenutno najbolj zadeva najzgodnejša od te trojice Škrlatnih Žensk, Jeanne Foster. Čeprav je njena vez z Zverjo že minevala, je bila ona ta, ki je nevede omogočila pisanje *Libra Alef*.

Jeanne Robert Foster (rojena Olivier, 1884 – 1970) je bila ena od Crowleyjevih velikih ljubezni. Poročila se je z moškim starejšim od njenega očeta, da bi pobegnila iz mesteca v podeželskem zaledju New Yorka. Ustalila sta se v New York Cityju, kjer je postala pesnica in sourednica *Review of Reviews*. Crowleyja, ki je tedaj pisal za *Vanity Fair*, je srečala junija 1915 na zabavi pri nekem novinarju. Bila je ljubezen na prvi pogled; Crowley je zapisal, da je "srečal svoj utelešeni ideal ... Moja ljubezen do nje je bila bolj vzvišena od vseh mojih preteklih izkustev." Pustila ga je čakati cel mesec, preden sta konzumirala svoje ljubezensko razmerje, kar naj bi za Crowleya bil kar nek rekorden dosežek: v *Izpovedih* je zapisal: "Prenašal sem muke njene odsotnosti z vso silino svoje možitosti."

Vsekakor sta imela resen partnerski odnos; pisala sta ljubezensko poezijo eden drugemu in ona se je mislila ločiti od svojega soproga, da bi se poročila s Crowleyem, ki je hrepenel po tem, da bi imel z njo otroka. Zavaljo svoje službe kot Škrlatne Ženske si je naredila mistično ime Hilarion. Ob koncu septembra je Crowley poskušal z njo zaploditi otroka – kakor je razvidno iz zadnje pesmi zbirke *Zlata Vrtnica* (neizdan ciklus sonetov, ki opisuje njuno ljubimkanje) – in verjel je, da mu je to tudi uspelo.

V začetku oktobra se je Crowley odpravil na turo do Zahodne Obale, kamor mu je ona sledila, odločivši se, da bo "romanco in avanturo začinila tako, da bo svojega moškega zaščitniško zapredla. Kot za na postranski izlet sta odšla v Vancouver, kjer je Crowley obiskal Charlesa Stansfelda Jonesa, člana A.:A.: in O.T.O.. Ločila sta se v Kaliforniji; ob povratku v New York je Crowley spoznal, da ga je zavrgla. Izgubo je občutil zelo hudo. Prepričan je bil, da je zaplodil otroka, kasneje zapisavši, da "nisem vedel, da sem poskušal nekaj, kar se je izkazalo za fizično nemogoče."

Crowley si je nato povrnil čustveno ravnovesje, smatrajoč preteklo afero za privid in Jeanne Foster za varljivo. Sklenil je, da se je ona dokončno izneverila vlogi Škrlatne Ženske "zaradi strahospoštovanja." Pet let pozneje pa zapiše: "Nisem bil zaljubljen že od leta 1915 ...mar mi je ona zares 'zlomila srce'?"

Naslednje leto je dogajanje postalo zelo nenavadno. Poleti 1916 je Crowley prejel telegram, v katerem mu je bilo sporočeno, da je Charles Stansfeld Jones, Frater Ahad, Neofit A.:A.: položil Zaprisego Brezna in postal Mojster Templja. Torej sta Terion in Hilarion konec koncev le zaplodila dete, število 777 za Terionovo 666.

Vsak vzrok nujno proizvede primeren učinek, v tem primeru se je sin, ki sem ga hotel zaploditi, rodil na planu, ki

je drugačen od materialnega... Torej, v resnici sem hotel zaploditi nekega Magijskega Sina; in tako je natančno devet mesecev kasneje, to je, na spomladanski solsticij leta 1916 e.v., Frater O.I.V. (moto Ch. St. Jonesa na stopnji Probationerja), povsem brez moje vednosti, postal Otrok Brezna.

Crowley je v tem videl vznemirljivo potrditev sistema A.:A.::

Po metodah mojega sistema treningov je nekdo uspel prečkati Brezno ter postal Mojster Templja v dosti krajšem času kot je to kdajkoli prej bilo možno. Moj lasten primer je bil skrajno nenavaden. Enajst let je trajalo, da sem dovršil nalogo, za katero je bilo v človeškem izkustvu potrebno prej trikrat več časa... V primeru O.I.V. je bil čas še dosti krajši... lahko le sklenem, da je bil njegov uspeh domala v celoti posledica izvirnosti sistema, ki sem ga jaz predložil svetu. Skratka, to je bila potrditev celega mojega življenja, edinstvena in vrhunska nagrada za moj neizmeren trud.

Ch. St. Jones je bil rojen v Londonu, 2. aprila 1886, in je bil po poklicu računovodja. Čeravno je bila njegova družina religiozna, je sam nekoč rekel, "v mladosti se nikoli nisem posvečal religiji." Kot dvajsetletnika ga je začel privlačiti okultizem; tri leta kasneje, 24.decembra 1909, je postal Probationer Reda A.:A.:, navzemši moto Unus in Omnibus ("eden v vsem", skrajšano V.I.O.). Njegov instruktor je bil Frater Per Ardua, kapetan (kasneje General-Major) J.F.C. Fuller. Jones se je srečal s Crowleyem nekajkrat na kratko preden je maja 1910 odšel živeti v Britansko Kolumbijo, a je bil v rednem stiku s centralo v Londonu. Leta 1913 je postal Neofit, navzemši si moto Ahad (hebrejsko "Eden"). Bil je tudi iniciat O.T.O., prejemši VII° *expedientiae causa* okrog leta 1913 vsled njegovega dela pri ustanavljanju prve severnoameriške

O.T.O grupe, Agape Lože. Kasneje postane Veliki Mojster X° O.T.O. za Severno Ameriko.

Liber Legis vsebuje kar nekaj omemb "otroka", kakor tudi "enega", ki "bo prišel za" Zverjo in razrešil neke njene misterije. Jones sprva ni ponujal nobene razrešitve; zgolj njegov čudežen dosežek je spodbodel Crowleyja, da ga je prepoznal kot svojega "magijskega sina." Sprva Crowley "magijskega sina" ni smatral za "otroka", omenjenega v *Libru Legis*, vendar Jones ni izgubljal časa v smelem zatrjevanju, da je on oboje. Crowley mu je diplomatsko odvrnil: Po mojem "otrok" pomeni pravega človeškega otroka. Seveda, ti si prvorojenec Novega Eona, jaz pa delno pripadam staremu Eonu, ker sem se rodil v njem in pričel pod njegovo vladavino." A se je kmalu začel strinjati z Jonesom in je zadržal to stališče mnogo let, Jonesa pa imenoval, za slučaj svoje smrti, za svojega dediča v zadevah A.:A.: in O.T.O..

Po svojem dosežku leta 1916 je Jones navzel novi moto, V.I.O.O.I.V. (*Unus in Omnia, Omnia in Unum*). Svoje magijsko delo je nadaljeval brez prekinitve, pustil svojo službo računovodje in za nekaj časa tudi svojo soprogo Rubino. Naslednje leto je obrnil svoj moto v O.I.V.V.I.O., na zimski solsticij pa je bil deležen iluminacije v zvezi z besedo "AL", hebrejski izraz za "Boga" ali "bit." To je bila njegova prva napoved tega, kar bo kasneje prepoznano kot kabalistični ključ *Libra Legis*.

Marca 1918 Jones vse svoje imetje proda, da bi se lahko preselil v New York in se pridružil Crowleyju, ki je živel na Deveti Zahodni Ulici v Greenwich Villageu z Roddie Minor (Soror Ahitha), naslednico Hilarion v službi Škrlatne Ženske. Tedaj je Crowley ravnó pisal *Liber Alef*; očitno je Jones prišel ravnó v času, ko je bilo napisano 168. poglavje. Prvtako je bila v teku Crowleyjeva najdaljša zabeležena astralna komunikacija, delo z Amalantrahom; dotična diskarnirana

Inteligenca Amalantrah je dal Jonesu ime Arcteon. Delo je potrajalo do poletja, ko se Crowley odpravi navzgor ob reki Hudson in utabori na otoku Esopus. Na otoškem umiku se mu pridruži tudi Jones; karkoli sta tadva magika tam tedaj izvršila, lahko samo ugibamo, saj je Jones kasneje uničil svoje magikalne zapiske.

Jeseni 1918 se Crowley preseli na Univerzitetni Trg 1 v washingtonsko Četrto. Tu z Jonesom naredita podjeten načrt za izdajo novega zvezka *Equinox*, da bi oznanjala masonerijo O.T.O. in A.:A.: po Ameriki.

7. in 8. oktobra Jones odkrije, da "AL" kot "Sveta Beseda" odklene določene misterije *Libra Legis*. Čudno, tri dni po tem se je srečal s Crowleyem, a mu tega sploh ni omenil. Novembra je svoja odkritja dal na papir in spis poimenoval kot *Liber 31*. A je bil spet čudno zadržan; čeprav je sprva nameraval *Liber 31* nemudoma predati Crowleyju, je na ta trenutek počakal kar deset mesecev.

Marca potem se Jones preseli v Detroit, kjer je ravno izšla prva številka Tretjega Volumna revije *Equinox*. Ta vsebuje tudi odlomke iz Jonesovih dnevnikov, ki poročajo o njegovi magijski karieri, podobno kakor je Prvi Volumen v nadaljevanjih podajal Crowleyevo. Jones je prikazan kot primer adepta sistema A.:A.:, kar je tudi prav zares bil. Crowley ni varčeval s časom, da bi kot duhovni učitelj zagotovil svojemu sinu bodočnost.

Publikacijo Volumen III *Equinox* naj bi financiral O.T.O., preko prodaje svojega glavnega imetja, Crowleyjeve prejšnje rezidence Hišo Boleskine ob jezeru Loch Ness na Škotskem, ki jo je doniral Redu O.T.O. leta 1912. Prodaja ni zagotovila zadostnega fonda za zaključitev projekta, nemara zato ker je Red prevzel hipoteko v času donacije. Tako naslednja številka *Equinox* nikoli ni izšla.

V tistem času Jones končno pošlje *Liber 31* Crowleyju v New York. Odgovor slednjega je bil ekstatičen: "Tvoj ključ odpira Palačo. CCXX se je odprla kakor roža. Vse razrešeno, celo II.76 & III.47." Jonesova ključna beseda "AL" šteje 31, Alef – 1 in Lamed – 30. To je Crowleya napeljalo, da je Knjigo Zakona dokončno preimenoval v Liber AL vel Legis, in nadel rokopisu titulo Liber XXXI (ki ga ne smemo zamenjati za Jonesov Liber 31).

Crowleyjevi odzivi na Jonesova odkritja bodo jasnejši, če navedemo nekaj dotičnih verzov *Libra Legis*, skupaj s Crowleyjevim komentarjem:

Ta knjiga naj se prevede v vse jezike; a vedno z originalom v pisanju Zveri; kajti v slučajni obliki črk ter njih poziciji ene napram druge: v tem so misteriji, ki jih nobena Zver ne more predvideti. Naj tega sploh ne poskuša; a nekdo bo prišel za njim, kdaj, ne povem, ki bo odkril Ključ tega vsega; potem krog prekrižan v svoji zmoti je pravitako ključ. In Abrahadabra. To bo njegov otrok & na nenavaden način. Naj sploh ne poizveduje za tem; kajti s tem on lahko samo odpade od tega. (Liber AL, III: 47)

Crowleyjev kratek komentar je bil: "'eden pride za njim'; 'eden', i.e. Ahad. 'Ključ vsega tega': of all, se pravi AL, i.e. Al 31 Ključ." V svojih *Izpovedih* Crowley to misel še razširi:

Knjiga Zakona govori o tem "Otroku" kot o "Enem" povsem nedoločno. Ampak moto, ki si ga je Frater O.I.V. navzel, ko je postal neofit, je bil "Ahad," kar hebrejsko pomeni "Eden." Nadalje je bilo prerokovano, da bo ta "Otrok" razkril Ključ razlage same Knjige in tega jaz nisem bil sposoben... In dejstvo je, da je on odkril ta Ključ dve leti in pol kasneje.

Crowleyevi komentarji na sledeče verze prikazujejo njegove poglede, tako pred, kakor tudi po Jonesovem odkritju:

75. Ej! poslušaj ta števila in te besede:

76. 4 6 3 8 ABK 2 4 ALGMOR 3 Y X 24 89 RPSTOVAL.

Kaj pomeni to, o prerok? Ne veš ti tega; in tudi nikdar ne boš izvedel. Nekdo prihaja, da te bo nasledil: on bo to razložil. A zapomni si, o izbrani, biti jaz; slediti ljubezni Nu po z zvezdami osvetljenem nebu; iskati ljudi, da jim poveš to veselo sporočilo.

AL II 75, 76

Crowleyjev izvorni komentar:

Odlomek ... je videti kot en kabalistični test (po regularni proceduri) za vsakogar, ki bi trdil, da je Magijski Dedič Zveri. Bodite prepričani, da bo rešitev, ko bo enkrat najdena, nevprašljiva. Označevala jo bo skrajna preprostost in sploh ne bo dopuščala nobenega dvoma.

Po Jonesovem odkritju je dodal:

Zgornji paragraf je bil napisan pred komunikacijo Charlesa Stansfelda Jonesa, v zvezi z "števili in besedami", ki tvorijo Ključ do šifre te Knjige. Njegovi kabalistični dokazi so podani v Dodatku. Njegova okultna imena, števila, dignitete in titule so sledeče: PARZIVAL, Vitez Svetega Duha, etc. X° O.T.O., 418, 777, V.I.O., Ahad, O.I.V.V.I.O., Magister Templi A.:A.:, Arcteon, kot moj sin matere Jeanne Foster, Soror Hilarion.

Jones je Crowleyju 26. septembra pisno sporočil svojo zahtevo po Rangu Ipsissimusa; na to namiguje že v svojem *Libru 31*. To je bil prvi znak njegove nagnjenosti k samopoveličevanju ter slutnja bodočih težav. To jesen je Crowley odpotoval v Detroit in nato, po kratkem povratku v New York, odplul v Evropo. Tedaj je poslednjič videl Združene Države, kakor tudi svojega magijskega sina. Otrok je bil prepuščen sam sebi.

Po Crowleyjevem odhodu Jones ni izgubljal časa, da se odpravi v svojo lastno smer. Očitno je bil nekaj časa vzdražen

vsled Ojdipovega kompleksa. Že leta 1916 je Crowley napisal *Liber CCC, Khabs am pekht*, "Pismo Teriona, Magusa A.:A.:, njegovemu Sinu, nekakšen predhodnik *Libra Alef*. Mnogo let kasneje je Jones pripomnil, da

Preden je imel ta "otrok" sploh priložnost, da bi naredil nekaj po svoje (ali v skladu z njegovo Voljo) Zver ni izgubljal časa v cilju, da bi izoblikoval svojo predstavo o tem, kaj naj bi on počel – namreč, bolj ali manj v skladu z Voljo 666.

Crowleyjeve in Jonesove težave so se pričele po Jonesovem izkustvu razodetja, ki ga je napeljalo, da je prerazporedil tradicionalne Poti na kabalističnem Drevesu Življenja. Predtem je leta 1916 Crowley pisal Jonesu, da čeravno na stopnji Magistra Templi zadobimo nekako celovit pogled na Supernalno Triado je le to vendarle lahko le bežen uvid. Jonesov uvid je rezultiral v nizu knjig, ki so Crowleyja razočarale. Tako zapiše:

Nekdo, ki naj bi to vedel bolje, je poskusil popraviti Drevo Življenja tako, da je Kačo Modrosti obrnil navzdol! A s tem sheme ni uspel narediti niti simetrične; celo tisti majhen preostanek njegovega zdravega čuta se ni mogel sprijazniti s skrajno odvratnimi nesmisli. Vendar mu je uspelo celoten Magikalni Alfabet zvesti do nesmisla, kakor tudi dokazati, da nikdar ni razumel njegovega resničnega pomena.

To je bilo napisano za objavo; Crowleyjeva globlja skrb je veljala samemu Jonesu, kakor je razvidno iz njegovega dnevnika:

Poanta je v tem – knjige – celo ne oziraje se na nesmiselne atribucije, ki jih je prepostavil – so tako brezupno slabe v domala vseh ozirih – angleščina, stil, občutenje, točka gledišča; oh, vse! – vendar nemara lahko koristijo tistim, za katere so bile tudi napisane. Moja resnična skrb je ta, da bi on ne postal nečimrn ter pravi obrezovalec.

Leta 1921 je bil Jones določen za Velikega Mojstra X° O.T.O. za Severno Ameriko, in to s strani Theodorja Reussa, tedanjega internacionalnega Zunanjega Vodje Reda. Crowley je bil britanski Veliki Mojster Reda, kot Bafomet X°, že od leta 1912. Reuss je umrl leta 1923, in po mnenju Crowleya, "me je O.H.O. v svojem zadnjem pismu povabil, da postanem njegov naslednik kot Frater Superior. Crowleyjevo prvo dejanje kot O.H.O. je bila konfirmacija Jonesovega čarterja (Parzival X°) Velikega Mojstra Severne Amerike ter Heinricha Trenkerja (Recnatus X°) kot Velikega Mojstra za Nemčijo; onadva sta v povračilo tudi Crowleyja konfirmirala v njegovi službi O.H.O.. A kakorkoli bratska so že bila njih medsebojna poslovanja, je Crowley postal zelo kritičen do Jonesovih kabalističnih teorij. Leta 1924 je bil Crowley v severni Afriki in je Jonesu v Chicago pisal pismo:

Ti očitno nimaš nobenega merila za presojo meja svoje učenosti in nadvse pomembno dejstvo je, da ne pišeš nič čemur bi posvečeni učenjaki lahko ugovarjali... Čisto možno je biti velik Qabalist. Svoje delo moraš podpreti z deli drugih mislecev, četudi profanih.

Poleg vodenja nemškega oddelka O.T.O. je bil Heinrich Trenker tudi aktivist *Collegiuma Pansophicuma*; Jones je bil njegov predstavnik za Severno Ameriko. Bil je eden od prvih ezoteričnih redov, s katerimi je sodeloval, eden od teh je Jonesu zagotavljal preživnino.

Leta 1925 je Crowley odpotoval v Turingijo na Nemškem v kraj Weida. Na tem obisku je spoznal Karla Germerja, urednika časopisa *Pansophia*. Ko je zvedel, da so bile Jonesove knjige prevedene za publikacijo, je Crowley vzel stvari v svoje roke in popravil Jonesove neortodoksne kabalistične atribucije. Naslavljač Jonesa kot "mojega ljubljenega sina," Crowley napiše razlogo svojih dejanj:

Gotovo se ti je zmešalo s tvojo megalomanijo – kakor si bil zadostokrat opozorjen, da je v tem zate največja nevarnost - ko prijateljsko kritiko dojameš kot "neko nespodobnost." Obstaja pa na drugi strani dvoje mnenj med resnimi ljudmi: vsi soglašajo v tem, da so tvoje knjige, ob tem ko vsebujejo veliko izvrstnega dela v popularni reprezentaciji idej, ki so povzete iz Equinox ali iz knjižnice Reda, in skalkulirane tako, da vzbujajo smešenje vsled njih robotosti, pomanjkanja izvirnosti ter egoizma. Stil "vzvišenih" pasaž je zgolj imitacija mojega. Nekateri tvoji prebliski so mi povsem nerazumljivi. Posebej neke enačbe, ki so podane kot kabalistični "dokazi", a v resnici kaj takega sploh niso. Ti, izmed vseh ljudi, za katerega sem mislil, da naj bi med vsemi živimi še najbolje vedel, kaj kabalistični dokaz v resnici pomeni!... Sicer pa, kako domnevni M.T. sploh lahko govori o "Nezmotljivem Smislu," to zbega ravno to zmotljivo kvaliteto v meni!... Jaz lahko le še enkrat ponovim svoje zelo resno opozorilo, da v kolikor iz sebe ne izkoreniniš svoj razdražen ego in se ne vrneš nazaj ter ne greš skozi vse vmesne stopnje, ki si jih tako veselo preskočil, in ne zavzameš primerne drža odkritosti in bratstva v odnosu do svojih sodelavcev, potem boš prispel do najbolj vsemogočne in večne katastrofe v zgodovini Čikaga!... P.S.: Samega sebe najstrožje krivim, da sem ti molče potrdil tvojo odločitev, da zapustiš svojo službo računovodje. Absolutno prekršenje pravil A.:A.: je namreč sprejemanje denarja – pod katerokoli krinko – v zameno za "okultno" poučevanje.

Crowleyjeva ambivalentnost se izkaže na zaključku pisma: "vedno tvoj zaskrbljeni in ljubeči oče (angl. sire; op.p.)."

Kmalu potem je med njima prišlo do prvega večjega spora; ironično, ni šlo za nobeno magijsko zadevo, temveč povsem posvetno. Ko je odplul v Evropo, je Crowley pustil Jonesu v oskrbo dragoceno knjižno zbirko, ki pa jo je ta dal v hrambo detroitškemu skladišču. Kasneje je Crowley od njega zahteval dotično zbirko nazaj ter opazil, da manjka nekaj

najvrednejših zabojev; izkazalo se je, da so se izgubili v skladišču. Dočim je bil Crowley prepričan, da si jih je Jones preprosto prilastil, je Jones trdil, da je povsem nedolžen, ob čemer je bil zelo prizadet vsled Crowleyjevega suma in vere v kaj takega. Jones je bil v resnici nedolžen, saj so se izgubljeni zaboji našli v taistem skladišču dolgo po smrti obeh. Toda ta incident je očitno prekinil komunikacijo med njima za več let.

Nastale so nove težave bolj magijskega značaja, ki so se nadalje samo še množile. Te so Crowleyja privedle do sklepa, da je bil Jones ena zmeta, vendar je do tega stališča prišel postopoma in z velikim odporom.

Dve leti kasneje, leta 1928, se Jones vrne v Anglijo, nemara, da bi obiskal svojo družino. Dogodilo se je nekaj presenetljivega; znova je razmotril vse, kar se mu je dogodilo, pišoč o sebi (kot Ahad) v tretji osebi:

Nujno je bilo za Ahada, da je bil priveden do nasprotnega Stebra Templja in bil tam poučen o misterijih Rimokatoliške Cerkve. Postal je pravoverni član te Cerkve, sprejevši svoje prvo obhajilo ob Polnočni Maši za Božič, leta 1928. Ta korak, in samo ta, ga je privedel do otvoritve Iniciacije in Preizkušnje, ki sta sledili v skladu z *Librom Legis*.

Jones je sprejel konfirmacijo (birmo; op.p.) v Rimokatolištvo naslednje leto 1929, navzevši ime John. Mnogo let kasneje je zapisal: "Odkril sem, da imajo moja kombinirana imena nek kabalistični pomen: Charles Robert John Stansfeld Iones (i.e. CHRISTI)." (Zanimivo, da je ameriški magik C.F. Russell Jonesa poimenoval Jesus Stansfeld Christ približno deset let prej.)

Jones je omenil, da se Iniciacija in Preizkušnja, "ki naj bi sledili v skladu z *Librom Legis*", nanašata na sledeče verze iz III.poglavja:

63. Norec bere Knjigo Zakona in njen komentar; pa je ne razume,
64. Naj prestane prvo preizkušnjo, in mu bo kakor srebro.
65. Nato drugo, zlato.
66. Tretjo, kamenje plemenitega sijaja.
67. Četrto, skrajne iskre intimnega ognja.

Mnogo let kasneje Jones takole povzame svoje izkustvo teh preizkušenj:

Prva preizkušnja je bila uspešno prestana leta 1932 in je bila označena kot "Vzhajanje Srebrne Zvezde." Druga preizkušnja je bila prestana in označena z vzidom Zlate Zvezde naslednje leto. Tretja preizkušnja in izoblikovanje Devet-krakega Diamanta se je dogodila leta 1935. Četrta preizkušnja "skrajnih isker intimnega ognja" pa je bila leta 1945. Pričela se je 16. julija (brez kakršnegakoli poznavanja dogodkov v Los Alamosu) in je bila mimo dva dni pred prvo objavo eksplozije atomske bombe nad Hirošimo.

Jones je sporočil novice o svoji skušnji Srebrne Zvezde ne le Crowleyu, temveč tudi Katoliški Cerkvi. Postal je prepričan, da se Horusov Eon končuje in da se novi Eon Resnice in Pravičnosti – ki mu vlada egipčanska boginja Maat (ali Ma) – ravno pričinja.

Leta 1936 Crowley znova povzame svojo občasno korespondenco. V svojih pripravah na izdajo *Enakonočja Bogov* je Jonesa vključil v A.: A.: *imprimatur* pod njegovimi tremi psevdonimi: Ahad, Parsival in 777. Tega julija je pisal Jonesu, diplomatsko kritizirajoč njegova zadnja razodetja in opogumljajoč ga, da bi se ponovno in na sveže lotil dela:

Tvoje priprave na Eon Pravičnosti se meni zdijo čisto osebne za tebe samega, kot incidenti tekom tvoje iniciacije in jaz ne dvomim, da se bo razcvetel ob zatonu Velikega Enakonočja. Vendar mislim, da je tvoj položaj glede Horusovega Eona skrajno pomemben v tem kritičnem času. Ne mislim, da je tvoje delo v zvezi s *Knjigo Zakona* minilo

preko svojega začetka. Tvoje nenavadne skušnje, ki si jih prestal, smatram za nujno vajo pred tvojim polnim prevzemom službe.

Jones si je to razlagal kot "dokaz", da Crowley priznava možnost dozorenja novega Eona Resnice in Pravičnosti. Vendar je bil dokaz komajda potreben; ni bil Jones ta, temveč sam Crowley, ki je prvi raztolmačil bodoči Eon Ma v svojih komentarjih na *Liber Legis*. Menil je, da je Pravičnost dopolnilni ideal napram realitet zdajšnjega Eona ter cilj, h kateremu mora človeštvo stremeti. Navajajoč tesno povezanost v Tarotu med Levom (Atu XI, Sla, Moč) in Vago (Atu VIII, Pravičnost, Poravnava, Kompenzacija), je zapisal, da med Horusom in Maat ni tako ostrega nasprotja kot med Ozirisom in Horusom; Silovitost bo pripravila Vladavino Pravičnosti. Začeti moramo že, se mi zdi, smatrati to Pravičnost kot naš Ideal, čigar pot moramo prej pripraviti z vrlino naše Sile in Ognjevitosti.

Evidentno je, kakorkoli že, da Crowley ni delil Jonesovega prepričanja, da je "Veliko Enakonočje", ki oznanja Eon Resnice in Pravičnosti, že tu. A preden sta si lahko v celoti izmenjala svoje poglede na stvar, se je njun odnos nenadno prekinil. Leta 1936, ravno po izidu *Enakonočja Bogov*, je Jones napisal pseudonimni napad na *Liber Legis*, ki ga je poskušal izdati v londonskem žurnalu *The Occult Review*. Prizval se je na svojo avtoriteto kot Velikega Mojstra X° O.T.O. za Severno Ameriko, da bi poskušal zapreti Agape Ložo v Kaliforniji, ki jo je ustanovil bivši član vancouverske Lože Wilfred Talbot Smith. Ti problemi, skupaj s Crowleyevim zmotnim prepričanjem, da ga je Jones okradel, so navedli Crowleya na drastičen korak. Navkljub visokemu rangu X° *ad vitam*, je bil Jones po hitrem postopku izključen iz O.T.O.. Zaznamba izključitve je bila njegova zadnja neposredna korespondenca s Crowleyem, in celo ta mu je

bila poslana posredno preko W. T. Smitha. Jonesov kasnejši poskus vzpostavitve stika preko tretje osebe, je navedel Crowleya na omalovaževalen komentar:

Glede Ahadovih komunikacij: ne morem jih smatrati za razumne in bom ignoriral celotno zadevo. Ahad je popolnoma zblaznel, v striktno medicinsko-legalnem smislu izraza, že leta 1925, in stanje se mu je do danes le še poslabšalo.

Crowley je vedno spoštoval Jonesa kot odkritelja ključa *Libra Legis*. A je že leta 1920 domneval, da gre nemara za več kot le enega "otroka" in je končno prišel do sklepa, da "otrok" in "eden" v napovedi iz *Libra Legis* nista isto. V nedatiranem postskriptu na komentarje k *Libru Legis* je opisal nekaj, kar bi lahko bilo njegovo končno stališče, omenjajoč možnost, da bi Jones lahko postal Črni Brat:

Tega "enega" (ali "nekoga"; op.p.) ne smemo mešati z "otrokom", ki je omenjen na drugem mestu v knjigi. Čisto mogoče je, da je O.I.V.V.I.O. (ki je navzel stopnjo Magistra Templi z aktom volje brez da bi prej šel skozi predhodne stopnje po regularni poti) zgrešil v zagotovitvi svoje popolne annihilacije v prečkanju Brezna; tako da so kaplje krvi, ki naj bi bile izlite v Kupo Babalon, lahko "zarodile škorpijone, gade in Sluzasto Mačko." V tem primeru bi postal Črni Brat ter bil raztrgan na koščke in zveden na svoje Prvine proti svoji volji.

Ta doktrina je vključena v knjigi *Vizija in Glas*, ki jo je Jones dobro poznal in redno citiral; bila je del njegovega učnega gradiva na stopnji Stažista A.:A.:. Vendar je Jones privzel Zaobljubo Brezna preden je bila A.:A.:. Doktrina v celoti in tudi formalno kodificirana. Dojemajoč striktno interpretacijo Zaobljube, je kasneje trdil, za kar je imel nekaj svojih razlogov, da je ves ta posel okrog "izlita vsake kaplje krvi v Babalonino Kupo" v celoti Crowleyeva iznajdba v

kolikor gre za mojo lastno Zaobljubo Magistra Templi. Zaobljuba M. T. A.:A.: je ta, da si moraš vsak dogodek razlagati kot neposredno poslovanje Boga s tvojo dušo. To sem jaz poskušal početi in to je vse, kar sem nameraval izvršiti, ko sem vstopil v Brezno leta 1916. To je vse, kar je A. C. kdajkoli rekel, da je treba storiti.

Crowley je umrl v Hastingsu, v Angliji, 1. decembra 1947, pustivši vajeti O.T.O. in A.:A.: v rokah Karla Germerja v New Yorku. Novice o Crowleyevi smrti so sprožile plaz komunikacij s strani Jonesa do njegovega zaupnega študenta Alberta Handela v New York ter arhivista Geralda Yorcka v London; kopije nekaterih med temi so bile poslane tudi Karlu Germerju. V teh pismih Jones odkritosrčno spregovori, sprostitvi zatrte frustracije, ki so se mu nabrale v teh zadnjih treh dekadah. V revoltu nekega magijskega otroka je razglasil, da se je Eon Resnice in Pravičnosti pričel 2. aprila 1948 ob 1,11 P.M. (sc. enajst minut čez trinajsto uro; op.p.). Zelo se je potrudil poudariti, da ta Eon "ni ravno Eon Ma (ali MA-ION), ki je bil sprva omenjen kot tak v dokumentu, napisanem 14. aprila ob 1,06.P.M." Vzdržal se je omembe svojega domnevnega dosežka stopnje Magusa A.:A.:, vendar je njegovo upiranje postalo zmedeno in neodločno, ko bi se spomnil, da je v telemitski Kabali "lažna sfera" Daoth osamljeno oporišče Črnih Bratov:

Nikoli nisem trdil, da sem Magus. (Nemara sem postal kdaj eden leta 1920, ko sem razglasil besedo "Ljubezen", ki jo zdaj predlagamo za rabo ob zadnjem Enakonočju. In če že, je bilo to "slučajno" ali "priložnostno", tako rekoč.) Če je ta Novi Eon to, kar se zdi, da je, bi bil aktiviral Magusovo Kletev ter uničil Glamur in Laži in Blaznost Supernalnih Poti. To bi nekoga prepustilo v Daothu – in bi predstavljalo pravi Dosežek – združitev s Tistimi Ki Vedo.

Jones ni nasprotoval Crowleyevi Volji, a je izrazil globok dvom glede Germerjeve zmožnosti, da nasledi Crowleya. Dočim je premagoval svoje zadržke napram Germerjevega manka formalnega magikalnega treninga, bi bilo vseeno človeško, da bi se počutil čemerno zaradi tega, ker je bil razdedinjen. A je razvidno iz njegovih pisem, da njegova razodetja po Crowleyevi smrti niso bila spočeta v vakuumu. Ta mu niso le pomagala razvezati njegovih vezi do svojega magijskega očeta; trdil je, da ona presegajo Crowleyevo življensko delo:

Zdaj, ko je Crowley mrtev in je Volja v korist Saturnusu (Germer), si zamisli, kaj (Germer) čuti, ko...se Ahad prikaže in nikakor ne nasprotuje Volji, temveč proizvede en Nov Eon, ki vrže celotno magijsko formulo A. C. in Saturnusa iz tečaja ter jo razkrinka kot zastarelo.

Charles Stansfeld Jones je umrl v Britanski Kolumbiji leta 1950, zapustivši dvomljivo spiritualno dediščino. On ostaja en primer študenta, ki je uspel nekaj doseči po sistemu A.:A.:, kakor bo vsakomur razvidno, ko bo prebiral njegove dnevnike. Toda, kakor je zapazil Karl Germer, Jones se je razvil v obdobju "pred Komentarijem" na Liber Legis; to je, pred zapisom "Kratkega Komentarja" leta 1925, ki prepoveduje komentiranje knjige. Tako komentiranje je privedlo Jonesa do slave; po mnenju nekaterih ga je to pripeljalo do propada. Njegova publicirana dela so dosegla le majhno občinstvo; nekatera med njimi so po krivici prezrta. Vendar je vse do danes ostal slaven po odkritju kabalističnega ključa *Libra Legis*, kakor tudi po pionirskem delu v prid severno ameriškega O.T.O.. Kot tak, retrospektivno gledano, predstavlja eno svarilno zgodbo o Poti Modrih.

Liber Alef naj bi se pojavila tam okrog leta 1939 sprva kot četrta številka tretjega zvezka revije Equinox in je bila ponovno že v tisku ob Crowleyevi smrti leta 1947. On ni nikoli videl poskusne kopije; fond za njen izid se je nahajal

shranjen pod njegovo smrtno posteljo. Prvo izdajo, ki se je zgodila posthumno leta 1962 kot *Equinox* III(6), sta uredila Karl Germer in Marcelo Motta. To je zadnje od Crowleyevih glavnih del, ki jih je uredil in izdal Germer, saj je umrl naslednje leto.

Pričujoča druga izdaja *Libra Alef* je zasnovana na treh poglavitnih virih; holografu rokopisa iz Yorkove Zbirke v Londonu, na tipkopisu iz Germerjevega kataloga Arhivov O.T.O. in prvi ediciji iz leta 1962. Tekom svojih let je Crowley naredil kar nekaj pomembnih popravkov, ki so vsa bila upoštevana. A mnoge "prepisovalne opombe" in tekstovne izpustitve se pojavljajo tako v tipkopisu kot v prvi ediciji; te smo popravili ob nanašanju na izvorni rokopis. Dočim so bile storjene le majhne korekcije latinskih naslovov poglavij, so njih angleški prevodi zahtevali pomembne spremembe. V prid tisti bralcev, ki (kakor zdajšnji urednik) ne znajo latinsko, smo priskrbeli te angleške prevode na vsaki strani. Grški način oštevilčenja se pojavlja tako v rokopisu kot tudi tipkopisu, a ne v prvi izdaji; tega smo uvedli znova. Indeks iz prve izdaje smo nadomestili in je tu razdeljen v tri oddelke; prvega tvorijo splošne vknjižbe; v drugem so navedeni posebni tehnični izrazi iz Kabale, Tarota in astrologije. Zadnji oddelek pa navaja mnoge neposredne citate iz *Libra Legis* z navedbo poglavja in verzov, saj je *Liber Alef* Crowley smatral za komentar *Libra Legis*.

Aleister Crowley ne potrebuje zagovornikov, a je pomembno imeti v oziru, da je *Liber Alef* naslovljen na nekega konkretnega posameznika v posebnem stadiju njegovega spiritualnega razvoja. Nekatera poglavja *Libra Alef* so pogosto vzeta iz tega sobesedila in zato napačno razumljena. En tak odlomek lahko najdemo v poglavju 133, kjer Crowley roti svojega sina, da "ne pove Resnice katerikoli Ženski." Kakor je Virginia Woolf nekoč omenila, je Samuel

Butler bil mnenja, da moder mož ne sme govoriti resnice *o ženski*. Bivši Crowleyeve besede o tej temi modrost ali norost, si zaslužijo, da jih beremo v njih izvornem sobesedilu. To pa ne pomeni, da *Liber Alef* ne vsebuje mnogo spiritualnih nasvetov široke uporabnosti.

Želim se zahvaliti Williamu E. Heidricku in Fratru Φ. za njun trud, poskusno branje in njuno pomoč pri raziskovanju, kakor tudi Johnu P. Otteju ter Jeannine Bradley za njuno posebno uredniško svetovanje. Hvaležen sem tudi kuratorjem Yorkove Zbirke v Londonu, ker so omogočili dostop do izvornega rokopisa *Libra Alef* in do Arhivov O.T.O., posebej do ne publiciranih korespondenc Aleisterja Crowleya, Charlesa Stansfelda Jonesa in drugih. Še posebej pa se moram zahvaliti Martinu P. Starru za njegovo širokogrudno pomoč; brez njegove izvedenosti bi mnogi trdovratni tekstovni problemi ostali narazrešeni. Vse možne uredniške nespametnosti so v celoti moje.

Ljubezen je zakon, ljubezen pod voljo.

*Hymenaeus Beta X^o
Frater Superior O.T.O.*

Agape Velika Loža
New York City
Spomladansko Enakonočje, Anno IIIxxi
20. marec, 1991 EV.

LIBER

ALEF

vel

CXI

KNJIGA
MODROSTI
ALI
NOROSTI

V OBLIKI PISMA,
KI GA JE

666

VELIKA DIVJA ZVER

NASLOVIL

NA SVOJEGA SINA

777

A.: A.:

Publikacija v Razredu B

*

α

APOLOGIA

ZAPLODIL SEM TE, O SIN MOJ, in to na nenavaden način, kakor veš, s Škrlatno Žensko, imenovano Hilarion, kakor mi je bilo skrivnostno napovedano v *Knjigi Zakona*. Zdaj torej, ko si prispel do Dobe Razumevanja, prisluhni moji Modrosti, kajti tu se nahaja ena preprosta in neposredna Pot za vsakega Človeka, po kateri lahko prispe do Konca,

Najprej, torej, ti polagam na znanje, da Spiritualna Izkušnost in Popolnost nimata nujne povezave z Napredovanjem v Našem Svetem Redu. A za vsakega Človeka obstaja Pot; obstaja Stalnica, in obstaja Spremenljivka. Zatorej se vselej trudi v Razglašanju Zakona, da bi v vsakem Človeku odkril njegovo lastno resnično Naravo.

Kajti v vsakem Človeku je njegova Najnotranjehša Svetloba Srž njegove Zvezde. To je, Hadit; in njegovo Delo je njegovo Poistovetenje s to Svetlobo.

Ni vsak Človek pozvan za vzvišeno Nalogo A.:A.:, kjer mora do potankosti obvladati vsak Detajl Velikega Dela, tako da bi ga ob prikladnem času izvršil ne le zase, temveč za vse, ki so povezani z njim. Mnogo je ljudi, za katere je v njihovi zdajšnji Inkarnaciji to Veliko Delo nemogoče; tako je njihova naloga lahko v tem, da Zadovoljijo nek Magijski Dolg, ali Izravnajo neko Ravnovesje, ali Zapolnijo nek Manko. Kakor je zapisano: *Suum Cuique*.

Torej, ker si Otrok moje Maternice, močno sočutim s teboj, o moj Sin, in se silno trudim s svojim Duhom, da bi z svojo Modrostjo počistil Pot pred teboj; in tako bom v mnogih Poglavljih zate opisal Stvari, ki ti lahko koristijo.

Sic benedictus.

*

β DE ARTE KABBALISTICA

ŠTUDIRAJ KAKOR LE MOREŠ STALNO, Sin moj, Veščino Svete Qabalah. Vedi, da so Odnosi med Števili, kakorkoli so že Siloviti in preobilni Znanja, le Malenkosti. Kajti Delo je v tem, da vse ostale Predstave pretvoriš v Števila, na ta način boš namreč razgalil sam Ustroj Uma, čigar pravilo je Nujnost prej kot Predsodek. Preden Vesolje ni tako razkrito, ga pač ne moreš analizirati. Težnje tvojega Uma ležijo globlje od vsake Misli, kajti one so Pogoji in Zakoni Misli; in te moraš privedi do Ničnosti.

Ta Pot je najsigurnejša; najsvetejša; in njeni Sovražniki najgrozovitejši, najsublimnejši. Velikim Dušam je dano, da stopijo na to Strogost in Surovost. Njim sami Bogovi izkazujejo Spoštovanje; kajti to je Pot skrajne Čistosti.

*

γ

DE VITA CORRIGENDA

VEDI, SIN, DA JE PRAVI PRINCIP Samonadziranja Svoboda. Rojeni smo namreč v Svet, ki je v Okovih Idealov; na njih smo prisiljeno vezani tako, kakor so na Prokrustovo Posteljo njegovi Sovražniki. Vsakdo med nami, kakor raste, se uči Zatiranja samega sebe in svoje Resnične Volje. "To je laž, ta nespamet napram sebe"; te besede so zapisane v *Knjigi Zakona*. Te Strasti v nas, ki jih dojemamo kot Ovire, potemtakem niso niti Veščina niti Del naše Resnične Volje, temveč bolester Apetiti, ki so v nas manifestirani vsled napačnega zgodnjega Treninga. Tako Tabuji divjih Plemen glede takih zadev, kot je Ljubezen, ovirajo tisto Resnično Ljubezen, ki nam je prirojena; in te Prisile povzročijo bolesi Telesa in Uma. Oboje prinese Sila Zatiranja ter ustvari Nevroze in Blaznosti; Upor proti tej Sili, ki izbruhne z Nasiljem, pa vključuje Izgrede in Čudaštva. Vse to so Motnje, ki so proti Naravi. Zdaj pa poslušaj Pričevanje Zgodovine in Literature, kot en pomemben Pergament Učenosti. A je Papir tega Pergamenta iz Človekove Kože. Tinta, s katero je popisan, pa je iz njegove Srčne Krvi.

*

δ

LEGENDA DE AMORE

NAPAKA, SE PRAVI, FATALNOST, v Ljubezni, kakor tudi v vsaki drugi Obliki Volje, je Nečistost. Ni njena Spontanost tista, ki prinese Gorje, temveč neko Zatiranje v Okolju.

V Pripovedi o Adamu in Evi je pomembna Lekcija, ki so jo poučevali Mojstri Svete Qabalah. Kajti Ljubezen je bila zanju večni Raj, razen Zatiranja, ki ga je predstavljalo Drevo Spoznanja Dobrega in Zlega. Njuna Narava Ljubezni je bila torej popolna; Odpad od te Nedolžnosti pa ju je pregnal iz Vrta.

V Ljubezni Romea in Julije ni bilo nobenega Madeža; toda družinski Spor, ki ni imel ničesar s to Ljubeznijo, je bil zanj Strup; nakar sta ju Grobost in Nasilje njunega Upora proti tej Represiji, uničila.

V čistem Izlivu naravne Ljubezni Desdemone do Othella ni bilo Razpoke; a je bila njegova Ljubezen skaljena vsled njegovega Zavedanja svoje Starosti in svoje Rase, vsled Predsodkov njegovih Pristašev in njegovega lastnega Izkustva Ženske krhkosti.

*

ε

GESTA DE AMORE

TOREJ, KAKOR JE LITERATURA prepolna Umorov iz Ljubezni, tako je tudi Zgodovina, in Lekcija je vselej ista.

Tako je bila Ljubezen Abelarda in Heloize uničena s strani Sistema Zatiranja, v katerem sta se slučajno gibala.

Tako je bila Beatrice odvzeta Danteju vsled socialnih Izumetničenosti, in bil Paolo umorjen zavoljo Zadev, ki niso imele ničesar z njegovo Ljubeznijo do Francesce.

Nato, per contra, sta jih Martin Luther, bivši Velikan Volje, in Henrik Osmi Angleški kot mogočen Kralj, podredila sebi, da bi zadovoljila svoji Ljubezni.

In kdo jima bo sledil? Kajti celo dandanes najdemo velike Cerkvénike, Državnike, Prince, Dramotvorce in mnoge manjše ljudi, povsem uničene in onemogočene vsled Konflikta med njihovimi Strastmi in Družbo okrog njih. V čem obe strani grešita trenutno ni važno za našo Misel; vendar je sam Obstoje te Vojne zadosten Dokaz za Krivico, ki je bila storjena Naravi.

*

F

ULTIMA THESIS DE AMORE

ZATOREJ. O MOJ SIN, BODI POZOREN, da se ne ukloniš pred lažnimi Idoli in Ideali, in ob tem ne izgorevaš v Besu proti njim, razen, če to ni tvoja Volja.

Temveč bodi v tej Stvari preudaren in molčeč, spoznavajoč pretanjeno in z Bistroumnostjo Naravo Volje v sebi; tako da ne zamenjaš Strahu za Nedolžnost, ali Jeze za Pogum. In ker so Okovi stari in težki ter tvoji Udje oslabljeni in zviti vsled Pritiska, se sprehodi sprva nežno potem ko boš strgal Okovje, dokler se ti ne povrne stara Prožnost, da boš lahko hodil, tekal in skakal naravno in z Radostjo.

Pravtako, ker so ti Okovi kot neka Obveza domala univerzalni, takoj razglasi Zakon Svobode in celotno Vednost vse Resnice, ki se nanaša na to Zadevo; kajti če v tem zgolj ti zmagaš, potem bo vsa Zemlja postala svobodna, ko si bo privoščila Užitek v Sončni Svetlobi brez Strahu ali Besnila. Amen.

*

ζ

DE NATURA SUA PERCIPIENDA

RAZUMI, O MOJ SIN, V SVOJI MLADOSTI, te Besede, ki jih je nek Modrec, zdaj brezimen, nekoč izrekel: če ne postanete kakor majhni Otroci, nikakor ne boste vstopili v Kraljestvo Nebes. Se pravi, da moraš najprej dojeti svojo izvorno Naravo v vsaki Točki, kakor si se poprej bil prisiljen uklanjati pred Bogovi iz Lesa in Kamna, ki so jih ustvarili Ljudje, ne razumevajoč Zakona Spremembe in Evolucije Skozi Variacijo ter neodvisne Vrednosti vsake Žive Duše.

Zapomni si pravtako, da Ljudje celo Voljo do Velikega Dela lahko napačno razumejo; kajti to Delo mora potekati naravno in brez Prenaprezanja, kakor vsako pošteno Delo. Pravtako drži tisti Rek, da Kraljestvo Nebes trpi Onečaščenje, in da ga strastni zavzamejo na Silo. Toda, če nisi nasilen vsled Vrline svoje prave Narave, kako ga boš zavzel? Ne bodi kakor Osel v Levji Koži; a če si rojen kot Osel, nosi strpno svoja Bременa in se veseli svojega Osata; tudi Osel namreč, kakor v Povestih Apujela in Matije, lahko prispe do Slave po Poti svoje lastne Vrline.

*

η

ALTERA DE VIA NATURAE

NEMARA POREČEŠ, DA JE V TEM ena velika Zagonetka, ko si zaradi mnogo Zatiranja verjetno izgubil Znanje o svoji izvorni Naravi?

Sin moj, to ne drži; kajti vsled določene Odredbe Neba ter okultnega Nagnjenja v svojem Umu, je vsak Človek zaščiten pred Izgubo svoje lastne Duše, dokler in če ga ne razgradi Horonzon ter razprši tako, da se z Voljo ne more več obnoviti, kakor tedaj, ko Konflikt v njem, raztrgajoč in razvnemajoč ga, pretvori njegov Um v popolno Opustošenje in njegovo Dušo v Blaznost.

Prisluhni, poslušaj pozorno, Volja ni izgubljena; čeprav je zakopana pod gnojiščem Zatiranja, ki se je nalagalo vse življenje, kajti ona vztraja vitalna znotraj tebe (mar ni ona resnično Gibalo tvojega najnotranjjšega Bitja?) in se navkljub vsemu tvojemu zavestnemu Trudu prikaže ven Ponoči in Prikrito v Sanjah in Fantaziji. Enkrat je gola in sijajna, drugič odeta v razkošna Oblačila Simbolov in Hieroglifov; toda vedno te spremlja na tvoji Poti, nared da te spozna s tvojo resnično Naravo, če si pozoren na njeno Besedo, njen Vzgeb ali njeno Predstavo Podob.

*

θ

QUO MODO NATURA SUA EST LEGENDA

ZATOREJ NE MISLI SI, DA JE tvoja najneznatnejša Domislica nerazumna: zate je ona Beseda, Prerokba, Znamenje ali Signal od tvojega Gospoda. Tvoja najnezavednejša Dejanja so Ključi od Zakladnice tvoje lastne Palače, ki je Hiša Svetega Duha. Dobro razmotri svoje zavestne Misli in Dejanja, kajti ona so pod Vladavino tvoje Volje, in se gibljejo v Skladu z Ravnanjem tvojega Razuma; to je gotovo nujno Delo, ki ti omogoča dojemanje načina, kako se lahko prilagodiš svojemu Okolju. Vendar je to Prilagajanje večinoma zgolj Obramba; ali v najboljšem primeru Pretveza in Zvijajača v Taktiki tvojega Življenja, z zgolj slučajnim in podrejenim Odnosom do tvoje Prave Volje, ki se je Zavestno in z Razumom nemara ne zavedaš, razen če nimaš te velike in redke Sreče, da si v sebi z njo že usklajen, Zunanje z Notranjim, katere Milost ni vsakdanja med Ljudmi in je Nagrada poprejšnjega Dosežka.

Zatorej ne zanemarjaj preproste Introspekcije, temveč posveti še večjo Pozornost tem Sanjam in Fantazijam, tem nezavednim Vzhibom in Obnašanjem ter nerazkritemu Vzroku, ki te naznanjajo.

*

1

DE SOMNIIS α CAUSA PER ACCIDENS

KAKOR IMAJO VSE BOLEZNI dva sovpadajoča Vzroka, enega neposrednega, zunanjega in vzburljajočega, drugega prirojenega, notranjega in vnaprej delujočega, tako je tudi s Sanjami, ki so Nelagodnosti (Dis-eases; op.p.) ali neuravnovešena Stanja Zavesti, Motilci Spanja, kakor so Misli Življenja.

Ta vzburljajoči Vzrok je običajno dveh vrst: *videlicet, imprimis*, fizična Pogojenost Spalca, kakor Sanje o Vodi, ki jih povzroči Dež zunaj, ali Sanje o Davljenju, ki jih povzroči Astma, ali Sanje Pohotnosti, ki jih povzroči Preobilje Semena vsled nečistega Življenja, ali Sanje o padanju ali letenju, ki jih povzroči nestabilno ravnovesje njegovega Telesa.

Secundo, fizična Pogojenost Spalca, Sanje bivši določene z nedavnimi Dogodki v njegovem Življenju, običajno iz prejšnjega Dne, in posebej taki Dogodki, ki so povzročili Razburjenost ali Zaskrbljenost, toliko bolj tisti, ki so ostali nedokončani in neizpolnjeni.

*

K

DE SOMNIIS β CAUSA PER NATURAM

GLOBOK, PRIROJEN ALI PREDISPONIRAN Vzrok Sanj leži v Pristojnosti same Volje. Ta Volja namreč, bivši vedno prisotna, dasiravno (je lahko) latentna, se samorazkrije, ko ni več ovirana z zavestnim Nadzorom, ki ga določa Okolje, in zatorej mnogokrat v nasprotju sama s seboj. Bivši tako, se Volja razodene nekako pompozno, prikazavši se tako odeta, Spalcu v Opozorilo ali Ukor. Vsake Sanje, bivši Svečanost ali pa Muhavost, so zatorej ena Predstava Volje; in ker Volja ni več ovirana s strani Okolja ali Zavesti, izide kot Zmagovalka. Vendar tudi tako ona v večjem Delu prestoluje na Kočiji Vzburjajočega Vzroka Sanj, in je zatorej njena Pojava simbolična, kakor Pisava v Šifri, ali kot Fabula, ali kot Uganka v Slikah. A vselej zmaga in se v tem izpolni, kajti Sanje so ena naravna Poravnava v notranjem Svetu za vsako Napako Dosežka v zunanjem.

*

λ

DE SOMNIIS γ VESTIMENTA HORRORIS

Torej, če je Volja v sanjah vedno zmagovita, kako to, da potem Človeka lahko muči Nočna Mora? In resnična Razlaga tega je ta, da je v takem primeru Volja v Nevarnosti, bivši napadena in ranjena, ali skvarjena vsled Nasilja ali nekega Zatiranja. Tako je Zavedanje Volje usmerjeno v bolečo Točko, kakor ob Bolečini, in išče Udobje v nekem Povnanjenju, ali Predstavi tega Nasprotja. In ker je Volja sveta, take Sanje izzovejo nek Zanos ali Bes Groze, Strah ali Zgražanje. Tako je bila Resnična Volja Ojdipa usmerjena v Posteljo Jokaste, toda Tabu, močan tako vsled Dediščine kot družbenega Okolja, je bil tako privezan na to Voljo, da so bile njegove Sanje v zvezi z njegovo Usodo Sanje Strahu in Mržnje, in njih Izpolnitev (celo v Nevednosti) en Urok za Pretres vseh podzavestnih Sil vseh Ljudi okrog njega, in njih Uresničitev Dejanje Blaznosti, tako silno, da ga je pognalo v samoprizadano Slepoto in od furije strašče Izgnanstvo.

*

μ
DE SOMNIIS
δ SEQUENTIA

VEDI IN SI ZA VSELEJ ZAPOMNI, O MOJ SIN, da Resnična volja ne more zgrešiti; ona je namreč tvoja določena Tirnica na Nebu, čigar Red je Popolnost.

Sanje Groze so zatorej najresnejše od vseh Opozoril; kajti one naznačujejo, da je tvoja Volja, ki je tvoje Sebstvo v Gibanju, na Mukah in v Nevarnosti. Zato moraš takoj poiskati Vzrok tega podzavestnega Konflikta, in uničiti svojega Sovražnika dokončno, tako da privedeš svojo zavestno Čvrstino za Zaveznika tej Resnični Volji. In če obstaja Izdajalec v tej Zavesti, kako bolj je potem nujno zate, da ga izpostaviš in iztrebiš, preden te on povsem ne okuži z razdvojenim Namenom, ki je prva Razpoka v tej Trdnjavi Duše, katere Padec bi jo privedel do brezobličnega Razsula, čigar Ime je Horonzon!

*

v

DE SOMNIIS
ε CLAVICULA

SANJE UGODJA SO POTEM en Svečan Sprevod Izpolnitve Resnične Volje, Nočna Mora pa ena simbolična Bitka med njo in njenimi Napadalci v tebi samem. Vendar lahko obstaja samo ena Resnična Volja, kakor je lahko pravtako le eno primerno Gibanje v nekem Telesu, pa vseeno koliko Sil botruje končnemu Izidu tega Gibanja. Zatorej išči to Voljo ter z njo združi svoj zavestni Jaz; to je tisto, kar je zapisano: "Ti nimaš nobene druge pravice razen te, da izvršuješ svojo voljo. Delaj to in ti nihče ne bo oporekal." Vidiš, Sin moj, da vse zavestno Nasprotovanje tvoji Volji, bodisi v Nevednosti, ali vsled Trmoglavosti, ali zaradi Strahu, ali česar drugega, lahko na Koncu zgolj ogrozi celo tvoje Resnično Sebstvo ter tvojo Zvezdo privede do Uničenja.

In to je resnični Ključ do Sanj; glej torej, da boš marljiv v njegovi Uporabi in z njim odpiral skrite Sobe svojega Srca.

*

ξ

DE VIA PER EMPYRAEUM

V ZVEZI S TVOJIMI POPOTOVANJI v Svetlobnem Telesu, ali Astralnimi Izleti in Vizijami tako-imenovanimi, shrani tole Modrost pri svojem Srcu, o Sin moj, da v tej Praktiki, bodisi, da so Stvari, ki jih Vidiš ali Slišiš, Resničnost in Realiteta, ali pa Prividi v Umu, tiči tale vrhunska Magijska Vrednost, namreč: Bodisi, da je Smer teh Izletov zavestno hotena in določena po Razumu, in tudi nezavedno hotena, s strani Resničnega Sebstva, kajti brez njega bi ne bila možna nobena Invokacija, imamo tu opraviti z Sodelovanjem ali Zavezništvom med Notranjim in Zunanjim Jazstvom, in tako z Izvršitvijo, vsaj delno, Velikega Dela.

Zatorej je Zmedenost ali Groza v katerikoli od teh Praktik vsekakor strahovita Napaka, ki privede do Obsedenosti, ki je začasna ali nemara celo trajna Radvojitev Osebnosti, ali Blaznost, in tako en usoden in poguben Poraz, Predaja Duše Horonzonu.

*

O
DE CULTU

TOREJ, MOJ SIN, BODI RAJE dobro zastražen pred svojimi fantomskimi Sovražniki, stalno delujoč po smernicah, ki so predpisane v naših Svetih Knjigah.

Nikoli ne zanemarjaj četverno Pozdravljanje Sonca ob njegovih štirih Postajališčih, s tem namreč potrjuješ svoje Mesto v Naravi in njenih Harmonijah.

Ne zanemarjaj Izvedbe Rituala Pentagrama ter Zavzemanja Oblike Hoor-pa-Kraata.

Ne zanemarjaj vsakodnevne Čudeža Maše, bodisi z Ritualom Gnostične Katoliške Cerkve, ali Feniksove Maše.

Ne zanemarjaj Izvedbe Maše Svetega Duha, kakor te k temu spodbuja sama Narava.

Pravtako pogosto popotuj po Nebesnem Svodu v Svetlobnem Telesu, iščoč vselej bolj ognjena in svetla Domovanja.

Končno, vežbaj stalno Osem Udov Joge. In tako boš prispel do Konca.

*

π

DE CLAVICULA SOMNIORUM

IN ZDAJ NAJ TI V ZVEZI Z Meditacijo celoviteje razkrijem Skrivnost Ključa Sanj in Fantazij.

Vedi najprej, da, kakor Misel Uma stoji pred Dušo in zakriva njeno Izpoljevanje v Zavesti, tako je tudi surova telesna Volja Tvorca Sanj navadnih Ljudi. In kakor v Meditaciji ti uničiš vsako Misel vsled nje združitve z njenim Nasprotjem; tako se moraš očistiti vsled polne in popolne Zadovoljitve te telesne Volje na način Čistosti in Svetosti, ki ti je bila razodeta ob tvoji Iniciaciji.

Ko je ta notranja Tišina Telesa enkrat dosežena, se lahko dogodi, da ti Resnična Volja spregovori v Resničnih Sanjah; kakor je zapisano, On daruje Svojemu Ljubljenemu v Spanju.

Pripravi se torej na ta Način, kakor pritiče dobremu Vitezu.

*

♀

DE SOMNO LUCIDO

ZAPOMNI SI TUDI TO, DA na Koncu te skrivne Poti leži Vrt, kjer je Počivališče pripravljeno zate.

Tistemu namreč, čigar telesne Potrebe (kakršnekoli vrste) niso zares potešene, pripade fizično ali Lunarno Spanje, s smotrom osvežitve in obnovitve vsled Očiščenja in Spočitja; toda tistemu, ki je telesno čist, Gospod podari solarno ali lucidno Spanje, v katerem se gibljejo Podobe čiste Svetlobe, ki jih izoblikuje Resnična Volja. In to Qabalisti imenujejo Shiloamovo Spanje, kar sta omenjala tudi Porfirij in Cicero, poleg mnogih drugih Modrih iz Davnine.

Primerjaj, o moj Sin, s tem učenjem to, o čemer si bil poučen v Svetišču Gnoze v zvezi s Smrtjo Pravičnega; in si zapomni tudi, da so to le delni Slučaji ene Univerzalne Formule.

*

ρ
DE VENENIS

SIN MOJ, ČE SE NEKAJ ČASA POSTIŠ, potem boš dosegel eno drugo Stanje fiziološkega Bivanja, v katerem je nek pasiven in ravnodušen Užitek, brez Volje, neko Zadovoljstvo Slabotnosti, z občutkom Lahkotnosti in Čistosti. In to je zato, ker Kri, v svoji Potrebi po Hranilu, posrka vse tuje Elemente. Tako je tudi v primeru Uma, ki se ni nahrenil z Mislijo. Razmotri ugodno in prežvekujoče Bivanje takih Ljudi, ki malo berejo, umaknjeni iz posvetnih bojev, posedujoč zadosti Imetja majhne in nevznemirjajoče Vrednosti, sigurno investirano, ter vsled Starosti in družbenega Okolja osvobojenih vsake Strasti. Oni živijo, v skladu s svojo lastno Naravo, brez Hrepenenja, in oni se ne upirajo Delovanju Časa. Take imenujejo srečne, in na njihovi Poti Vegetabilnega Življenja je to res; kajti oni so osvobojeni vsakega Strupa.

*

σ

DE MOTU VITAE

VEDI, O MOJ SIN, DA SO VSI Pojavi Učinek Konflikta, kakor je tudi samo Vesolje Ničnost, izražena kot Razlika dveh Enakovrednosti, ali, po tvoji volji, kot Ločitev Nuit in Hadita. Tako torej vsaka Poroka razreši več materiala ter ustvari manj materialen Komplex; in to je naša Pot Ljubezni, da rastemo vselej od Ekstaze do Ekstaze. Tako je potem vse vzvišeno Nasilje, se pravi, vsa Zavest, en spiritualen Orgazem Strasti med dvema nižjima in surovejšima Nasprotjema. Tako sta Svetloba in Toplota plod Poroke Dušika in Kisika, Ljubezen pa Moškega in Ženske, in Dhiana ali Ekstaza – Jaza in ne-Jaza.

Toda ti moraš biti trdno utemeljen v tej zaključni Tezi, da ena ali dve takšni Poroki zgolj začasno uničita Vznemirjenje kateregakoli Komplexa; izkoreniniti ga, to je Delo dolgotrajne Navade in globokega Brskanja v Temi za njegovim zametkom. A ko je to enkrat postorjeno, potem je ta poseben Komplex uničen, ali sublimiran, za vedno.

*

τ

DE MORBIS SANGUINIS

ZATOREJ DOJEMI, DA VSAKO Nasprotovanje Poti Narave proizvede Nasilje. Če tvoj izločevalni Sistem ne deluje popolno, kakor bi moral, potem se proizvaja Strup v Krvi, nakar se Zavest spremeni vsled Konfliktov ali Porok med heterogenimi Elementi. Če naša Jetra niso učinkovita, dobimo Melanholijo; če Ledvica, Otrpelost; če Testisi ali Ovariji, izgubo same Osebnosti. Pravtako, če zastrupimo Kri neposredno z Beladono, imamo silovit in divji Delirij; s Hašišem, fantastične in enormne Vizije; z Anhalonijem, Ekstazo Barv in kaj še ne vse; z različnimi Klicami Bolezni Motnje Zavesti variirajo z Naravo Klice. Z Etrom tudi pridobimo Moč razčlenjanja Zavesti na njene Nivoje in celo odkritja skrite Volje ter Presojanja kateregakoli Vprašanja; in tako je tudi v primeru mnogih drugih.

Vendar so to vsi, v našem mističnem Smislu, Strupi; se pravi, vzamemo dve Stvari, ki sta različni in nasprotni, ter ju povežemo tako, da sta primorani v združitev; in Orgazem vsake Poroke je ena Ekstaza, nižje se razreši v višje.

*

U

DE CURSU AMORIS

TAKO NADALJUJEM, MOJ SIN, IN ponavljam, da je ta Formula vsesplošna za vso Naravo. Ob tem boš zapazil, da s ponavljano Poroko pride Strpnost, tako da se Ekstaze več ne ponavljajo. Tako pol grana Morfija, kar je sprva odpiralo Vrata Nebes, Samo-zastrupljevalcu ne pomeni nič posebnega po enem letu vsakodnevnega Prakticiranja. Pravtako Ljubimec ne najde več Radosti v Združevanju s svojo Priležnico, kakor hitro je prvotna Privlačnost med njima zadoščena vsled ponavljanih Združevanj. Ta Privlačnost je namreč en Antagonizem; in večja je Antinomija, ostrejša je Moč Privlačjenja ter Kvantiteta Energije, sproščene vsled Koitiranja. Tako v Združitvi Podobnih, kakor Halogeni eni z drugimi, ni močne Strasti ali eksplozivne Sile; in Ljubezen med dvema z enakim Značajem in Okusom je ugodna ter brez Transmutacije na višje Nivoje.

*

φ

DE NUPTIIS MYSTICIS

SIN MOJ, KAKO ČUDOVITA JE MODROST Zakona Ljubezni! Kako neizmerni so Oceani nemapirane Radosti, ki ležijo pred Gredljem tvoje Ladje! A vedi to, da se vsako Nasprotovanje v svoji Naravi imenuje Žalost; Radost pa je v Uničenju Dvojnosti. Zatorej moraš iskati vedno tiste Stvari, ki so zate strupene, in to v najvišji Stopnji, ter si jih prisvoji z Ljubeznijo. To kar odbija, to kar je odvratno, moraš usvojiti na ta Način Celovitosti. Vendar ne počivaj v Radosti Uničevanja vsakega Kompleksa v tvoji Naravi, temveč rini naprej do končne Poroke z Vesoljem, katere Konzumacija te bo uničila dokončno, pustivši zgolj tisto Ničnost, ki je bila pred Začetkom.

Tako torej Življenje Ne-delovanja ni zate; Umik od Aktivnosti ni Pot Taa; temveč prej Zaostritev in storitev univerzalne vsake Enote tvoje Energije na vsakem Planu.

χ
DE VOLUPTATE POENARUM

POJDI NAPREJ, O MOJ SIN, O SIN SONCA, radujoč se v svoji Moči, kakor Bojevnik, kakor Ženin, privoščivši si svoj Užitek na Zemlji v vsaki Palači Uma, gibajoč se vselej od robatega k subtilnemu, od neuglajenega k finemu. Premagaj vsako Mrzkost v Sebi, podredi si vsak Odpor. Vsrkaj ves Strup, kajti samo v tem se nahaja Dobit. Zatorej se neprestano trudi spoznati, kar je boleče, in predri to, kajti skozi Bolečino pride pravi Užitek. Tisti, ki se izogibajo Bolečine, telesne ali duševne, ostanejo majhni Ljudje in v njih ni nobene Vrline. Vendar se pazi, da ne zapadeš v tisto Krivoverje, ki dela Bolečino in Samožrtvovanje za nekakšno Podkupnino nekemu skvarjenemu Bogu, da bi si zagotovili neko bodoče Uživanje v zamišljenem Posmrtnem Življenju. Pravtako, po drugi Strani, se ne boj Uničenja svojih Predsodkov, predstavljajoč si trepetaje, da boš s tem izgubil Moč ustvarjanja Užitka vsled njih Priznavanja. Vendar bodi v vsaki Poroki drzen potrditi spiritualen Zanos Orgazma, fiksirajoč ga v nek Talisman, bodisi z Umetnostjo, ali Magiko, ali Teurgijo.

*

Ψ

DE VOLUNTATE ULTIMA

NE GOVORI POTE, DA JE TA POT nasprotna Naravi, ter da je v Preprostosti Zadovoljevanja tvojih Potreb Izvrstnost tvoje Poti. Kajti zate, ki si hrepenel, je tvoja Narava ta, da izvedeš Veliko Delo, in to je končna Stopitev Vesolja. Kajti čeravno se zdi, da en Kamen mirno leži na Vrhu Gore in nima nobene Skrbi, vendar poseduje neko skrito Naravo, neko Neizrekljivo in Kolosalno Nalogo; namreč. da si izbori svojo Pot do Središča Gravitacije Vesolja, in pravitako da izgori svoje Elemente v končno Homogenost Materije. Zatorej je Pot Spokojnosti zgolj Privid Nevednosti. Kdorkoli že si ti zdaj, tvoja Usoda je ta, ki sem ti jo razodel; in ti si najbolj osredotočen na pravo Pot, ob sprejemanju tega zavestno kot svojo Voljo, tedaj ko zbiraš svoje Moči, da bi se gibal mogočno po njej.

*

Ω

DE DIFFERENTIA RERUM

TODA, O MOJ SIN, ČEPRAV JE TVOJA končna Narava Univerzalna, je tvoja trenutna Narava Delna. Tvoja Pot v Središče ni določena enako kakor je določena kateremukoli drugemu Bitju, in tvoje Prvine njegovim niso sorodne, temveč so tuje. Sramota! mar ni najbolj transcendentna od vseh Modrosti tega Sveta, da si nista niti dve Bitji enaki? Glej! to je Skrivnost vse Lepote, ki omogoča, ne le morebitno, temveč nujno, Ljubezen med vsako Stvarjo in vsako drugo Stvarjo. Zatorej, da bi v svoji Nevednosti ne odšel na neko napačno Pot in skrenil, moraš spoznati svojo lastno delno in posebno Naravo v njenem Odnosu do vseh ostalih. Kajti čeprav je to en Privid, jih lahko uničimo s pravilno Analizo Zmot, kakor mora tudi Zdravnik razumeti Bolezen svojega Pacienta, da bi lahko izbral ustrezno Zdravilo. Zatorej naj ti zdaj še bolj razjasnim Vrednost tvojih Sanj in Fantazij in Vzgibov tvojega nezavednega Telesa in Duše kot Simptomov tvoje posebne Volje, in ti pokažem, kako lahko prideš do njih Razlage.

*

Aα DE VOLUNTATE TACITA

VSE MOTNJE, O MOJ SIN, SO ODMIKI od Ravnovesja; in kakor so tvoje zavestne Misli, Besede in Dejanja Učinki Odmika od zavestne Volje, tako je tudi v Nezavednem. V večjem Delu, zatorej, vse Sanje, Fantazije in Vzgibi predstavljajo to vzvišeno Voljo; in če fizični del te Volje ni zadovoljen, bo njen Govor prevladoval v vseh teh samodejnih Izrazih. Potemtakem upoštevaj, kakšne njih Prilagoditve sledijo takim Spremembam v zavestni Zasnovi tega Dela tvoje Volje, ki jih lahko storiš v svojih Eksperimentih z njo, in tako ločiš, kakor pravi Trismegist, fino od grobega, Ogenj od Zemlje, ali, kakor mi lahko rečemo, pripišeš vsak Učinek njegovemu pravemu vzroku. Torej se trudi izpopolniti neko zavestno Zadostitev vsakega Dela te Volje, tako da nezavedne Motnje končno privedeš do Tišine. Nato bo Preostanek postal nekako en prečiščen in izpopolnjen Elixir, resničen Simbol tiste druge skrite Volje, ki je Vrlina Magijskega Sebstva.

*

Aß DE FORMULA SUMMA

ZAPOMNI SI NADALJE, DA TVOJ JAZ vključuje celotno Vesolje tvoje Vednosti, tako da je vsak Porast na vsakem Planu Povečanje tega Jaza. Vendar večji del tega Univerzuma je običajno Znanje, tako da je tvoja Osebnost prepletena z drugimi Osebnostmi, razen v tistem Delu, ki je svojski tvojemu Jazu. In kakor se razvijaš, je ta poseben Del vedno manjši napram Celote, dokler, ko postaneš neskončen, ne postane po Količini neskončno majhen in zanemarljiv. Glej! ko Jaz Vse vsrka vase, je isto, kakor ko je Jaz vsrkan v Vse; kajti če dve Stvari postaneta v celoti in nepovratno Ena Stvar, potem ni več nobenega razloga za Imena, saj so Imena dana, da bi razločevali eno Stvar od druge. In to je to, kar je zapisano v *Knjigi Zakona*: "Naj se med vami ne dela nobene razlike med neko stvarjo in katerokoli drugo stvarjo; s tem namreč pride bolečina. A kdor se v tem okoristi, naj bo vodja vseh!"

*

Αγ
DE VIA INERTIA

O POTI TAA SEM TI ŽE PISAL, O moj Sin, a te moram nadalje poučiti o Doktrini početja Vsega s početjem Ničesar. Najprej moraš razumeti, da je Univerzum, kakor rečeno zgoraj, en Izraz Niča v simbolu Diade, in njegova Težnja je neprestano ta, da se odreši te Napetosti skozi Poroko Nasprotij, kadarkoli prideta v Stik. Tako je prava Narava ena Volja do Niča, ali Inercija, ali Početje Ničesar; in Pot Početja Ničesar pomeni, da se ne postavlja nobene Ovire, da bi se omogočilo svobodno Delovanje te prave Narave. Pomisli na Električni Naboj Oblaka, čigar Volja je, da se sprost v Zemljo ter tako sprost Napetost svojega Potenciala. Če storiš to s prostim Prevajanjem, nastopi Tišina in Tema; če temu nasprotuješ, dobiš Vročino in Svetlobo, ter Raztrganje tega, kar noče dopustiti Prehoda Toku.

*

Að DE VIA LIBERTATIS

NE MISLI POTEK TEGA, DA Z NE-DELOVANJEM slediš Pot Taa, tvoja Narava je namreč Delovanje, in z zadrževanjem Sprostitve Potenciala ti nadaljuješ in poglobljaš Stres. Če ti ne sprostiš (sc. ease; op.p.) Narave, potem te ona privede do Ne-sproščenosti (sc. dis-ease; op.p.). Sprosti zatoj vsako Funkcijo svojega Telesa in vsakega njegovega Delčka v skladu z njegovo Resnično Voljo. To je tudi najneobhodnejše, da odkriješ to Resnično Voljo v vsakem Primeru, kajti rodil si se v Ne-lagodje; kjer obstajajo mnoge napačne in sprevržene Volje, monstrozni Izrastki, Paraziti, Golazen je vse to, ki se lepi nate iz Zlobe vsled Dedovanja ali zlega Urjenja ali s strani Okolja. In izmed vsega tega najsubtilnejši in najstrahovitejši, Sovražniki brez vsake Milosti, uničujoči do tvoje Volje ter ena Grožnja in Tiranija celo do tvojega Sebstva, so Ideali in Norme Suženjskih Bogov, lažna Religija, lažna Etika, celo lažna Znanost.

*

Aε DE LEGE MOTUS

RAZMOTRI, MOJ SIN, TE BESEDE v Pozivu ali Ključu Tridesetih Etirov: Uglej Obraz tvojega Boga, Začetek Udobja, čigar Oči so Sijaj Nebes, ki vam je namenil Vladanje Zemlji in njeni neizreklivi Raznolikosti! In spet: Naj niti en Stvor na njej ali v njej ne bo isti. Vsi njeni Udi naj se razlikujejo po svoji Kvaliteti in naj ne bo niti en Stvor enak drugemu. Tu je tudi Glas prave Znanosti, glasno vpijoč: Variacija je Ključ Evolucije. Kot tretja v vrsti je tu Umetnost, ki zaznava Lepoto v Harmoniji Različnega. Vedi zatorej, o moj Sin, da so vsi Zakoni, vsi Sistemi, Vsi Običaji, vsi Ideali in Norme, ki skušajo proizvesti Uniformnost, bivši v neposrednem Nasprotju z Voljo Narave po spremembi in razvoju skozi Raznolikost, prekleti. Z vso svojo Močjo Možatosti zatorej se bori proti tem Silam, kajti one se upirajo Spremembi, ki je Življenje, in tako pripadajo Smrti.

*

AF

DE LEGIBUS CONTRA MOTUM

NE GOVORI, V SVOJI NAGLICI, DA so takšna Nazadovanja Harmonija, kakor je poslednja Zmaga tvoje svobodne Volje tudi Harmonija. Tvoja Volja namreč poteka kot prosto Delovanje, v skladu s svojo delno Naravo, proti tistemu končnemu Stapljanja vseh Kompleksnosti, Ideali in Norme pa so Poskusi ustaviti te na tej Poti. Na tvoji poti se lahko nahaja nek poseben Ideal; a ta verjetno ne velja za tvojega Sosega. Če vsi ljudje jahamo konja, vsekakor prehitimo pešaka; a kaj boš storil v primeru Letalca? Imeti moraš preproste Zakone in Navade, da izraziš občo Voljo ter tako preprečiš Tiranijo in Nasilje peščice; vendar jih ne razmnožuj! Zato ti zdaj objavljam Meje Civilnega Zakona na Skali Zakona Teleme.

*

AČ DE NECESSITATE COMMUNI

NAJPREJ RAZUMI, DA MOTILCI MIRU Človeštva svoj posel počnejo vsled njihovega Nepoznavanja svojih lastnih Resničnih Volja. Potemtakem, kakor ta moja Modrost med Človeštvom narašča, tako lažna Volja do Zločina nujno postaja vse redkejša. Pragtako bo Izvajanje naše Svobode povzročilo, da se bodo rojevali Ljudje z vse manj Podvrženosti tej Bolesti Duha, ki oplaja te lažne Volje. Vendar, medtem ko čakaš na to Popolnost, moraš z Zakonom zagotoviti vsakemu Človeku neka Sredstva za zadovoljitev njegovih telesnih in duševnih Potreb, dopuščajoč mu svobodno razvitje katerekoli Nadstavbe v skladu z njegovo Voljo, ter njegovo zaščito pred vsemi, ki ga skušajo opehariti za te vertebralne Pravice. To naj bo zatorej neka Norma Zadoščenosti, čeravno nujno variira v Podrobnostih z Raso, Klimo ter drugimi tovrstnimi Pogoji. In ta Norma naj bo osnovana na neki široki Razlagi bioloških, fizioloških in sličnih Dejstev.

*

Aη DE LIBERTATE CORPORIS

NE SME BITI LASTNINE V LJUDSKEM MESU. Vsak Moški in vsaka Ženska imata *Neodtujljivo Pravico* dajati Telo v Užitek katerikoli drugi osebi. Izvajanje te Pravice ne sme biti kaznovano niti s strani Zakona niti vsled Običaja; ne sme mu slediti Kazen ne z Odvzemom niti kakršnimkoli Prikrajšanjem Svobode; niti Pravic, niti Imetja ali socialnega Ugleda; in to Svobodo morajo vsi spoštovati, uvidevajoč, da gre za Pravico telesne Volje. Iz taistega Razloga moraš omogočiti popolno Prepoved in Kaznovanje za vsakogar, ki bi hotel omejiti to Svobodo zavoljo lastnega Dobička ali Poželenja ali Ideala. Vsak Moški in vsaka Ženska imata polno pravico, da bodisi darujeta ali pa odrečeta Telo, kakor jima veli notranja Volja. Ko bo to postal Običaj, bodo Gorja Ljubezni, ki jih je mnogo in se nadaljujejo v Motnje ne le Telesa, temveč tudi Duše, in to po temačnih Poteh, malo po malo izginila z Obličja Njegovega neizrekljivega Sijaja.

AΘ
DE LIBERTATE MENTIS

NE SME BITI LASTNINE V ČLOVEŠKEM MIŠLJENJU. Vsak naj misli, kar hoče v zvezi z Vesoljstvom; vendar naj nihče ne poskuša vsiljevati svoje Misli drugim z Grožnjo ali Kaznijo na tem ali nekem drugem Svetu. Glej zdaj, čeprav sem te vnel za Trud na tvoji Poti, je to vendar Pot tvoje Volje, in ne rečem niti tega, da je prav, da hitiš po njej, kajti vsa Zadeva leži v tvoji Volji, in siliti te proti tvoji Naravi bi bila Ovira za tvoj Prehod. A če te spodbujam, da dobro tečeš to Tekmo kot en Atlet, je to zato ker sem v tvoji Naravi opazil to hudo Slo in silno Osredotočenost v tej Volji, in to Pismo ti pišem dobro se zavedajoč, da te bo zelo razveselilo, saj je Izraz tvoje lastne Volje, in lahko je neko Razodetje tega, kar tako besno iščeš. Zatorej ti nalagam, da nikomur ne dovoliš, da tiranizira nekoga drugega v Mišljenju, ali grozi ali na kakršenkoli način oskrunja veličastno Svobodo našega Očeta Sonca v Velikem Vesolju, ali njegovega Podkralja v Majhnem.

*

A1 DE LIBERTATE JUVENUM

O TI, KI SI DE TE MOJE NOTRANJŠČINE, kako naj ti pišem o Otrocih? Tu se nahaja Gordijski Vozel na vsej naši Vrvi Modrosti, in ne more biti presekan z Mečem, ne, niti od nekoga, ki je večji od Aleksandra Dvorogega. In gre za Ravnovesje, kakor pri Jajcu, ob čemer bi Nasilje nekega Kolumbusa zgolj zdrobilo nežno Lupino, ki jo moramo ravno in pred vsem ohraniti.

Kot Stražar te Trdnjave stoji pred nami določen Paradoks obče Veljavnosti, in v tem velikem Redu ga bom razglasil, tako da bo v svojem delnem Smislu lahko razsvetlil tvojo Pamet. In ta Paradoks je, da obstajajo Vezi, ki vodijo v Suženjstvo, in Vezi ki vodijo v Svobodo. Vsi mi smo vezani v mnoge Okove s strani Okolja, in v večjem Delu je na nas samih, da določimo, ali nas bodo zaslužnija ali osvobodila. In to Tezo ti nameravam razjasniti z Ilustracijo.

AK DE VI PER DISCIPLINAM COLENDIA

RAZMOTRI VEZ MRZLEGA PODNEBJA, kako naredi Človeka za Sužnja; imeti mora Zavetje ter Hrano in to vsled silnega Garanja. Vendar tako postane močan napram Elementov in njegova moralna Moč naraste, tako da postane Gospodar tistih Ljudi, ki živijo v Deželah Sonca, kjer se telesne Potrebe zadovoljijo brez Muk.

Razmotri onega, ki želi prekašati v Hitrosti ali v Boju, kako odreka samemu sebi Hrano, ki si jo želi, in vse njemu naravne Užitke, podredivši se ostremu Povelju Trenerja. Tako on vsled teh Vezi končno uspe uresničiti svojo Voljo.

Tako oba, eden vsled naravne in drugi vsled voljne Omejitev, dosežeta večjo Svobodo. To je tudi obči Zakon Biologije, kajti ves Razvoj pomeni Strukturalizacijo; se pravi, Omejitev in Specializacijo neke izvorno nedoločene Protoplazme, ki jo zatorej lahko imenujemo svodobno, po definiciji nekega Pedantneža.

*

Aλ DE ORDINE RERUM

V TELESU JE VSAKA CELICA PODREJENA občemu fiziološkemu Nadzoru, in mi, ki ta Nadzor hočemo, ne sprašujemo vsako Enoto te Strukture, ali je zavestno zadovoljna. Vendar skrbimo za to, da vsaka izvršuje svojo Nalogo, ob čemer Napaka četudi samo nekaj Celic, ali njih Upiranje, lahko vključuje Smrt celotnega Organizma. Toda celo v tem primeru je Pritoževanje nekaterih, kar imenujemo Bolečina, eno Opozorilo splošne Nevarnosti. Mnoge Celice izvršijo svojo Nalogo s hitro Smrtjo, in ker je to njihova Funkcija, tega na noben način ne jemljejo za Zlo. Če bi se Hemoglobin upiral napadu Kisika, bi telo propadlo, in Hemoglobin s tem ne bi rešil samega sebe. Zatorej, o moj Sin, dobro razmotri te Stvari v svojem Poveljevanju Svetu pod Zakonom Teleme. Kajti vsak Posameznik v Državi mora biti popoln v svoji lasni Funkciji, z Zadovoljstvom, spoštuje svoje lastno Nalogo kot nujno in sveto, brez ljubosumja do Naloge drugega. Samo tako namreč boš lahko zgradil eno Svobodno Državo, katere usmerjajoča Volja mora biti individualno usmerjena zavoljo Dobrobiti vseh.

*

Αμ DE FUNDAMENTIS CIVITAS

NE GOVORI, O MOJ SIN, DA SEM s tem Argumentom postavil Meje individualni Svobodi. Kajti vsak Človek v tej Državi, ki jo jaz predlagam, izpolnjuje svojo lastno Resnično Voljo v želji po Blaginji vseh, in zatorej tudi zase. A pazi, da postaviš visoko Normo Zadovoljitve in da bo vsakomur pripadal Višek Prostega Časa in Energije, tako da bo, ko bo njegova Volja do Samoohranitve izpolnjena vsled Izvajanja njegove Funkcije v Državi, lahko posvetil Preostanek svojih Moči zadovoljevanju drugih Delov njegove Volje. In ker so Ljudje večinoma neuki in niti ne razumejo Užitka, naj bodo poučeni v Umetnosti Življenja: kako pripravljati okusno in zdravo Hrano, izdelovati Oblačila po svojem lastnem individualnem Domisleku, ter prakticirati mnogovrstne Spretnosti Ljubezni. Ko bodo najprej te Stvari zagotovljene, potem jih lahko povedeš v Nebesa Poezije in Pripovedi, Glasbe, Slikarstva in Kiparstva ter v Izročilo Mišljenja samega, z njegovim nepotešljivim Radovanjem nad vso Vednostjo. In potem naj vzletijo!

*

Av DE VOLUNTATE JUVENUM

DOLGA, O MOJ SIN, JE BILA ta Skrenitev z ravne Poti moje Besede o Otrocih; a je bila nadvse potrebna, da bi razumel Voljo kateregakoli Človeka, ki proizvede svoj lasten Propad, kakor tudi vseh njegovih Družabnikov; in ni Svoboda ta, katere Izvajanje bi ga privedlo v Suženjstvo. Tako lahko domnevaš, da je vedno en bistveni Del Volje kateregakoli Otroka to, da zraste do Možatosti ali Ženstvenosti v Zdravju, in njegovi Čuvarji mu zatorej lahko preprečijo njegovo nevedno ravnanje Nasprotovanja temu, imevši na Skrbi vselej, da umaknejo Vzrok Zablode, namreč, Nevednost, kakor je bilo prej rečeno. Pravtako lahko sklepaš, da je del Otrokove Volje, da izuri vsako Funkcijo Uma; in Čuvarji se lahko borijo z Inercijo, ki ovira njegov Razvoj. A pri tem je potrebna velika Pozornost, tako da je bolje delovati z vzburljanjem in zadoščevanjem katerekoli naravne Zvedavosti, kakor pa z vsiljevanjem Načina zadajanja Nalog, pa kakorkoli že samoumevna se zdi Nujnost tega.

Aξ DE MODO DISPUTANDI

V TEM URJENJU OTROKA JE torej potreben najgloblji Premislek, ki ga nameravam vtisniti vate, saj je v skladu z našo sveto Izkušnjo na Poti Resnice. In to je, upoštevaje dejstvo, da je neresnično tisto, kar lahko mislimo, namreč, vsaka Trditev je v določenem Smislu lažna. Celo na Morju čistega Razuma lahko rečemo, da je vsaka Trditev v nekem Smislu vprašljiva. Zatorej v vsakem Primeru, celo najpreprostejšem, moramo Otroka poučiti ne le o Tezi, temveč tudi o njenem Nasprotju, puščajoč Odločitev Otrokovi lastni Presoji in Zdravi Pameti, podkrepljeni z Izkušnjo. In ta Praktika bo razvila njegovo Sposobnost Razmišljanja, in Zaupanje vase ter Interes za vsakovrstno Vednost. Najbolj pa moraš biti pozoren, da na noben Način ne poskušaš krojiti njegovega Mišljenja o čemerkoli, kar se lahko nahaja izven Kvadrata zagotovljenega in neizpodbitnega Dejstva. Zapomni si tudi, celo kadar si najbolj prepričan, da so pravtako bili prepričani tisti, ki so dajali Poduke mlademu Koperniku. Imej Spoštovanje tudi do Nezanca, kateremu si drzneš podeljevati svoje Znanje; kajti on je lahko večji od tebe.

*

Ao
DE VOLUNTATE IUVENIS
COGNOSCENDA

POMEMBNO JE, DA SPOZNAŠ, ZGODAJ kot je le mogoče, kaj je Resnična Volja Otroka v Zadevi njegove posvetne Kariere. Dobro se moraš zavedati vseh Idealov in Sanjarij; Otrok je namreč samosvoj, ne tvoja Igrača. Spomni se komične Tragedije Napoleona in Kralja Rima; ne gradi hiše za divjega Kozla, niti ne sadi Gozda za Domeno nekega Grabežljivca. Bodi pozoren na vsako zavestno ali nezavedno Znamenje Volje Otroka, omogočajoč mu nato vsako Možnost sledenja Poti, ki jo on tako naznači. Vedi, da se bo on, bivši mlad, zelo hitro naveličal vsake napačne Poti, pa kakorkoli že je lahko ugodna na Začetku; a prave Poti se nikoli ne bo naveličal. Ko je to enkrat na ta način odkrito, jo lahko pripraviš zanj do popolnosti; noben Človek namreč ne more večno hoditi po vseh Poteh. In ko mu omogočiš njegovo Izbiro, mu razloži, da se ne pride prav daleč po katerikoli Poti brez splošnega Znanja o Stvareh, ki so videti nepomembne. In s tem bo razumel, nakar ga usmeri modro v njegovo Delo.

*

Απ
DE AURO RUBEO

ŽELIM, DA RAZMISLIŠ, O MOJ SIN, o teh Besedah, ki jih je izrekel Publij Vergilij Maro, ki je bil največji med vsemi Magiki svojega Časa: *in medio tutissimus ibis*. Kar so izrekli še mnogi modri Ljudje v drugih Deželah; in Sveta Qabalah potrjuje isto, namestivši Tifaret, kar je Človek, in Lepota in Harmonija Stvarstva, in Zlato v Kraljestvu Metalov, ter Sonce med Planeti, v središče Drevesa Življenja. Kajti Center je Točka Ravnotesja vseh Vektorjev. Zatorej, če hočeš živeti modro, vedi, da moraš vzpostaviti ta Odnos Ravnotesja z vsako Stvarjo kakorkoli že, ne zanemarjajoč nobene. Nič namreč ni tako tuje tvoji Naravi, kar bi se ne moglo privedi v harmoničen Odnos z njo; in Tvoja Postava Možatosti tudi zelo poraste, ko dosežeš Popolnost te Veščine. In nič ni s teboj v tako blizkem Sorodstvu, da bi te ne moglo raniti, če to Ravnotesje ni zares izravnano. Potrebna ti je celotna Sila Vesolja, da sodeluje s tvojo Voljo; a ta Sila mora biti tako dobro razporejena okrog Stebra te Volje, da ne bo tu nikakršne Težnje po Preprečevanju ali Upogibanju. In v svoji Ljubezni do tebe ti bom to tezo okrasil s sledečim Primerom.

*

AQ

DE SAPIENTIA IN RE SEXUALI

RAZMOTRI LJUBEZEN. TU JE SILA, uničujoča in kvarna, vsled katere je bilo mnogo Ljudi izgubljenih: Zgodovina nam priča o tem. Vendar brez Ljubezni bi Človek ne bil Človek. Zato je tvoj Stric Richard Wagner iz našega Učenja naredil eno Glasbeno Pravljico, v kateri vidimo Amfortasa, ki se je predal Skušnjavi, ranjenega brez možnosti Ozdravljenja; Klingsorja, ki se je izognil podobni Nevarnosti, pa je bil za vedno izgnan z Gore Odrešitve; in Parsifala, ki se ni predal, zmožnega izvesti resnično Moč Ljubezni ter tako sprovesti Čudež Odrešenja. O tem sem tudi sam pisal v svoji Pesnitvi, imenovani Adonis. Enako je s Hrano in Pijačo, s Treningi, in z Učenjem samim; Problem je vselej ta, da vzpostavimo pravilen Odnos med Appetitom in Voljo. Tako se lahko postiš ali pa piruješ; tu ni nobenega Pravila, razen Uravnovešenosti. In ta Doktrina je v splošni Rabi med boljšo vrsto Ljudi; zato je bom nate raje vtisnil bolj skrbno drugi Del moje Modrosti, namreč Nujnost stalnega razširjanja tvoje Narave do novih Družabnic na vsakem Planu Bivanja, tako da boš lahko postal popoln Mikrokozmos, brezhibna Podoba vsega bivajočega.

*

Αρ DE GRADIBUS AEQUIS SCIENTIAE

RESNIČNO TI POVEM, MOJ SIN, da ta Razširitev tvoje Narave ni nje Posiljevanje; Narava tvoje Narave je namreč to, da nenehno raste. Tako ni nobenega Delčka Vednosti, ki bi ti bil tuj; vendar je sama Vednost brez koristi, če ni vsrkana in usklajena v Razumevanje. Rasti zatorej lahko in spontano, razvijajoč vse Dele enako, da ne postaneš ena Pošast. In če te neka Stvar preveč mika, jo popravi s Posvečanjem njenemu Nasprotju, vse dokler se Ravnovesje znova ne vzpostavi. A ne išči rasti vsled nenadnega Odločanja za Stvari, ki so daleč od tebe; ali, če ti neka taka Stvar pride na Misel, izgradi najprej Most do nje in naredi čvrst prvi korak čez ta Most. Naj ti to razložim. Nemara ugibaš o Motivih Zvezd, in o njih Elementih, njihovi Velikosti in Teži? Potem si moraš najprej pridobiti Znanje o matematičnih Dejstvih, in o fizikalnih ter kemijskih Zakonih. Tako torej najprej, da boš lahko dojel jasno Naravo svojega celotnega Dela, napravi načrt svojega Uma, in razširi njegove Moči od esencialnega navzven, od bližnjega do daljnega, vselej z Gotovostjo in veliko Vestnostjo, izdelujoč vsak Člen v tvoji Verigi enak in popoln.

Aσ DE VIRTUTE AUDENDI

TOLE TI VENDAR NAROČAM z vso svojo Močjo: Živi Nevarno! Mar ni to bilo Zagotovilo tvojega Strica Friedricha Nietzscheja? Tvoj najzlohotnejši Sovražnik je Inercija Uma. Ljudje najbolj sovražijo tiste Reči, ki jih najbolj prizadenejo, in se bojijo Svetlobe, in preganjajo Lučonosce. Zatorej analiziraj karseda temeljito vse tiste Ideje, ki se jih Ljudje izogibajo; kajti Resnica bo razkrojila Strah. Pravilno govorijo Ljudje, da je Neznano grozljivo; a zmotno se bojijo, da bi to postalo Znano. Še več, počni vsa Dejanja, ki se jih Vulgarni izogibajo, razen tega, kar že v celoti poznaš, tako da se lahko naučiš Rabe in Nadzora, na zapadajoč v Zlorabo in Sužnost. Kajti Strahopetec in Nepremišljeni ne bosta izživelala svojih Dni. Vsaka Stvar ima svojo pravilno Uporabo; in človek je velik po tem, kako zna uporabljati Stvari. To je Skrivnost vse Magijske Umetnosti, in tvoj Vpliv na Svet. Vendar, če se že moraš motiti, ker si človek, potem se moti raje vsled preveč Poguma kot Pazljivosti; kajti to je Temelj Časti Človeka, da si veliko drzne. Kaj je že rekel Quintus Flaccus v tretji Odi svoje Prve Knjige? Umri pokončno!

*

Ατ
DE ARTE MENTIS COLENDI
(1) MATHEMATICA

TOREJ, V ZVEZI S PRVO OSNOVO Mišljenja ti povem nekaj. Marljivo preučuj Matematiko, s tem se ti bodo namreč razkrili Zakoni tvojega lastnega Razuma, kakor tudi njegove Omejenosti. Ta Znanost ti bo izpoljila tvojo resnično Naravo glede Mašinerije, po kateri ona deluje, in ti pokazala v čisti Goloti, brez Oblačil Osebnosti ali Želje, Anatomijo tvojega zavestnega Jaza. Nadalje boš s tem lahko dojel Esenco Odnosov med vsemi Stvarmi, in Naravo Nujnosti, ter prispel do Zavedanja Oblike. Ta Matematika namreč je na nek način poslednji Zastor pred Videzom Resnice, tako da ni boljše Poti od naše Svete Qabalah, ki razčlenja vse Stvari brez razlikovanja ter jih privede do čistega Števila; in ko tako njih Narava ni nič več obarvana in zmedena, jih lahko urejamo in oblikujemo v Preprostosti z Operacijo Čistega Razuma, tebi v veliko Udobje v Delu naše Transcendentalne Veščine, vsled katere Mnoštvo postane Eno.

*

AU
SEQUITUR
(2) CLASSICA

SIN MOJ, NIKAKOR NE SMEŠ ZANEMARJATI študija Književnosti Antike, in to v izvirnem Jeziku. S tem namreč odkrivaš Zgodovino Strukture svojega Mišljenja, to je, njegovo Naravo, smatrano kot zadnji Izraz v Sosledju Vzrokov in Učinkov. Tvoj Um je namreč izgrajen iz teh Prvin, tako da v teh Knjigah lahko privlečeš na Svetlo svoje lastne nezavedne Spomine. In tvoj Spomin je na nek način Možnar v Hiši tvojega Uma, brez katerega ni možna nobena Povezanost ali Individualnost, kar bi pomenilo Demencijo. In te Knjige so preživele dolgo ter postale slavne, ker so Sadovi starodavnih Dreves, katerih si ti neposreden Dedič, in so zato (pravim jaz) bolj pristno sorodna tvoji lastni Naravi od Knjig Stranskih Poganjkov, čeravno so te lahko boljše in modrejše. Zares, moj Sin, v tej Književnosti lahko preučuješ, kako priti do pristnega Razumevanja svoje lastne Narave, kakor tudi Narave celotnega Vesoljstva, v Dimenziji Časa, tako kakor ti jo Matematika objavlja v Dimenziji Prostora: se pravi, Razsejanja. Še več, s tem Študijem bo Otrok dojel Osnovo Običajev, kateri, kakor pravi eden izmed Sinov Modrosti, naredijo Človeka.

*

Aφ
SEQUITUR
(3) SCIENTIFICA

KER STA ČAS IN PROSTOR POGOJENOSTI Uma, sta ta dva študija fundamentalna. A preostaja še Vzročnost, ki je Srž Akcij in Reakcij Narave. To moraš tudi marljivo raziskovati, da boš lahko dojel Raznolikost Univerzuma, njegovo Harmonijo in njegovo Lepoto, ob Vednosti o tem, kar jo omogoča. A to ni enako prejšnjima dvema po Moči razodevanja tebe sebi samemu; in prva korist tega je ta, da te pouči o pravi Metodi Napredovanja v Znanju, ki je, v osnovi, Zapažanje Enakega in Neenakega. Pravitako bo v tebi vzburiło Zanos Čudenja; kakor te bo tudi privedlo do primernege Razumevanja Umetnosti Magike. Naša Magika je namreč ena od Moči, ki ždi v nas nerazvita in nerazčlenjena; in z Metodo Znanosti moramo to razjasniti, ter narediti koristno za Rabo Človeka. Mar to ni en Dar iznad vsake Cene; Sad Drevesa ne le Znanja, temveč Življenja? V Človeku je namreč nekaj, kar je Bog, kakor tudi to, kar je Prah; in z našo Magiko bomo to dvoje pretvorili v eno Meso, zavoljo Zadobitve Imperija Univerzuma.

Αχ
DE MODO QUO OPERET LEX MAGICA

PRISLUHNI POZORNO, O MOJ SIN, ko ti bom zdaj razložil resnično Doktrino Magike. Vsaka Sila deluje, v primernem Sorazmerju, na vse Stvari, s katerimi je povezana. Goreč Gozd tako povzroča kemijsko Spremembo vsled Izgorevanja in daje Vročino in Gibanje Zraku okrog sebe vsled Delovanja fizikalnih Zakonov, ter vzburja Mišljenje in Čustvovanje v Človeku, ki ga doseže preko njegovih Organov Zaznavanja. Razmisli (čeravno gre le za Legendo) o Padcu Jabolka Isaaca Newtona, o njegovem Učinku na Duhovne usode Človeka! Razmisli tudi o tem, kako nobena Sila ne prispe do Konca svojega Delovanja; Zrak, ki se premakne z mojim Dahom, je Motnja ali Sprememba Ravnovesja, ki ga ni mogoče v celoti kompenzirati in privedi do ničnosti, četudi bi bili Eoni neskončni. Kdo potem lahko zanika možnosti Magike? Dobro je rekel Frazer, najbolj učeni Doktor Kolegija Svete Trojice Univerze v Cambridgeu, da je Znanost zgolj Ime za Magiko, ki je slučajno zgrešila svoj nameravani Učinek.

*

Aψ DE MACHINA MAGICA

GLEJ! SVOJO VOLJO OBJAVLJAM, in moje Pero se giblje po Papirju, kar je omogočilo dejstvo, da ima moja Volja neko skrivnostno Moč nad Mišicami moje Roke, ki vršijo Delo v mehanski Prid nasproti Inerciji Peresa. Ne morem porušiti Zidu pred mano, zato ker ne morem priti v mehanski Odnos z njim; niti Zidu na moji Strani, ker nisem toliko močan, da bi lahko premagal njegovo Inercijo. Da bi zmagal v tej Bitki, moram poklicati Čas in Cepin na Pomoč. A kako naj zaustavim Gibanje Zemlje v Vsemirju? Jaz sam sem Udeleženelec njenega Zagona. Vendar vsak Zamah mojega Peresa vpliva na to Gibanje vsled spreminjanja njegovega Ravnovesja. Problem vsakega Magijskega Dejanja je torej ta: kako sprovesti neko Voljo, dovolj močno, da povzročimo potreben Učinek, preko nekega Menstruuma ali Sredstva Komunikacije. Z običajnim Razumevanjem besede Magika, mi izključujemo obče znana in razumljena Sredstva. Zato ti bom zdaj, o moj Sin, razglasil najprej Naravo Moči, in nato še Sredstev.

A∞
DE HARMONIA ANIMAE CUM
CORPORE

VSE STVARI SO PREPLETENE. Najspiritualnejša Misel v moji Duši (govorim kot en Norec) je pravtako ena najmaterijalnejša Sprememba v Krvi ali Možganih. Jeza naredi Kri kislo; Mržnja zastrupi Materino Mleko; kakor sem tudi že povedal poprej v obratnem smislu, kako Motnja telesne Funkcije spreminja Stanja Zavesti. Nihče torej ne dvomi v Moč Človekove Volje, bodisi da gre za njegovo Ljubezen, ki zaplodi Otroke ali povzroči Vojne, v katerih umre mnogo Ljudi, bodisi da gre za njegovo Zgovornost, ki premakne Mase, ali njegovo Ničevost, ki uniči eno Ljudstvo. Le v vseh takih Primerih razumemo kako Narava deluje, vsled znanih fizikalnih ali psihičnih Zakonitosti. Se pravi, imamo neko Stanje nestabilnega Ravnotežja, tako da en Stroj spravi nekega drugega v Gibanje, kakor hitro se pojavi prva Motnja. Zatorej ni prav, če mislimo, da so vse Posledice neke Volje njen Učinek. Brez Revolucije bi ne bilo velikega Učinka Napoleonove Volje; in nadalje, njegova Volja je bila na Koncu zlomljena, tako da imamo danes hudo Krizo (kakor se zdi še mnogim drugim, poleg mene) Človeštva. Magika, potemtakem, je v veliki meri odvisna od Veščine, kako mnoge Volje spraviti v simpatetično Gibanje; in največji Magus ni nujno v tem najuspešnejši – v povprečni Predstavi neke Omejenosti Časa. On potrebuje mnogo Udarcev, preden poruši svoj Zid, če je ta trden, medtem ko bo eno Dete prevrnilo Zid, ki je ravno tik pred tem, da se poruši.

Bα DE MYSTERIO PRUDENTIAE

ZDAJ PA POGLEJ NARAVO, kako potratna je s svojimi Silami! Očitna Volja vsakega Želoda je, da postane Hrast; vendar skoraj vsi poginejo od te Volje. Torej, ena Skrivnost Magike je Ćkonomija tvoje Sile; da ne deluješ, če nisi prepričan v njeno Učinkovanje. In če ima vsako Dejanje Učinek na vsakem Nivoju, kako bi potem lahko učinkoval, če nisi v stiku z vsemi Nivoji! Zavoljo tega moraš temeljito poznati, ne le svoje Telo in svoj Um, temveč Svetlobno Telo in pravitako vse njegove finejše Principe. A želim, da razmotriš še posebej, kakšne Moči so v tebi in gotovo zmožne velikega Učinkovanja, vendar se nenehno trošijo. Razmisli torej, ali te Moči, oropane svojega Izida na enem Nivoju, ne bi bilo mogoče preusmeriti k višjemu Smotru ter jim zagotoviti Uspeh na drugem, kajti ena stotina Želodov, če se jim na pravi način omogoči njihovo pravšno Rast, bo postalo sto Hrastov, dočim bi sicer iz njih lahko postal le en Obed za Merjasca, ob čemer bi bila njih prava Narava zanje povsem izgubljena. Nauči se torej, o moj Sin, te Skrivnosti Ćkonomije, ter jo zanesljivo in marljivo uporabi v svojem Delu.

Bβ DE ARTE ALCHEMICA

TU TI MORAM PISATI V ZVEZI S Talismani zavoljo tvojega Pouka. Vedi, da obstajajo določena Sredstva, ki so primerna za Utelešenje tvoje Volje. Naj za primer dam Papir, na katerega s svojo Veščino izpisuješ neko simbolično Predstavitev svoje Volje, tako da te naslednjič, ko ga pogledaš, spomni na to Voljo, ali pa nekoga drugega ob pogledu nanj premakne, da uboga to Voljo. To je torej primer Utelešenja in Podmene, ki je bila, preden je bila razumljena, po pravici smatrana za Čarovništvo ali Magiko. In spet, tvoja Volja, da živiš, te navede, da vzgojiš Pšenico, ki se, ko jo ob njenem času poješ, spet pretvori v Voljo. Tako lahko na veliko Načinov katerokoli delno Voljo vtisneš na primerno Substanco, tako da s primerno Rabo končno prispeš do njene Dovršitve. Ta Obrazec je tako vsesplošen, v Resnici, da lahko vsako zavestno Dejavnost vključiš pod njegovo Domeno. Obstaja tudi Nasprotje, kadar zunanji Objekti ustvarijo Apetite, katerih Zadovoljitev spet reagira na fizični Nivo. Spoštuj čudež Misterija Narave, ki vzhaja in upada z vsakim Dihom, tako da ne obstaja niti en delček, ki bi ne bil Soudeleženelec Celote.

*

By DE ARCANO SUBTILISSIMO

O MOJ SIN, V TEBI OBSTAJA NEKAJ od Čudovite Moči, kar je po svoji lastni Naravi Utelesenje tvoje Volje, vselej najbolj željno, da sprejme njen Pečat. V tem ležijo skrite vse Moči, vsi Spomini, deset tisočkrat več kot jih imaš sam! Torej se nauči izvleči iz te velike Zakladnice Dragulj, ki ga kadarkoli potrebuješ. Vse Stvari namreč, ki so možne za tvojo Naravo, so v tebi že skrite; in moraš jih le imenovati ter jih privedi spet v svetlobo svoje Zavesti. A potem ne razsipavaj tega svojega Zlata, temveč ga zastavi za najplodovitejšo možno Rabo. Vendar o Veščini in Obrti te najsvetejše Skrivnosti ne bom pisal, iz Razloga, ki je tebi že poznan. Nadalje, v tej Zadevi je zate najbolje, da se je naučiš potom svoje lastne Izkušnje, ob čemer te bo vodilo tvoje Opazovanje v pristni Znanosti. Ta Skrivnost namreč še vedno pripada Magiki in okultnemu, tako da nisem siguren, če se tvoja Volja nahaja na moji Poti ali ne.

Bδ DE MENSTRUO ARTIS

TODA V SREDSTVO, PREKO katerega občutljive Narave se naša Magijska Sila prenaša na Objekt našega Delovanja, nikar ne dvomi. V drugih Galaksijah Fizike so bili nekateri že prisiljeni predpostaviti nek povsem hipotetičen *Æter*, da bi razložili Fenomene Svetlobe, Električnosti in slično. In tudi nihče ni zahteval Prikaza Obstoja tega Etra, temveč jim je bilo dovolj njegovo Skladanje z splošnim Zakonom. Zatorej ti, Stvarnik in Prenosnik svoje lastne Energije, ne rabiš spraševati, ali na ta ali na nek drug Način izvajaš svoje Delo. Vendar jaz ne vem, zakaj ta Eter, ki so si ga Matematiki in Fiziki predstavljali, a ga niso mogli definirati, njegova Narava bivši onstran Razuma, ne bi bil isto kot Astralna Svetloba, ali Plastični Medij, ali Aub, Aud, Aur (to troje bivši Triada), o čemer so govorili naši lastni Modreci. In ta Meditacija lahko razkrije mnogo fizikalnega Znanja, kar je dobro, kajti to, kar je zgoraj, je enako temu, kar je spodaj, in Študij kateregakoli Zakona vodi do Razumevanja vseobčega Zakona. Tako lahko na Koncu spoznaš, da ne obstaja Zakon iznad Delaj po svoji Volji.

*

Bε DE NECESSITATE VOLUNTATIS

TAKO BOM ZDAJ (PRAVIŠ TI?) USKLADIL to Umetnost Magike z tisto Potjo Taa, ki doseže vse Stvari s početjem Ničesa? A to sem ti že delno objavil, pokazavši ti, da ne moreš vršiti Magike, če ni to tvoja Narava, da vršiš Magiko, in tako pravi Nič zate. Kajti delati Nič pomeni vmešavati se v Nič, tako da za nekega Magika delati Nič pomeni izvrševati Nasilje nad samim seboj. A vedi, da je vsako Dejanje v nekem smislu Magika, bivši en esencialni Del tega Magikalnega Dela, ki ga imenujemo Narava. Torej ti nimaš svobodne Volje? Resnično, tako si rekel. Toda, navkljub vsemu, tvoja nujna Usoda je, da deluješ vsled te svobodne Volje. Lahko ne delaš ničesar, le da je to v skladu s to tvojo Naravo in Naravo vseh Stvari, in je vsak Pojav Rezultat Totalitete Sil: Amen. Torej ti sploh ni potrebno niti Misliti niti Truditi se? Resnično tako praviš; vendar, mar nisi prisiljen Misliti in Truditi se po sami Poti Narave? Da, jaz, tvoj Oče, delam zate zaskrbljeno, in se tudi smejim tvojim Zmedenostim; tako je bilo vnaprej odrejeno, da naj bi počel, z moje strani, od Začetka.

*

BF
DE COMEDIA UNIVERSA, QUAE
DICITUR PAN

TAKO TOREJ, O MOJ SIN, ŠTEJ SE za srečnega, ko razumeš vse te Reči, bivši eden tistih Bitij (ali Pri-godov), ki jih imenujemo Filozofi. Vse je ena nikoli-končana Igra Ljubezni, v kateri se Naša Gospa Nuit in Njen Gospod Hadit radujeta; in vsak Del Igre je Igra. Vsa Bolečina je le ostra Omaka k Jedi Užitka; kajti Narava Univerzuma je to, da je izumila ta večni Banket Radosti, In tisti, ki tega ne ve, je nujen kot ena Sestavina, kakor si tudi ti; bi želel spremeniti vse, in pokvariti Obed? Si Mojster-Kuhar? Ja, kajti tvoj Okus je postal odličen s tvojim dolgim Odlašanjem s Hrano Izkustva; zato je si eden tistih, ki se radujejo. Pragtako je tvoja Narava, kakor je tudi moja, o moj Sin, želja, da bi vsi Ljudje bili deležni našega Veselja in Slavja; zategadelj sem razglasil svoj Zakon Človeku, ti pa nadaljuješ v tem Poslu Radoživosti.

*

BĹ DE CAECITIA HOMINUM

OD MOJE MODROSTI SE NAUĀI tudi, da ta Vizija Vesolja, o kateri sem ti tu pisal, tvojemu Videnju ni Vselej dostopna; kajti v tej Viziji je vsa Volja izgotovljena. Vesolje vidiš kot NiĀ, in kot Eno, in kot Mnoštvo, in vidiš Igre vsega tega; in s tem si ti (ki nisi veĀ ti) zadovoljen. V eni Fazi si tudi NihĀe in v drugi Eden, in v tretji en organiziran in nujen Del te veliĀastne Strukture, tako da sploh ni veĀ Konflikta v tvojem celotnem Pri-dogajanju. A naj zdaj ustvarim Svetlobo za tvoje OĀi v tej Zadevi, ko tavaš, vprašujoĀ: a kaj praviš o tistih, ki tega ne vidijo, o moj OĀe? V tej Viziji ti vendar ne govoriš tako, moj Sin! Zatorej naj te pouĀim o Skrivnem Misteriju Iluzije, in kako deluje, ter o Svetem Zakonu, ki je njegova Narava, in o tvojem Delovanju v njej; to je namreĀ Arcanum Modrosti Magov, in primeren zate, ki domuješ v DeŹeli Razumevanja.

Bη ALLEGORIA DE CAISSA

RAZMOTRI KOT EN PRIMER IGRO Šaha, ki je neka Preteklost Človeka ter sposobna izuriti ga v Mišljenju, vendar mu nikakor ni neobhodna za Življenje, tako da pomete stran Ploščo in Figure že ob rahlem Pozivu nečesa, kar mu je res drago. Tako je ta Igra zanj na nek način Iluzija. A v kolikor vstopi enkrat v Igro, ostaja znotraj njenih Pravil, čeravno so umetelni in na noben način svojski njegovi Naravi; v tej Omejenosti je namreč ves njegov Užitek. Zatorej, čeprav ima Vse-Moč, da premika Figure po svoji lastni Volji, tega ne počne, trpi Izgubo, Ponižanje in Poraz raje kot pa da bi uničil to Umetelnost Iluzije. Zamisli si potem, da si sam ustvaril ta Prividni Svet, in da ti godi gledati ali voditi njegovo Igro, v skladu z Zakonom, ki si ga ustvaril, ki pa te vendar ne zavezuje, razen vsled Vrline tvoje lastne Volje v tvoj lasten Užitek v njej.

B0 DE VERITATE FALSI

TA REČ SE ŠE NADALJE DOTIKA Narave Resnice. Namreč, čeprav je zate v tvojem Resničnem Sebstvu, absolutnem in brez Pogojenosti, ves ta Univerzum, ki je relativen in pogojen, ena Iluzija; vendar je za tisti Del tebe, s katerim ga zaznavaš, Zakon njegovega Bitja (ali Pridogajanja) Zakon Resnice. Vedi torej, da so vsi Odnosi resnični na njihovem lastnem Planu, in bi bilo Nasilje Narave, če bi jih uravnavali krivo. Torej, četudi si našel Svoje Sebstvo, in se zavedaš Samega Sebe kot nesmrtnega in nespremenljivega, onstran Časa in Prostora, osvobojenega Vzročnosti, tako temeljito je potem tudi tvoj Um udeležen v tem in ti na noben način nisi spremenil Odnosov med tvojim Telesom in njegovimi Sindromi v Svetu, čigar Del je. Hočeš podaljšati Življenje svojega Telesa? Potem prilagodi Pogojenosti svojega Telesa njegovemu Okolju, tako da mu daš Svetlobo, Zrak, Hrano in Trening, ki ga zahteva njegova Narava. Enako moraš, *mutatis mutandis*, negovati Zdravje svojega Uma.

*

Bt DE RELATIONE ILLUSIONIUM

O TEM BOM ŠE GOVORIL S TEBOJ, kajti tu se nahaja ena velika Skala Nevednosti na eni strani, in na drugi en Vrtinec Zmote; v tej Ožini je mnogo Razbitin Magijskih Ladij. Poznaš tisto staro Uganko, ali je zakonito plačevati Delež Cesarju ali ne? Daj torej Telesu Stvari Telesa, in Umu Stvari Uma. A zaradi notranje Harmonije vseh Stvari, ki izhajajo iz svoje Izvirne Ene Narave, se dogaja Akcija in Reakcija ene na drugo, kakor sem ti že izpostavil v tem mojem Pismu. Toda Zakon je univerzalen, in med tema dvema vrstama Iluzije obstaja urejeno Sorazmerje, in za tvojo Znanost je primerno razmejiti in opisati ta Zakon Interakcije, kajti zanikati ga v celoti (kakor razširiti ga v Neskončnost) je Norost, rojena iz Nevednosti, Lenobe in Nezmožnosti zapažanja Dejstva.

*

BK DE PRUDENTIA

POMISLI NA PIJANOST, kako lahko z Variacijo telesnih Pogojev spremeniš njen Učinek na Um, in obratno, spominjajoč se Dicsipline Teofrasta Paracelzusa, kako je, postavivši Vino nasproti telesnim Vajam, dosegel neko določeno Prečiščenje in Eksaltacijo. Vendar, četudi bi bil sedemkrat večji, on tega ni storil z Oljem Vitriola. Vedi zatorej, da obstajajo določeni Kanali Akcije in Reakcije med Telesom in Umom; preišči jih in namesti svoja Jadra v skladu s tem, ne misleč, da si na odprtem Morju. In če se zgodi, da v svoji preiskavi najdeš nove Kanale, razveseli se, in jih mapiraj v Prid svojih Tovarišev; A nikoli ne pozabi, da to, če najdeš nov Prehod gor po steni Prepada, ne odstrani Prepada. Kajti, kjer si ti, o Angel in vendar Človek, stopal pazljivo, čeravno brez Strahu, bodo Norci slepo zdrveli v svoj Propad.

*

Bλ DE RATIONE MAGI VITAE

ŠTUDIRAJ LOGIKO, KI JE KODEKS Zakonov Mišljenja. Preučuj Metodo Znanosti, ki je Aplikacija Logike na Dejstva Univerzuma. Ne misli, da lahko kdaj ukineš te Zakone, kajti oni, čeprav so Omejitve, so Pravila Igre, ki jo igraš. V tvojih Transih namreč, čeprav postaneš To, kar ni podvrženo tem Zakonom, so še vedno dokončni glede teh Stvari, ki si se jim namenil vladati. Ah ne, o moj Sin, ne maram te Besede – vladati, kajti en Zakon je zgolj neka Postavka Narave Stvari, na katero se nanaša. Nič namreč ni prisiljeno, razen vsled Vrline svoje lastne Resnične Volje. Tako torej je človeški Zakon ena Postavka Volje in Narave Človeka, drugače bi bil Zmota, njemu nasprotna, in bi postala ničtrc ter brez vsakega Učinka.

*

Bμ DE CORDE CANDIDO

PREDSTAVLJAJ SI, O MOJ SIN, ko sta dve Državi v Miru, lahko Človek prehaja iz ene v drugo brez ovir; a če sta v Vojni, so vsi Prehodi zaprti, razen za nekatere, in ti so nadzirani in varovani, tako je Ovir mnogo. Taisti je primer Magike; kajti, če si uskladil vse Principe v sebi, lahko mirno delaš v transmutaciji neke Sile v njej istovrstno Silo na drugem Planu, kar je esencialni Opus naše Umetnosti; a če si v Vojni sam v sebi, kako bi potem lahko delal? Naš Mojster Hermes Trismegist je namreč zapisal na Čelo svoje Smaragdne Table tele Besede: To kar je zgoraj, je enako temu kar je spodaj, in to kar je spodaj, je enako temu kar je zgoraj, zavoljo Izvedbe Čudežev Ene Substance. Kako potem, če tu ni enakosti? Če je tvoja Substanca Dvojna, ne Ena? In tu je Potreba po Izpovedi Čistega Srca, kakor je zapisano v Papirusu Mrtvih.

Bv DE CONFORMITATE MAGI

GLEJ ZATOREJ, O MOJ SIN, DA v svojem Delu ne vršiš Nasilja do Celotne Volje Vseh, ali do Volje, običajne vsem tistim Bitjem (ali Pri-dogodom), ki so ene obče Narave s teboj, ali do svoje lastne posebne Volje. Kajti v prvi vrsti si nujno naveden v gibanje proti Enemu Koncu od svoje lastne Postaje, a v drugo si naveden v gibanje proti Koncu, ki pripada tvojemu lastnemu Rodu, in Stanu, in Družini, pač vsled vrlosti tvojega Rojstva. In to so, lahko rečem, Pogoji ali Omejitve tvoje lastne individualne Volje. Se smejiš? Kaj, praviš, pa Revolucionarna Volja? Nikar se ne moti, moj Sin! Magus, kakor tudi Pesnik, je Izraz Resnične Volje njegovih Tovarišev, in njegov Uspeh je njegov Dokaz, kakor je zapisano v *Knjigi Zakona*. Njegovo Delo je namreč to, da osvobodi Ljudi od Okov neke lažne ali zastarele Volje, odkrivajoč jim, po Meri, ki je uglašena z njihovimi sedanjimi Potrebami, njihove resnične Narave.

*

Bξ DE POETIS

ZAVOLJO TEGA JE PESNIK smatran za neko Utelešenje Duha Časa, to je, Duha ali Volje njegove Dobe. Tako je vsak Pesnik tudi Prerok, kajti ko to, kar on reče, Ljudje prepoznajo kot Izraz njihovega lastnega Mišljenja, potem oni to sprovedejo v Dejanje, tako da, v Govorici vulgarnega in nevednega Ljudstva, "to kar je prerokoval, se je zgodilo." Zatorej je Pesnik Interpret Hieroglifov Skrite Volje Človeka v mnogih Rečeh, nekaterih plitkih, drugih globokih, kakor mu je lahko dano storiti. Še več, vsega tega ni v Besedi katerekoli Pesmi, temveč najdeš Prerokbo v kvintesenčialnem Nadihu Pesnika. In ta Veščina je potrebna vsakemu Državniku. Kdo, če ne Shelly, je predvidel propad Krščanstva, ter Organiziranje Delavstva, in Svobodo Ženske; kdo, če ne Nietzsche, je razglasil Princip pri Izvoru Svetovne Vojne? Tako lahko jasno vidiš, da so v teh Ljudih bili Ključni temačnih Vrat Prihodnosti; mar bi Kralji in njihovi Ministri ne morali tega upoštevati ter izpolniti njihovo Besedo brez Konflikta?

*

Bo
DE MAGIS ORDINIS A.:A.: QUIUS CARO
FIT VERBUM

VEDI, O MOJ SIN, UTELEŠENJE nekega Pesnika je delno in ne Univerzalno; on gotovo izreče resnične Stvari, vendar ne Stvari Vse-Resnice. In da lahko to rečemo, je nujno, da Eno navzame človeško Telo in postane Magus v Našem Svetem Redu. On je nato imenovan Logos, ali *Logos Aionos*, se pravi, Beseda Eona ali Veka, kajti on je resnično Ta Beseda. In tako je lahko On prepoznan, kajti Njemu je bilo dano, da pripravi Kvintesenco Volje Boga, to je, Človeka, v njegovi Polnosti in Celovitosti, dojemajoč vse Nivoje; tako da je Njegov Zakon preprost, in radikalen, prodirajoč v celoten Prostor iz njegove edine Luči. Kajti čeravno so Njegove Besede Mnoge, je vendar Njegova Beseda Ena, Ena in Sama; in s to Besedo ustvari Človeka nanovo, v Esencialni Obliki Življenja, tako da je spremenjen v svoji najnotranjši Vednosti o sebi. In ta Sprememba deluje navzven, malo po malo, do svojih vidnih Učinkov.

Βπ
DE MAGIS TEMPORIS ANTIQUI
IMPRIMIS DE LAO TZE

LAHKO TI JE V DOBROBIT, O MOJ SIN, če ti posredujem skrito Zgodovino tistih, ki so pred mano dosegli ta Rang Magusa, v kolikor je Človeštvo ohranilo Spominanje. A kaj ti bo to koristilo, če znova naštejemo dejanja Tistih, ki jih jaz vsekakor lahko poznam, ti pa ne? Dobro veš, kako se izogibam vseh Okužb Bajeslovja, ali vsake Besede, ki se je ne da dokazati ali demonstrirati. Najprej ti bom govoril o Lao-tzeju, čigar Beseda je bila TAO. O tem sem ti že mnogo pisal, kajti Njegovo Učenje je bilo izgubljeno ali napačno razlagano, in je najnujnejše, da ga obnovimo. Ta Tao je namreč resnična Narava Stvari, bivši ena Pot ali Itje; se pravi, kinetično in ne statično Pojmovanje. On je učil tudi tisto Pot harmonije v Volji, ki sem ti jo sam skušal prikazati v tem Pismu. Tako je ta Tao torej Resnica, in Pot Resnice, in potemtakem je bil Lao-tze Logos Svojega Eona, in Njegova resnična Beseda ali Ime je bila TAO.

*

Bṛ DE GAUTAMA

MOŽ, KI GA LJUDJE IMENUJEJO Gautama, ali Siddartha, ali Buddha, je bil Magus Našega Svetega Reda. In Njegova Beseda je bila ANATTA; kajti Korenina Njegovega Celotnega Učenja je bila to, da ne obstaja Atman, ali Duša, kakor so jo Ljudje napačno prevajali, kot neko Substanco, nezmožno Spremembe. On je tako, kakor Lao-tze, vse utemeljeval na Gibanju, namesto na neki fiksirani Točki. In Njegova Pot Resnice je bila Analiza, ki je omogočena vsled močne Težnje Uma k samemu sebi, ter te primerno ojačane z določeno Strogostjo Življenja. On je kar se da temeljito raziskal in mapiral Trdnjave Uma, in podal Ključ njegove Kvintesence v Roke Človeku. A ob vsem tem je Kvintesenca v tej eni Besedi ANATTA, kajti to ni le Osnova in Rezultat Njegovega celotnega Učenja, temveč Način njenega Delovanja.

*

Bp DE SRI KRISHNA ET DE DIONYSO

KRISHNA IMA NEŠTETA IMENA IN OBLIKE, in jaz ne poznam Njegovega pravega človeškega Rojstva. Kajti Njegova Formula je zelo Starodavna. A se je Njegova Beseda razširila v mnoge Dežele, in mi jo danes poznamo kot INRI s skrivno IAO skrito v njej. In Pomen te besede je Pot Delovanja Narave v Njenih Spremembah; se pravi, to je Formula Magike, s katero se vse Stvari reproducirajo in rekreirajo. Vendar je bila ta Razširitev in Specializacija prej Beseda Dionysusa; kajti resnična Beseda Krishne je bila AUM, ki vsebuje prej neko Postavko Resnice Narave kot pa neko Instrukcijo v nadrobni Operacijah Magike. A Dionysus, z Besedo INRI, je podal Osnove vse Znanosti, kakor danes pojmuje Znanost v posebnem Smislu, to je, spreminjanja zunanje Narave v Skladu z našimi Voljami.

*

Bσ DE TAHUTI

TAHUTI, ALI THOTH, JE POTRDIL BESEDO Dionysusa s tem, da jo je nadaljeval; kajti pokazal je, kako je z Umom možno usmeriti Delovanje Volje. S Kritiko in zabeleženim Spominom se Človek izogne Napaki, in Ponavljanju Napake. A resnična Beseda Tahutija je bila AMOUN, s čimer je Ljudem dal razumeti njihovo skrito Naravo, to je, njihovo Enost z njihovimi Resničnimi Sebstvi, ali, kakor so to imenovali, z Dosežkom, ter tega povezavo s Formulo INRI. S Svojo Skrivnostjo Števila je odprl Pot svojim Naslednikom, da razglasijo Naravo celotnega Univerzuma v njegovi Obliki in v njegovem Ustroju, nekakšno Analizo tega, s tem storivši za Materijo to, kar je Buddha storil za Um.

*

Βτ

DE QUODAM MAGO AEGYPTIORUM QUEM APPELUNT JUDAEI MOSHEH

NASLEDNIK TAHUTIJA JE BIL NEK EGIPČAN, čigar Ime je izgubljeno; a Judje so ga imenovali Mosheh, ali Mojzes, in njegovi Bajeslovci so ga naredili za Vodjo njihovega legendarnega Exodusa. A so ohranili Njegovo Besedo, in to je bila IHVH, ki jo moraš razumeti tudi kot tisto skrivno Besedo, ki si jo uzrl in uslišal v Gromenju in Bliskanju med tvojo Iniciacijo v Stopnjo, ki ti je še kako poznana. A ta Beseda je po sebi nek Načrt Tovarne Univerzuma, in na njej je bila razdelana Sveta Qabalah, preko katere smo prejeli Vednost o Naravah prav vseh Stvari na vsakem Planu Pri-dogajanja, ter njihovih Sil in Tendenc in Operacij, s Ključi njih Portalov. In On ni pustil nobenega Dela Svojega Posla nedokončanega, razen tistega, ki ga je pred trisetimi leti dovršil Sir Edward Kelly, od katerega tudi jaz izhajam, kakor več.

BU DE MAGO ARABICO MOHAMMED

GLEJ! V TEH POGLAVJIH SEM SE JAZ, tvoj Oče, omejil, ne spregovorivši ničesar o kateremkoli neposrednem Odmevu neke Besede v Svetu, kajti, ti Možje so se, davno tega, umaknili v svojo Tišino, njih Beseda je ta, in ona Sama, ki odmeva nejenjajoč skozi Čas. Tako je Mohammed, ki je naslednji, zatemnjen in zameden vsled Njegove bližine našemu lastnemu Času, tako da ne povem, razen v Nezaupanju vase, da Njegova Beseda ALLH lahko pomeni to ali ono. A sem neustrašen v zvezi z Njegovim Učenjem o Enosti Boga, kajti Bog je Človek, torej je on rekel: Človek je Eden. In Njegova Volja je bila, da združi Ljudi v Eni Razumni Veri: da bi omogočil So-delovanje vseh Rodov v Znanosti. Vendar, ker se je pojavil v Času največje možne korupcije in Teme, ko se je Razsula vsaka Civilizacija in vsaka Religija vsled Zlohottnosti velikega Čarovnika iz Nazareta, kakor pravijo nekateri, je On še vedno skrit v Prah Samuma, tako da Ga ne moremo uzreti v Njegovem Resničnem Sebstvu Slave.

Kakorkoli že, glej, o moj Sin, ta Misterij. Njegova prava Beseda je bila LA ALLH, se pravi: (Obstaja) Ne Bog, in LA AL je ta Misterij Misterijev, ki ga je tvoje lastno Oko predrlo v tvoji Iniciaciji. In te Resnice Iluzija in Zmota je zaslužnija Duše Ljudi, kakor je zapisano v *Knjigi Magusa*.

*

ΒΦ
DE SE IPSO
ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΘΗΡΙΩΝΟΙ ΤΩΙ ΛΟΓΟΙ
ΑΙΩΝΟΣ
CUJUS VERBUM EST ΘΕΛΗΜΑ

O MOJ SIN! VČASIH SE MI ZDI, da sem jaz sam padel v nek Čas, ki je celo še strahovitejši in usodnejši od Mohammedovega, mir z Njim! Vendar jasno razbiram Besedo Eona, ki je ABRAHADABRA, v kateri je celoten Misterij Velikega Dela, kakor veš. In imam *Knjigo Zakona*, ki mi je bila dana s strani Onega, ki ga že dobro poznaš; in to je Razlaga Skrite Volje Človeka na vseh Nivojih njegovega Pridogajanja; in Beseda Zakona je THELEMA. Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon. Torej, ker Je Ljubezen Zakon, ljubezen pod voljo, pišem to Pismo zate, da boš lahko izpolnil to najnotranjешo Voljo Človeštva, storivši jih sposobne za Svetlobo, Življenje, Ljubezen in Svobodo vsled Sprejetja tega Zakona. In Zapreka temu je zgolj kakor Skorja Jajca za Orliča, neka njemu tuja Stvar, neka Zaščita pred Uro udara, in potem Konec z njo.

*

Bχ MANDATUM AD FILIUM SUUM

TU STEGUJEM SVOJE ROKE PROTI TEBI v Znaku Vstopajočega, o Sin moje Notranjščine, kajti z vso svojo magijsko Močjo hočem, da se boriš možato in delaš vztrajno (z Mečem in Kelo, pravim) v tem Poslu. To je namreč prvo in zadnje od vsega, da rotiš vsakega Človeka naj vrši Svojo Voljo, v skladu z njegovo resnično Naravo. Zatorej tudi prekolni tiste, ki Lažejo, češ da je Človek pokvarjene in zle Nature. Kajti Beseda Greha je Omejevanje, Dvom v njegovo lastno Bogovstvo, kar je Skrunitev napram njegovega lastnega Svetega Duha. Mar ne govori Knjiga Zakona, da "je laž, ta bedastoča proti sebi"? Zatorej vsakemu Človeku, v katerikoli Okoliščini, povej: Delaj po svoji volji; in ga pouči, če je omahljivec, kako odkriti svojo resnično Naravo, iskreno in z Navdušenjem, celo kakor sem se jaz trudil, da te dosežem – da, in še bolj!

*

BΨ
QUARE FILIUM CREAUIT UT FIAT
LIBERTAS

DELAJ PO SVOJI VOLJI! – bodi to naš Slogan v Bitki v vsakem Dejanju; kajti vsako Dejanje je Konflikt. Tam Zmaga skoči sijajna pred nas; kdo le lahko prepreči Resnično Voljo, ki je Ukaz Narave Same? Ti nimaš nobene druge Pravice razen te, da vršiš svojo Voljo; delaj to, in ti nihče ne bo oporekal. Kajti če je ta Volja pristna, je njena Izpolnitev tako gotova kot je Dnevna Svetloba, ki sledi Sončevemu Vzhodu. Ona je tako gotova, kakor Delovanje kateregakoli drugega Zakona Narave; ona je Usoda. Torej, če je ta Volja zakrita, če se od nje odvrneš k Voljam, ki so bolestne in sprevržene, kako se lahko nadejaš? Norec! celo tvoja Odvrčanja in Izvivanja so na Poti k tvojemu določenemu Cilju. Vendar ti nisi izšel iz Ledij Sužnja; ti stojiš trdno in pokončno; ti vršiš svojo Voljo; in ti si izbran, ne, zavoljo tega Dela si bil zaplojen v Magijski Postelji, da bi naredil Ljudi svobodne.

*

Bω DE SUA DEBILITATE

POSLUŠAJ POZORNO, MOJ SIN, ko se ti s težkim Srcem Izpovem o moji lastni Šibkosti. Znano ti je, da sem se Odpovedal svojemu Plačilu; navzemši to telo takoj po svoji Smrti, Smrti Eliphaza Levija, kakor pravijo Ljudje, da bi dovršil to Veliko Delo. Dvajset let je zdaj od tega, kakor Ljudje štejejo leta, da sem prvič dosegel Razumevanje svoje resnične Narave, in zahrepenel po tem Delu. Vedi, da sprva nisem storil nobene Napake. Odrekel sem se svoji izbrani Karieri; potrošil sem vse svoje Premožanje brez ene same Pomisli; svoje Življenje sem v celoti posvetil Delu, brez da bi zadržal najmanjšo predstavljivo Stvar. Tako sem potem urno zakoračil po Poti. Toda v Dhianah, ki so mi bile darovane v Kandyju, na Otoku Lanki, sem iztrošil ves Nabor svoje magijske Energije; in sem za dve Leti odpadel od Dela.

DE MANU QUAE MAGUM SUSTINET

LAHKO JE TO DOBRO, DA SO takšna Obdobja Počivanja Nujna za tako slabotne Duše, kot je moja; in tako nič Slabega. A odpadel sem od svoje Volje, išoč druge Cilje v Življenju; in tako je prišla Roka nadme, ter me odtrgala od tega, ker sem si želel, kakor veš; to je tudi zapisano v *Templju Kralja Salomona*. A razmotri tudi tiste dve Leti kot eno nujno Pripravo za tisto največje med vsemi Dogodki, ki so me doletela v El-Kahiri, v Deželi Khema, Izbor mene za Besedo Eona. Potem sem nekaj časa delal s svojo Voljo, čeravno ne povsem; in spet me je dosegla Roka ter me udarila. To, navkljub moji Ohlapnosti, je bil le en Deček, ki šprica Šolo, ne Upornik proti samemu Sebi. Navkljub vsemu sem le naredil velik Napredek v kratkem Času.

*

Γβ DE SUO PECCATO

TAKO, BIVŠI DOBRO POUČEN, se nisem več upiral svoji Naravi, in deloval z vso svojo Voljo. Dobro veš, kako obilno sem bil nagrajen. Vendar je v tej zadnji Iniciaciji v Stopnjo Magusa, v kateri je tri-in-sedemdeset Dni, kakor Ljudje štejejo Dneve, zgolj En Dan, Preizkušnja postala tako kruta in neznosna, da sem storil Korak nazaj. Nisem povsem zavrnil Delo, a sem prisegel, da ne bom nadaljeval, če se moja Agonija ne ublaži. A po petnajstih Dneh sem se ovedel v nekakšni Skušnji, v kateri sem končno spoznal sebe, da ne morem storiti drugega kot to, da odvržem to grozljivo Breme, ki je zlomilo mojega Duha. In, mar v teh petnajstih Dneh nisem trpel neskončnih Stvari? Mar ni Drevo mojega Dela zaledenelo, ena Veja je ovenela, druga se zlomila? Ne glej več, o moj Sin, Sramote svojega Očeta!

*

Γγ
DE SUA VICTORIA PER NOMEN
BABALON

IN POTEM! OB TISTI ZORI (kajti mučil sem se vso Noč v svoji veliki Ljubezni in Skrbi zate), kako je z mano? Dobro je. Kajti našel sem samega Sebe; našel sem svojo Voljo; Zapreke, ki so me strašile, so se izkazale zgolj za Sence Senc. Milina gre Naši Gospe BABALON.

Tako je zapisano v *Knjigi Zakona*: Zapomnite si vsi vi, da je bivanje čista radost; vse žalosti so zgolj kakor sence; te minejo in so končane; a tu je to, kar ostaja.

Nauči se zatorej, da le v Motrenju Razdeljenosti obstaja Žalost, kajti Razdvojenost je Formula Horonzona. Zatorej je prizanesljivo zate, da združiš vsak Element Žalosti z njegovim Nasprotjem; v čigar Triumfu Hymena je Ekstaza, dokler je vsled Dojetja novega velikega Nasprotja Ideja zopet videti kot Žalost. To je potem Izhod iz Žalosti; in lahko razumeš, da sem zdaj tudi jaz zaupljiv do te Nujnosti tega mojega Padca, da pripravim Formulo Moje Eksaltacije. Zatorej, moj Sin, Me pozdravi: Blagoslov in Češčenje Zveri, Preroku Ljubke Zvezde.

Γδ DE ARCANO NEFANDO

O MOJ SIN, ZAPOMNI SI TO V ZVEZI z Magiko, da se Jang giblje, in se predaja Večno; Jin se pa ne giblje, venomer v stremljenju, da bi ograbil in omejil, obnavljajoč v svoji lastni Podobnosti to, na kar je kakorkoli narejen Vtis, a brez Predajanja. Tao pa vsrkava vse brez Obnavljanja; zato potem pusti, da Jang zapopade njega, in ne Jin. In da boš to lahko razumel, pravim: to je Skrivnost O.T.O.. Sonce namreč ne vzhaja in ne vstopa, da bi planilo na Visoki Oltar Katedrale skozi Velika Zahodna Vrata, temveč si skozi Rozeto izbori Pot in Napredovanje v Svojem Svečanem Sprevodu. O moj Sin, Srebrna Vrata so široko odprta in te skušajo s svojo Lepoto; toda skozi ozki Portal iz Čistega Zlata boš vstopil plemeniteje v Svetišče. Glej! ti ne veš, kako popolna je ta Magika; to je najdražja in najsvetejša med našimi Skrivnostmi. Čemu je potem podobna moja Ljubezen do Tebe, da ti podeljujem ta Zaklad moje Modrosti? Moj Sin, ne zanemarljaj ga; kajti to je Eksorcizem vseh Eksorcizmov, in Čar vseh Čarov.

*

Γε

DE ARCANO PER QUOD SPIRITUS QUIDAM IN CORPORE RECIPIATUR

TU JE POTEM NADALJNA FORMULA Moči, dobra za Invokacijo kateregakoli Bitja, da se manifestira v tebi. Prvo, invociraj ga z Močjo vseh tvojih Urokov in Konjuracij, z Umom osredotočenim in silovito Voljo, proti njem, kakor sem pisal v mnogih Knjigah, A ker si NEMO, ga lahko varno invociraš, ni važno kakšne Narave je, znotraj svojega Kroga. Nato mu podeli kot Nagrado za njegovo Ubogljivost Dostojanstvo Duše, ki išče Utelešenje, in tako preidi k posvetitvi svojega Dejanja z Izvedbo Maše Svetega Duha. Nato bo ta Duh sebi naredil Telo iz teh Elementov; s svojo udeležbo pri tem ti svoje lastno Telo narediš za njegovo Mašinerijo Manifestacije. In tako lahko delaš s katerimkoli Duhom; a ti bo to najbolj služilo v običajnem Življenju. Pravtako so Kvalitete dobro definirane v Kartah Tarota, tako da imaš zgoščena in jasno opredeljena Sredstva za Razvitje svojih Moči v skladu s Potrebami Časa. A nauči se tudi tega, da nenehno delaš pod Varstvom svojega Svetega Angela Varuha, tako da bo tvoje Delovanje vedno v Skladu in Soglasju s tvojo Resnično Voljo.

DE CLAVI KABBALISTICA HUIUS ARTIS

TEBI, KI SI ŽE DOLGO MOJSTER Visoke Magike, bo enostavno prikazati, kako Maša Svetega Duha, izpeta celo v Nevednosti, lahko proizvede mnoga Čudesa vsled Vrline proizvedene Sile, navedene, da se manifestira na Planu, ki je od njenega različen. Teorija Misterija Aeona je v tem, da sem jaz, bivši Logos določen zanj, ustvaril eno Podobo mojega Malega Vesolja v Umu Škrlatne Ženske; to je, izpoljil sem svoje celotno Magijsko Sebstvo v njenem Umu. Tako sem torej v Njej, kakor v nekem Ogledalu, bil zmožen samega sebe razložiti sebi. Pravitako imaš ti, na svoj lasten Način, Moč ustvariti tako Podobo; a bodi prepričan in čuječ, preizkušajoč nenehno Osebe v tej Podobi s Sveto Qabalah in z Resničnimi Znaki Bratstva. Kajti vsaka Oseba v njej bo en Del Tvojega Sebstva, ustvarjena individualna in popolna, sposobna poučiti te na tvoji Poti. Vendar bo dosti tudi drugih, ki ti bodo imeli za pomagati v tvojem Delu ali pa temu nasprotovati. In o tej Zadevi si preberi posebej Zapis tvojega Očeta o njegovem Delu s Soror Ahitho (blaženo bodi Njeno Ime na Veke!) in še nekimi drugimi za Povrh.

*

Γζ DE MISSA SPIRITUS SANCTI

ZDAJ KONČNO, O MOJ SIN, te lahko privedem do razumevanja te Formule, ki se skriva v Maši Svetega Duha. Kajti Horus, ki je Gospod Aeona, je kronani in zmagoslavni Otrok. Formula Ozirisa je bila, kakor veš, beseda Smrti, to je, Sila ležeča dolgo v Mraku, ki vsled Gnitja pride do Preporoda. Mi pa vzamemo žive Stvari in vanje vlijemo Življenje in Duha Narave naše lastne Volje, tako da se takoj in brez Kvarjenja ustvari Otrok (nekako beseda te Volje); in si spet v trenutku privzame Domovanje med nami, da se izpolji v Sili in Ognju. Ta Maša Svetega Duha je torej prava Formula Magike Aeona, celo Aeona Horusa, blažen naj bo On in Njegovo Ime Ra-Hoor-Khuit! In blagoslavljaljaj tudi Ime našega Očeta Merlina, Fratra Superiorja O.T.O., kajti po Sedmih Letih Vajeništva v Njegovi Šoli sem odkril to najizvrstnejšo Pot Magike. Bodi prizadeven, o moj Sin, kajti v tej čudoviti Umetnosti ni več Garanja, Žalosti in Razočaranja, kot je bilo to v preminulem Aeonu Umorjenih Bogov.

Γη DE FORMULA TOTA

TU IMAŠ TAKO RAZPORED za vse Operacije Magike. Prvo: odkrij svojo Resnično Voljo, kakor sem te že poučil, in tisti njen Brstič, ki je Smoter te Operacije.

Drugo: izoblikuj to Brst-Voljo kot eno Osebo, poiskavši ali izgradivši jo, ter poimenujoč jo, v skladu s tvojo Sveto Qabalah, in njenim neizglednim Pravilom Resnice.

Tretje: očisti in posveti to Osebo, osredotočajoč se nanjo, ter nasproti vsemu drugemu. Ta Priprava naj se nadaljuje skozi vse tvoje dnevno Življenje. Zapomni si dobro: stori nared Novega Otroka takoj po vsakem Rojstvu.

Četrto: izvedi eno posebno in neposredno Invokacijo med tvojo Mašo, pred Uvodnim Spevom, izoblikujoč neko vidno Podobo tega Otroka, ter podarjujoč Pravico do Utelešenja.

Peto: izvedi Mašo, ne izpustivši Epikleze, in naj bo prisoten Zlat Poročni Prstan ob Poroki tvojega Leva s tvojim Orlom.

Šesto: ob Zgorevanju Evharistije sprejmi tega Otroka, izgubivši Zavest v njem, dokler ne bo dodobra presnovljen v tebi.

To počni vztrajno, kajti s Ponavljanjem prideta Čvrstost in Spretnost, in Učinek je kumulativen, če mu ne dopustiš Časa, da bi se razpršil.

ΓΘ
DE HAC FORMULA CONSIDERATIONES
KABBALISTICAE

PAZI NADALJE, MOJ SIN, na Ćekonomijo te Poti, kako je ona v skladu s Taom, izpolnjujoč se celovito znotraj tvoje lastne Sfere. In ona je povsem uglašena s tvojo lastno Voljo na vsakem Planu, tako da se vsak Delček tvoje Narave raduje z vsakim drugim Delčkom, sporočajoč Hvalo. Nadalje se nauči tudi Formule Besede ABRAHADABRA. Prvo, Had je Trikot pokončno stoječ na dveh enakih Kvadratih. O Haditu ti ne rabim pisati, kajti On se skriva v *Knjigi Zakona*. Substanca je Oče, Instrument je Sonce, in Metafizikalna Ekstaza je Sveti Duh, čigar ime je HRILIU. Ti so torej Sonce, Merkurij in Venus, katerih svete Črke so R, B in D. A zadnja od Različnih Črk je H, ki je v Tarotu Zvezda, katere Eidolon je D; in tu se nahaja Arcanum, ki zadeva Tao, o katerem sem tudi že pisal. O tem ne bom pisal odkriteje, A zapomni si to, da je naše Trojstvo naša Pot navznoter v Solarni Sistem, in da je H, bivši od naše Zvezdne Gospe Nuit, eno Sidro tej Magiki, ki bi sicer bila zmožna zanikati našo Celovitost Odnosa do Zunanjega, kakor tudi do Notranjega. Sin moj, poglobi se v te Besede, in se obogati z njimi; kajti to teksturo sem izdelal prekanjeno, da bi zakril ali razkril, v skladu s tvojo Inteligenco, o moj Sin!

DE QUIBUSDAM ARTIBUS MAGICIS

O TISTIHI OPERACIJAH MAGIKE, s katerimi želiš razodevati neki drugi Osebi Pravnomočnost svoje Volje, te naj zdaj na hitro poučim. Prvo, če imaš nek razumen Link z njo preko Palice ali Črke, je najbolj naravno preprosto v sebi ustvariti, kakor sem učil, nekega Otroka ali Brst-Voljo, in naj ta seva od tebe skozi prej omenjen Kanal. A če nimaš nobenega Linka, je Primer drugačen, in ni preprost. Komunikacijo lahko vzpostaviš preko drugih, preko Relejev, če se tako nekako izrazim; ali pa lahko deluješ neposredno na njeno Avro z magikalnimi Sredstvi, kakor je projekcija tvojega Astralnega Telesa. Toda če ta oseba ni senzibilna in s teboj v dobrem sozvočju, boš dosegel zgolj slabo počutje. Vendar celo v tem Primeru lahko dosežeš veliko Spretnost z inteligentnim Prakticiranjem. Končno je bolje v celoti delovati znotraj svojega lastnega Univerzuma, počasi in s sigurnimi Koraki napredujoč od Središča, in poslujoč, eden po eden, s tistimi neusklajenimi Deli Ne-Jaza, ki ležijo blizu tebe, in te zadevajo. S tem torej zaključujem Krog svojega Govora, in se povrnem na tisto, kar sem govoril poprej v zvezi z občo Metodo Ljubezni, in tvojim Razvitjem tega Načina.

*

Γκ DE MAGNO OPERE

ZDAJ PA POSLUŠAJ POZORNO, kot le moreš, ti Sin mojih Ledij, kajti zdaj ti bom pridigal o tvojem lastnem Dosežku, brez katerega je vse en sam Nesmisel. Vedi najprej, da je zavestna Misel zgolj pojavna, Hrup tvojega Aparata. Kemija, ali Al-Khemi-a, pomeni Egipčansko Znanost, in Pristna Magika Egipta jo je imela za svoj Temelj. V naši Hiši imamo mnogo Substanc, ki delujejo neposredno na Kri, in mnoge enako vredne Praktike za fingiranje, izdelavo, prečiščenje, analizo, usmerjanje, ali posvetitev Misli. Poglej *Knjigo Zakona*, II: 22. A je to Delovanje subtilno in večih Načinov, ter močno odvisno od Pogojev Eksperimenta, od katerih je v prvi vrsti tvoja lastna Volja v njem. Zato ti povem, da je to tvoje prvo in neobhodno Delo, da jasno odkriješ svojo Voljo sam sebi, ter jo ojačaš in vnameš vsled vse Osredotočenosti Misli in dejanja, tako da jo boš lahko usmeril navznoter v njeno Srž, to je Tvoje Sebstvo v Tvojem Imenu HADIT. Tako namreč tvoja Volja postane en bel Žar, da se ga ne more oprijeti nobena Nesnaga. Toda to Delo je Veliko Delo, in stoji samo zase.

*

Γλ

DE GRADIBUS AD MAGNUM OPUS

TO VELIKO DELO JE DOSEŽEK Poznavanja in Občevanja Tvojega Svetega Angela Varuha. V Osmem Aetiru je razkrita Pot do tega. A jaz pravim: pripravi se najbolj srčno in temeljito za Bitko Ljubezni z vsemi sredstvi Magike. Sebe naredi močnega, modrega, sijočega v vsakem Sistemu, in se dobro uravnovesi v svojem Univerzumu. Nato se s čisto Voljo, prekaljeno v tisočernih Vignjih tvojih Preizkušenj, razvnami v Sebi. V Pripravljanju se moraš naučiti, kako lahko utišaš vse Misli, in dosežeš Ekstazo v raznovrstnih Transih. A v teh Porokah je tvoj Zavestni Jaz Ženin in Ne-Jaz Nevesta, ob čemer ti v tem Velikem Delu predaš ta zavestni Jaz kot Nevesto svojemu Resničnemu Sebstvu. Ta Operacija je torej radikalno tuja vsem ostalim. In je težavna, ker gre za nek popoln Preokret od Toka Narave. In tu, o moj Sin, je Ena Skrivnost Uspeha v tem Velikem Delu: Kliči Često.

*

Γμ DE FORMULA LUNAE

TAKO BODI O TEM, KAR ZADEVNA Operacije Taa z Jangom in Jin, dovolj; kajti tvoja lastna Umetnost Lepote bo predvidevala zate, in izumila nova Nebesa. A v vsem tem je Formula Kače z Glavo Leva, in vsa ta Magika je storjena vsled njenega Sijaja in njene Ustvarjalne Sile. In ta Sila stalno preskakuje z enega na drug Nivo, in izbija ven iz svojih Okov, tako da je Pritisk Garanje. Nato se nauči, da ima tudi Jin eno Formulo Sile. In Narava Jin je, da miruje, in zaobkroža ali omejuje, in je kakor eno Ogledalo, odsevajoča raznolike Podobe brez Spremembe v svoji lastni Vrsti. Tako ona potem nikoli ne preskakuje barier svojega Plana; iz tega Razloga je dobro uporabiti jo v Operacijah nekega določenega in omejenega Tipa. A čeravno je inertna, je vendar zelo podvržena Spremembi; kajti njeno Število je štiri Dvajsetice plus Ena, ki pripada Mesecu. In te so ALIM, Bogovi Elementov pred H, ki sestopa v njih Sredino ter jih stori Ustvarjalne. Tako lahko nenehno uporabljaš to Formulo za re-aranžiranje Stvari na njihovem lastnem Planu; in to je najbolj pragmatičen Preudarek.

Γv
DE AQUILA SUMENDA

V TEM DELU VZEMI ORLA, povsem neomadeževanega in deviškega, za svoj Zakrament. In tvoja Tehnika je Magika Vode, tako da je tvoje Dejanje Hranitev, ne Ploditev. Zatorej je Primarna Raba te Umetnosti izgradnja tvoje lastne Narave. A če imaš Spretnosti, da nadziraš Čud Orla, potem lahko proizvedeš mnoge čudovite Učinke na svoje Okolje. Saj veš, kako velik je Sloves Čarovnic (starih in samskih), da povzročajo Dogodke, čeravno ne ustvarjajo ničesar. To je ta Ozkost kanala, ki daje silovitost Toku. Pazi, o moj Sin, da ne zapadeš preveč pod to vrsto Magike; kajti ona je manjvredna od Tiste Druge, in če zanemariš Tisto Drugo, potem je tvoja Nevarnost strahovita in neizbežna, to je namreč Rob Brezna Horonzona, kjer se nahajajo osamljeni Stolpi Črnih Bratov. Pravtako, Formulacija Objekta v Orlu je neke Vrste Inkoksikacija, tako da je Njegova Narava Sanjska in Delirična, in tako lahko nastane Utvara. Iz tega Razloga smatram to za nespametno, če uporabljaš to Magiko v glavnem kot Krepčilo; to je, za Ojačanje svoje lastne Narave.

Γξ
DE MEDICINIS SECUNDUM QUATTUOR
ELEMENTA

ZADEVAJOČ RABO KEMIČNIH Posrednikov, ob čemer moraš paziti, da jih ne zlorabiš, vedi, da se sam Zakrament nanaša na Duha, Štirje Elementi pa se uravnotežujejo pod njim, v njegovi Popolnosti. Tako ima tudi sam tvoj Lev nek četreren Menstruum za svoje Kače. Kokain pripada Ognju, on jača Voljo, da jo osvobaja telesne Utrujenosti, Morfij, ki prečisti Um, naredi Misel varno, in počasno, in enovito, Heroin, ki vključuje, kakor se zdi, Naravi teh dveh pravkar omenjenih, čeravno po Stopnji manj izrazit od njiju, in Alkohol, ki je Hrana, to je, Gorivo, za celotnega Človeka. Na Vodo se nanašata Hašiš in Meskalin, kajti tadva ustvarjata Podobe, in odpirata skrite Izvire Užitka in Lepote. Morfij, zavoljo svoje Lagodnosti, se tudi delno nanaša na Vodo. Zrak vlada Etilnemu Oksidu, ker je kakor en Meč, razcepljajoč vsak Del tebe, lajšajoč ti Pot Analize, tako da lahko kaj izveš o sebi, iz kakšnih Elementov si sprijet. Na zadnje, Narave Zemlje so neposredni Hipnotiki, ki delujejo Odmarjajoče, in ti povrnejo tvojo Moč, da te kakor Otroka položijo v naročje Velike Mame, ali bolje rečeno, Njenega materialnega in fiziološkega Viceregenta.

*

Γο DE VIRTUTE EXPERIENTIAE IN HAC ARTE

NE SPANJE, NE POČITEK, NE SPOKOJ, niti Zadovoljnost niso v domeni Volje Heroja, te stvari vendar on sovraži, in dopusti privoščiti si jih zgolj s Sramom pred svojo slabotno Naravo. Toda analiziral se bo brez Milosti, in počel vse in karkoli, da bi lahko osvobodil in ojačal svoj Um in Voljo. Vedi, da je Tehnika Pravilne Rabe teh Magičnih Strupov subtilna; in ker se Narava vsakega Človeka razlikuje od Narave njegovega Tovariša, tu nastopi Idiosinkrazija, in tvoje Izkustvo bo tvoj Učitelj v tej Umetnosti. Vzemi v Obzir tudi naslednje Besede: Pravilna Raba teh Posrednikov pomeni pridobitev Vednosti, ki predhaja tvojim lastnim Močem in Višjim Stanjem, tako da ne greš povsem slepo in brez Smotra na Pot Iskanja, ne poznavajoč Ključev do tvojega lastnega notranjega Bitja. Pravtako moraš vselej delovati zavoljo nekega jasno določenega Cilja, nikdar zavoljo Užitka ali zavoljo Sprostitve, razen če ti je to resnična Volja, kakor je en dobri Vitez tudi zaprisežen, da počne. In ti, bivši Heroj in Magik, si v Nevarnosti, da bi zlorabljal zgolj Ognjene Posrednike, ne Zemeljske, Zračne ali Vodne; ker ti resnično sodelujejo s teboj v Čistosti, naredivši te celovitega, kakršen naj bi tudi bil, en neumoren Stroj, en bister Um, miren in osredotočen, in eno strastno žareče Srce.

Γπ DE SACRAMENTO VERO

A V ZAKRAMENTU GNOZE, ki je od Duha, ni ničesar bolečega, kajti njegovi Elementi niso le Hrana, temveč neko pravo Utelešenje in Kvintesenca Življenja, Ljubezni in Svobode, in ob njih Manifestaciji se tvoj Lev posveti s čisto Svetlobo Ekstaze. Prvtako, kakor je najmočnejši, tako je tudi najobčutljivejši od vseh Stvari, ter tako primeren kot tudi nared sprejeti Vtis Volje, ne kot nek Pečat pasivno, temveč z resnično Rekreacijo v nekem Mikrokozmosu le-te. In to je en Bog, živ in silen, da ustvarja, in On je ena Beseda Magike, v kateri lahko razbiraš Samega Sebe z vso svojo Zgodovino in vsemi svojimi Možnostmi. Prvtako velja za tvojega Orla, mar ni ta izbran vsled Njene Narave, na njen Način Privlačnosti, brez katere Estetične in Magnetične Harmonije Lev molči, je inerten, kakor Ahiles (pred njegovim Srdom) v svojem Šotoru? Zatorej ti tako tudi nalagam, o moj Sin, da se nenehno udeležuješ tega Zakramenta, kajti primeren je za vsako Vrlino, in ko se ga naučiš uporabljati v Popolnosti, boš prekosil vse druge Oblike Magike. Da, prav zares, nobena Rastlina ali Napoj se ne more primerjati s tem, vrhunskim v vsakem Primeru, kajti to je Resnični Kamen Filozofov, in Elikzir ter Medicina vseh Stvari, Univerzalna Tinktura ali Menstruum Tvoje Lastne Volje.

DE DISCIPULIS REGENDIS

ŽELIM, DA IZVEŠ, NADALJE, Moj ljubi Sin, kakšna je prava Veščina Obnašanja do tistih, ki ti jih bom predal zavoljo Inicijacije. Ob tem je Pravilo Eno: Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon. Nenehno pazi, da se to ne prelomi; posebej v tisti Sekciji (si drznem tako reči), ki se glasi: Brigaj Se Za Svoj Posel. To velja za vse enako, in najnevarnejši Človek (ali Ženska, kakor se je dogodilo, ali pa se motim) je Vtikljivec. Kako se sramujemo, nagibaje se k Užaljenosti, ko vidimo Grehe in Norosti svojih Bližnjih! Med vsemi Priložnostmi te Zamere je najobičajnejša nezadovoljena Seksualna Želja; in ti že dobro veš, celo iz mladostne Izkušnje, kako v tem Deliriju Žulj celega Vesolja izpade kot nepomemben. Zato moraš odvrniti Otroke od te Preproščine, in jim vgraditi Čut za prave Proporce. Kajti prav zares je to Pot Blaznosti, Ljubezen, če ni pod nadzorom Volje. In Zdravilo za to Norost ni tako dobro kot njena Preprečitev, tako da moraš prehitevati te Otroke, prikazujoč jim pravo Važnost Ljubezni, kako mora ona biti en svet Ritual, vzvišen iznad Osebnosti, in Ogenj za razsvetlitev in služenje Človeku, ne za njegovo požiranje.

*

Γρ
DE QUIBUSDAM MORBIS
DISCIPULORUM

IN TAKO, ČE SE KATERIKOLI TVOJ Otrok slabo počuti, poglej najprej pozorno, če je slučajno ta Ljubezen Izvor njegovega Nerazpoloženja. Pazi tudi na Lenobo, kajti kdor vneto sili naprej z Voljo, se kaj malo ozira na svoje Tovariše. O moj Sin, če vsak Človek vrši svojo lastno Voljo, potem ni potrebno reči ničesar več! Toda Vtikljivec se niti ne briga za svoj lasten Posel niti ne pusti drugim, da se brigajo za svojega. Bodi zatorej neposreden do takega, ozdravivši ga s tem, da mu razsvetliš njegovo Voljo ter ga naženeš v to smer. Zapomni si tudi, če nekdo slabo govori o nekom, da je Zmota v prvi vrsti v njemu samem, kajti mi ne vemo ničesar, razen tega kar je v nas samih. Mar ni veliki Pregarjalec Čarovnic na koncu priznal, da je bil sam tudi en Čarač? Mi postanemo to, kar nas obseda, bodisi vsled skrajne Mržnje ali skrajne Ljubezni. Mar ne veš, kako je eno Simbol drugega? Iz tega Razloga, kajti Ljubezen je Formula Življenja, smo zavezani asimilaciji (na Koncu) tega, česar se bojimo ali kar sovražimo. Tako bodimo zatorej pametni, da izoblikujemo vse Stvari v nas samih v Tišini in Prilagajanju. A iznad vsega moramo uporabiti vse v našem lastnem Smotru, prilagodivši celo našo Slabost Delu.

DE CULPIS DOMI PETENDIS

ZATOREJ, OPAZUJ POZORNO Napako drugega, da bi jo lahko popravil pri sebi. Kajti, če bi ne bila v tebi, je ne bi mogel opaziti, niti razumeti. In glej, v tvoji Ekstazi Ljubezni, skličeš Vesolje za Pričo temu, da je zavoljo tega Smotra bilo tudi ustvarjeno; nepredstavljivo je, da bi moral ljubiti bližnjega, in nedoumljivo, da bi katerikoli Človek moral žalovati. Vendar še preden Mesec spremeni svojo Četrtno, si osvobojen vseh svojih Krajcev, in ljubiš bližnjega, in nemara poln žalosti v sebi, medtem ko se je on, ki te osuplja, pridružil Družbi Veselih. Glej zatorej, in se pazi; in se ne oziraj na svoje Tovariše, v kolikor te ne motijo. In naj bo to Pravilo. Kajti vsaka Volja je čista in vsaka Orbita svobodna; Zmota pa prinese Zmedo. Glej zatorej, da nihče ne opusti svoje Poti, da bi se ne zapletel v Pot svojega Brata; in zapomni si tudi, da s Hitrostjo pride Lahkotnost in Nadzor. Naj vsak Človek torej živahno poganja svoj Voz v Pravi Smeri proti Središču; dva Polmera se namreč ne moreta križati, In najbolj pazi na to Ljubezen, ker leži tako blizu Volje, da njeno Ne-lagodje z lahkoto prenese Zmoto na celotno Magikovo Pot.

*

Γτ

DE CORPORE UMBRA HOMINIS

ZADEVAJOČ ÆON, O MOJ SIN, vedi, da sta Sonce in njegov Podkralj v vseh Aeonih, po nujnosti, Oče, Središče, Stvarnik, vsak v Svoji Sferi Delovanja. Toda Formula Preteklega Aeona je bila Umirajoči Bog, in je temeljila na Nevednosti. Ljudje so namreč domnevali, da Sonce umira in se znova rojeva, enako v Dnevu in v Letu; in takšen je bil tudi Misterij Človeka. Zdaj pa smo dodobra prepričani preko Znanosti, kako je Smrt Sonca v Resnici zgolj Menjava neke Sence; in v tem Æonu (o moj Sin, dvigujem svoj Glas in Prerokujem!) bo dokazano enako za Smrt. Kajti Človekovo Telo je zgolj njegova Senca; to pride in odide, tako kakor Plimovanje Oceana; in v Temi je le tisti, ki ga ta Senca zakriva od Svetlobe Njegovega Resničnega Sebstva. Zatorej moraš dojeti Formulo Horusa, Levjega Boga, kronanega in zmagovitega Otroka, ki prihaja v Silini in Ognju! Tvoje Spremembe namreč niso Faze Tebe, temveč Fantomov, ki jih zamenjuješ za samega Sebe.

Γυ
DE SIRENIS

ZADEVAJOČ LJUBEZEN DO ŽENSK, o moj Sin, je zapisano v *Knjigi Zakona*, da je vse Svoboda, če je ona storjena Naši Gospe Nuit. A ob tem treba vzeti v Obzir, da za vsakega Parsifala obstaja ena Kundri. Lahko poješ tisoč Sadov Vrta; a tu je eno Drevo, čigar Ime zate je Strup. V vsaki pomembni Iniciaciji je neka Skušnja, kjer se pojavi ena Sirena ali Vampir, določen za uničenje Kandidata. Sam sem bil priča Razsulu nič manj kot desetih mojih lastnih Cvetlic, ki sem jih negoval, ko sem bil NEMO, in to čeprav sem videl škodljivo Gosenico, in jo poznal, in podal resno Svarilo. Zdaj pa razmisli globoko v sebi, če sem pravilno ravnal v tem Dejanju, v skladu s Taom. Mi namreč, ki smo Magiki, delujemo brez Strahu ali Hitrice, bivši Vsemogočni v Večnosti, in vsaka Zvezda mora iti svojo Pot; in kdo sem jaz, da bi reševal te Ljudi? "Me boš udaril, kakor si včeraj Egipčana?" Zares, čeprav sem imel Moč, da bi rešil to Deseterico, nisem stegnil svoje Roke proti Podlosti. Govoril sem, in molčal; in to, kar je bilo določeno, se je zgodilo. Kakor je zapisano: Breja Boginja je odložila Svoje Breme na Zemljo.

*

Γφ DE FEMINA QUADAM

MAR VEŠ ZA RAZLOG, zakaj sem se namenil to pisati Tebi, moj edini Sin, spočet, Otrok Magike in Misterija? To je, da sem tudi jaz, tvoj Oče, tudi v tej Skušnji Inicijacije ob teje Uri. Sonce se namreč bliža h koncu Znamenja Rib v Trinajstem Letu Éona, in Novi Tok Visoke Magike skače na dan kakor ena Reka iz Maternice moje Prave Gospe BABALON. In sem bil deležen Besede iz Ust Škrlatne Žene, katere Ime je EVA, ali AHITHA, v zvezi s Templjem IUPPITRA, ki je bil zgrajen zame. In v njem je ena Ženska določena za neko Službo. Ta Ženska se mi je pojavila v Viziji, ko sem bil v Hiši Čarovnika ob Jezeru med Gorami, ko je Sonce bilo v Raku Enajstega Leta Éona, prav tisti Teden po tvojem Rojstvu. In mislim, da je to bila ta Ženska, ki sem jo imenoval WESRUN. A čeprav sem jo s Čistim Srcem priklical, je prišla k meni ena druga njej podobna Ženska, tako da sem še zdaj zmeden v Mislih in razburjen. In ta druga Ženska je razburjala mojo Resnično Naravo v njeni Globini, tako da je ne bom imenoval Ljubezen. Kajti Glas Ljubezni sem poznal od nekdej; a ta Druga Ženska je govorila v nekem Jeziku, o katerem nimam Razumevanja.

*

Γχ
DE SUA VIRTUTE

KAJ NAJ POTEEM STORIM v vsem tem? Kajti Škrlatna Ženska me je zarotila z Velikim Imenom Boga ITHUFALLOSA, da naj se obnašam do te druge Ženske, kakor s katerakoli Žensko, v skladu z svojo Voljo. A sem se bal, da ona ni kakor katerakoli Ženska, misleč, da je Vampir te Preizkušnje. Kako potem? Naj strahujem? Mar nisem nekoč trdil, ko so me ljudje imenovali Eliphaz Levi Zahed, da je bila Napaka Ojdipa ta, da bi moral Sfingo ukrotiti in na njej prijezditi v Tebe? Mar bi ne moral vzeti to Vampirko, če že je to bila, jo obvladati in nameniti Veličastnemu Cilju? "Sem tak Človek, ki bi pobegnil?" Mar ni Strah Beseda Zmote? Naj podvomim v svojo Usodo? Sem mar kot Beseda *Æ*ona tako malo koristen, da bi me vse Sile Horonzona lahko razpršile? Ne, o moj Sin, obstaja Pogum Nevednosti, in Molččnost Vednosti; a iznad teh je Pogum Vednosti, in z nič manjšo Vrlino se bom prebil do svojega Cilja. Kakor je zapisano: s Pogumom, ki premaga Strah, bom pristopil k Tebi. *Aumgn.*

*

ΓΨ
DE ALIQUIBUS MODIS ORACULI
PETENDI

MOJ SIN, V VSAKI SODBI IN ODLOČITVI obstaja velika Delikatnost, a še najbolj v Zadevah Volje. Ti si namreč tako Advokat kot tudi Sodnik, in če nimaš dobro organiziranega Uma, si Suženj Predsodkov. Iz tega Razloga je koristno za tvojo Modrost, da pokličeš Priče, ki niso tvoje lastne Narave, in povprašaj Oraklje, katerih Razlaga je vezana na Trdno Pravilo. To je Raba Knjige TAROT, Divinacije Zemlje, ali drugih Elementov, ali Knjige *Ji-King*, in mnogih drugih Metod Resnice. Iz tvoje Izkušnje ti je znano, da te Veščine ne varajo, če ti sam sebe ne varaš. Tako zate, ki si NEMO, to preizkušanje Moči ne more biti pogubno, toda za tiste, ki so še izpod Brezna, je Zmota zelo verjetna. Vendar se morajo nenehno uriti v teh Metodah, saj jih bo sama Izkušnja učila, kako njihov Nagib k njihovim Željam na koncu reagira proti njim samim, ter jim prepreči Izvedbo njihovih Volja. Kljub temu, kakor dobro veš, najboljša Metoda je Kreacija Inteligibilnih Podob vsled Vrline Maše Svetega Duha, ki ti razglasi Resnično Voljo v Izrazih tvoje Qabalah!

*

Γω
DE FRATRIBUS NIGRIS FILIIS
INIQUITATIS

O ČRNIH BRATIH, O MOJ SIN, ti bom napisal sledeče Stvari. Povedal sem ti že v zvezi s Spremembo, kako je to Zakon, kajti vsaka Sprememba je eno Dejanje Ljubezni pod Voljo. Tako tisti, ki je Eksempten Adept, bodisi v našem Svetem Redu ali v kakšnem drugem, ne more ostati na Stebru Milosti, ker je neuravnotežen in nestabilen. Zatorej mu je dana Izbira, ali bo uničil svoj Tempelj ter predal svoje Življenje, razširjajoč ga v Univerzalno Življenje, ali pa si bo zgradil Trdnjavo okrog tega Templja in v njej prebival, v lažni Sefiri Daoth, ki je v Breznu. In za Adepte našega Svetega Reda je ta Izbira strahovita, ker morajo zavreči celo Onega, čigar Poznavanje in Občevanje so dosegli. Vendar, o moj Sin. imajo mnogo Pomoči od Našega Reda v tem Aeonu, kajti obča formula je Ljubezen, tako da jih sama njihova Navada sili k Postelji Naše Gospe BABALON. Razpoznavaj zatorej Črne Brate po teh Resničnih Znakih njihove Inicijacije Izprijenosti, da se upirajo Spremembi, omejujejo in zanikujejo Ljubezen, bojijo se Smrti. *Percutiantur.*

DE VIRTUTE CHIRURGICA

VEDI, DA JE KULT SUŽENJSKIH Bogov Izum teh Črnih Bratov. Vse kar stagnira je od tega, in iz tega ne pride Stabilitnost, temveč Gnitje. Ne vztrajaj pri statičnih Normah: ne, niti v Misli niti v Dejanju. Ne nasprotuj niti tisti Spremembi, ki je Trohnoba Horonzona, temveč jo prej še pospeši, tako da se Elementi lahko kombinirajo vsled Ljubezni pod Voljo. *Aumgn.* Ker se Črni Bratje in njihovi Kulti postavljajo nasproti Spremembi, jih zlomi, Da, čeprav od slabega pride slabše, nadaljaj na ta Način; to je kakor bi odprl en Tvor, prvi Učinek bivši skrajno smrdljiv, zadnji pa Čistoča. Ne zmeni se tako za tiste, ki vpijejo Anarhija, in Imoralnost, in Herezija proti tebi, in se bojijo uničenja Zlorabe, da bi ne prišlo še do hujših Stvari. Kajti Volja Univerzuma v njegovi Celovitosti je do Resnice, in storil boš dobro, če jo očistiš od Zapeke. Zapisano je namreč, da ni Vezi, ki bi združila ločeno, kot le Ljubezen, tako da so samo tisti Kompleksi, ki so v resnici Preprostosti, zgradivši jih Celico po Celico v neko Enost vsled Viline Ljubezni pod Voljo, vredni vztrajanja v svojem Napredovanju.

Δβ
DE OPERIBUS STELLAE MICROCOSMI
QUORUM SUNT QUATTUOR MINORES

PISAL SEM TI ŽE, O MOJ SIN, o Paradoksu Svobode, kako je Prostost tvoje Volje odvisna od Vezave vseh tvojih Sil za ta edini Cilj. Zdaj pa se nauči tudi, kako imenitna je Ćkonomija naše Magike, in to ti bom razodel z enim Simbolom Svete Qabalah, namreč, Formulo Tetragrammatona. Prvo, Uĉinek Operacije Joda in Heh ni samo Vav, temveĉ se z Vavom pojavi tudi ena nova Heh, kot Stranski Produkt, in ona je skrivnostna, bivši obenem Cvet Ostalih Treh in njihov Strup. Nato z Delovanjem Vav na to Heh ne pride do nove Kreacije, temveĉ je Hĉi postavljena na Prestol Njene Matere, in s tem se znova vname Ogenj Joda, ki, konzumirajoĉ to Devico, ne doda Pete Osebe, temveĉ uravnovesi in izpopolni vse. Kajti ta Šin, ki je Sveti Duh, preŹme te, in je imanenten. Tako se v Treh Operacijah izoblikuje Pentagram. A v Simbolu te Zvezde te Operacije niso naznaĉene, kajti pet Linij Sile ne povezuje usklajeno katerokoli od njih; temveĉ omogoĉi Pet Novih Operacij; in to so Dela primerna za izpopolnjenega Ćloveka. Prvo, Delo polaganja gladine, Vav s He, je od Janga in Jin, in stori Ćloveško in BoŹansko za Eno, kakor ob DoseŹku Mojstra Templja. Vendar ima to Delo svoje SprevrŹenje, ki je od Daota. Za ta Štiri Dela potem velja, da vsa pripadajo Naravni Formuli KriŹa in RoŹe.

*

Δγ

DE OPERIBUS STELLAE MICROCOSMI QUORUM SUNT QUATTUOR MAJORES

O MOJ SIN, POGLEJ ZDAJ Misterij in Vrlino Srebrne Zvezde! Od teh Štirih Del namreč nobeden ne dosega Krone, kajti Tetragrammaton ima svojo Korenino le v Hokmah. Tako Formula Rožnega Križa potem nič več ne koristi v Najvišjem. V Pentagramu pa sta Dve Liniji, ki invocirata Duha, čeravno ne vodita tja, in to sta Dela Heh z Heh, in Joda z Vav. Od teh dvojčkov je prvi neko Magijsko Delo Glasbene Narave, in to privlači dol Ogenj VIŠJEGA vsled Zapeljevanja ali Uročanja. Naj rečem Začaranja? Naj rečem Inkantacije? To je Pesem. Toda Uročanje je neko temu nasprotno Delo, čigar Učinek se izoblikuje vsled neposredne Stvaritve v Sferi njegovega Smisla in Namena. A preostane še Dvoje Del izmed Osmih, namreč direktna Aspiracija Hiah ali Stvarnika v tebi na Krono, ter Predaja Nefesh ali Animalne Duše v Posedovanje nje; in to sta geodetični Formuli dvojčici končnega Dosežka, bivši Arhetipa Poti Magike (ene) in Mistike (druge) proti Koncu. Iz vsakega od teh Osmih Del je izpeljan en ločen Način praktične Rabe, vsak po svoji Zvrsti; in to bodi za tvoj Poduk dobro, če preštudiraš o tem moja Dela, ter ustanoviš na njih nek Sistem. O moj Sin, ne pozabi Arcanuma njih Ravnesja in Proporcionalnosti; kajti v tem leži Misterij njih Svetosti.

Δδ
DE STELLA MACROCOSMI

TOLIKO KAR SE TIČE PENTAGRAMA, izhajočega iz Križa, in njegove Vrline v Najvišjem; toda Heksagram je v večjem Delu en Detajl Formule Rože in Križa. Prikazal sem ti že, kako je Najsvetejša Trojica Jang; toda Duh, ter Voda (ali Fluid) in Kri, ki sta soudeleženi v Nižjem, pripadajo Jin. Tako Operacija Heksagrama leži v celoti znotraj Reda enega Nivoja, združujoč vsekakor katerokoli Dušo z njeno Podobo, vendar ne transcendentalno, kajti njen Učinek je Kozmos, Vav, ki izvire iz Združitve Joda in Heh. Tako je ta pač Glif le te Prve Formule, ne ostalih. A o vseh teh Stvareh se moraš lotiti študija z gorečo Zavzetostjo; kajti tu se nahajajo mnogi Misteriji Praktične Modrosti v naši Magijski Umetnosti. In to je Čudovitost in Lepota tega Dela, da vsakemu Človeku pripada njegova lastna Palača. Resnično, to je Življenje, da Skrivnosti Našega Reda niso fiksne in mrtve, kakor so to Formule Zunanjega. Vedi, da se v mnogih Tisočih Slučajih, kadar sem izvedel Ritual Pentagrama, ali Invokacijo Srca ovitega s Kačo, ali Mašo Feniksa ali Svetega Duha, ni zgodilo niti enkrat, da bi ne zadobil nove Svetlobe, ali Vednosti, ali Moči, ali Vrline, razen morda kdaj vsled moje lastne Šibkosti ali Napake.

*

Δε

DE SUA FEMINA OLUN ET DE ECSTASIA
PRAETER OMNIA SUBSTANTI

MOJ SIN, VNET SEM Z LJUBEZNIJO. Željno izgorevam v Strasti, ki me tako silovito požira. Vendar v samem sebi sploh ne poznam Tega, kar me kroti. Je to Nuit sama, ki me nevidno objema, in vnema mojo Dušo v Ekstazo. Tišina je v moji Duši, in Bojazen vse naokrog mene, kakor bi bil Siringa v Noči Gozda. To je en velik Misterij, ki ga preživljam, Misterij, ki je prevelik za smrtni Del mene. Zdaj končno namreč, ko vzklikam ime Olun **עלון**, ki je tajno Ime moje Gospe, ki je prišla k meni – najbolj nenavadno! – sem bil povsem prevzet subtilno, a silovito v en Trans, ki me je preobrazil z Dosežkom, toda brez Sledu v Mislih. O moj Sin! obstaja Preobrazba Glorije, in obstaja Dragulj v Lotusovem Cvetu; da, in še mnogo drugih, katerih Soudleženelec sem. A ta zadnja Strast, ki mi jo je prinesla moja Gospa Olun na zadnji Dan Zime Trinajstega Leta *Æona*, celo ko ti pišem tele Besede, je en Misterij Misterijev iznad vseh teh. O moj Sin, dobro poznaš Pogubnosti in Korist naše Poti; le nadaljaj po njej. Olun! **MAPIE!** **BABALON!** *Adsum.*

DE NOMINE OLUN

ŠTIRI SEZONE, ALI SKORAJ PET, je od tega, ko sem bival, tvoj Oče, v mestu, imenovanem New Orleans, in sem, bivši na Mukah Duha, invociral Boga, ki daje Modrost, prenašajoč Besedo Vse-Očeta s svojim Kaducejem. Nato mi je nenadoma, ko sem pričel, (nekakšen Izbruh Ognja se je vrtinčil, kakor bi nasprotoval tej Ideji) prišel Domislek o Moji Skrajni Istovetnosti, tako da sem prenehal, vpijoč *Mercurius Sum*. V trenutku sem se v sebi tudi zavedel, da se v tem skriva neka Skrivnost, nakar sem, prevedši to v Grščino, vzkliknil HERMES EIMI, kar sem v mislih to preračunal v Število Štiri Sto in Osemnajst, kakor šteje tudi Beseda Aeona. Tako sem vsled tega vedel, da je moje Delo dobro opravljeno v Resnici. Nato je bilo isto s to mojo Gospo; kajti po mnogih Vprašanjih sem od Modreca Amalantre dobil to Ime Olun, kar je Sto in Petdeset in Šest, kakor tudi od Naše Gospe BABALON; in potem, bivši navdihnjen, sem zapisal njeno Zemeljsko Ime v Grščini, MAPIE, kar je taisto Najsvetejše Število. Pomisli, da je to ime v Feničanskem Jeziku *wholon*; kar je po razlagi To, kar je Neskončno, in Vsemirje; tako da je vse pravilno v sozvočju z NUIT Našo Zvezdno Gospo. Tako, o moj Sin, se glasi Beseda Resnice, ki odmeva skozi vse Svetove; in tako imajo Modri močno Zagotovilo na Njihovi Poti. Glej, o moj Sin, da ne delaš brez tega neomajnega Varstva, da bi se ne motil v svojih Zaznavanjih.

*

Δζ
DE VIRIS MAGNANIMIS AMORE
PRAECLARISSIMIS

VEDI, DA JE V UMU ČLOVEKA veliko Modrosti skrite, bivši Zaklad njegovega Gospodarja, ki ga je podedoval. Tako je domala vsa njegova Moralna Narava njemu neznana vse do Pubertete; to je, ta Narava ne pripada Registrirajočemu in Presojevalnemu Aparatu njegovih Možganov, dokler ni tja dano vsled Vzburjenja te Globlje Narave v njem. Tako boš opazil tudi, da so Veliki Ljudje običajno veliki Ljubimci; in to je delno zaradi njihovega Preobilja Energije, delno pa tudi zato, ker (zavestno ali pa ne) slutijo to slednjo Skrivnost, da vsako Dejanje Ljubezni izporoča nekaj od Modrosti, ki je shranjena v njem za njegov Dojemljiv Um. Vendar mora tako Dejanje biti pravilno izvedeno, v skladu z Umetnostjo; in če tako Dejanje ni v Korist tako Umu kot Telesu, je neka Napaka. To je potem resnična Doktrina; ki ti bo, če jo boš pravilno dojel, naredila Kristalno-čisto tvojo Pot v Ljubezni, ki je (tistim, ki tega ne vedo) tako temačna in pogubna, tako da verjamem, da ne obstaja niti eden med Deset Tisočimi, ki bi ne bil deležen Nesreče v tem.

Δη DE CASTITATE

MOJ SIN, BODI GOREČ! Bodi trden! Bodi neomajen! Bodi uren v zaznavanju Nečistosti, kako en Tok Idej skuša posegati v drugega, da bi udušil njegovo Vrlino. Zlato je čisto, toda pitje staljenega Zlata je za tvoje Telo Nečistost, kakor tudi njegovo Uničenje, Zakon je nek Kod Navad nekega Ljudstva; če je do njih vsiljiv in jih želi spreminjati, potem je to neka Nečistost Zatiranja. Tako mora tudi Dieta biti usklajena s Prebavo; Etika pri tem bi pomenila Nečistost. Ljubezen je Izraz Volje Telesa; da, in še več, Tega, kar je ustvarilo Telo; in njena Operacija je običajno med Enim in Enim, tako da je Vmešavanje katerekoli Tretje Osebe Nečistost; in je ni za prenašati. Ne, celo Misel na Tretjo Osebo za Običajne nima nobene vloge v Ljubezni; tako da se, kakor nenehno videvaš v svojem Življenju, Ljubezen, bivši močna, ne zmeni za druge, in neko naknadno Vmešavanje prinese Nesrečo. Naj potem zavržemo Ljubezen, ali sprejmemo Nečistost vmes? Bog ne daj. In iz tega Vzroka moraš skrbno paziti, da v tvojem Kraljestvu ne bo nobenega Vmešavanja v Ljubezen, niti njenega Preprečevanja s strani kogarkoli. Ona je namreč popolna sama po sebi.

*

Δθ DE CEREMONIO EQUINOCTI

MOJ SIN, NAŠ OČE NA NEBU je vstopil v Znamenje Ovna. Pomlad je. Izvedel sem Ritual Združitve z Njim v skladu s Starodavnim Običajem, in poznam Besedo, ki bo vladala Semestru. Pravtako mi je bilo zadano v mojem Duhu pisati tebi v zvezi z Vrlino tega Obreda, in mnogih drugih, iz Davnine. In ta je, da so naši Predniki iz teh Obredov naredili en Mnemonični Izvleček, v katerem naj se določena Resnica, ali Resničen Odnos, sporoča na magijski Način. Zatorej lahko tako vsled Prakticiranja teh obudiš svojo Modrost, da bi se lahko izpoljila v tvojem Zavestnem Umu. In ta Način je na sploh Uporaben kadar so Ceremonije, kakršne so od Kristijanov, skvarjene in iznakažene; a v takem Primeru moraš poiskati njih pravi starodavni Pomen. Kajti v Tebi obstaja To, kar se spominja Resnice, in je nared za sporočitev taistega tebi, kadar te prime evocirati jo iz Zgradbe in Svetišča tvojega Bitja. In to mora biti storjeno vsled tega Ponavljanja Obrazcev te Resnice. Nadalje vedi, da je to, kar ti govorim, Obramba Formalizma; in vsekakor moraš delati po določenem Skeletu, a odetem v živo Meso.

*

Δ1

DE LUCE STELLARUM

BIL JE TISTI NAJSVETEJŠI PREROK, tvoj Stric, na Zemlji imenovan William O' Neill ali Blake, ki je za naše Razumevanja zapisal teh Enajst svetih Besed:

*Če bi Sonce in Mesec podvomila,
Bi pri priči stran pobegnila.*

O moj Sin, naše Delo je, da sijemo s Silino in Vrlino naših lastnih Narav brez Zavedanja ali Premišljevanja. Vendar četudi je naše Žarenje stalno in nezastrto, je možno, da Oblaki okrog nas zakrijejo naš Sijaj od Videnja drugih Zvezd. Ti oblaki so naše Misli; ne tiste resnične Misli, ki so pač zavestni Izrazi naše Volje, take kakor se manifestirajo v naši Poeziji, ali naši Glasbi, ali v drugih Cvetnih-Žarkih naše kvintesenencialne Svetlobe. Ne, Oblake-Misli rojeva Delitev in Dvom; kajti vse Misli, razen če so ustvarjalne Emanacije, so Priče Konflikta znotraj nas. Naši ustaljeni Odnosi z Univerzumom ne razburjajo našega Uma, kakor, za Primer, naše samodejne telesne Funkcije, ki nam govorijo le v Znamenju Nadloge. Tako so vsa Razmišljanja Demonstracije Dvoma; Dvom zatrjuje Dvojnost, ki je Korenina Horonzona.

*

Δκ
DE CANTU

TAKO TOREJ, MOJ SIN, tu je moja Modrost, da je Glas Duše v njeni pristni Večni in Nespremenljivi Naravi, vključujoč Vse, Tišina; in Glas Duše, dinamičen, na Poti svoje Volje, je Pesem. In ni nobene Oblike Govora, ki bi ne bila, kakor Pesem, Glasba primerna temu Gibanju, v skladu z Zakonom. Torej, kakor se je tvoj nečak Arthur Machen veselil v pojasnjevanju Človeku v svoji Knjigi imenovani *Hieroglyphika*, prva Kvaliteta Umetnosti je njena Ekstaza. Tako domala vsi Ljudje, ob nekem Času ali drugem, doživijo Radost Ustvarjanja, z Vero, da je njihov Govor svet in čudovit, proslavljen s Prapori. To bi vsekakor bil Primer, ko bi iz njihovih Besed lahko razbrali njihove Misli; a ker nimajo tehnične veščine, da bi se izrazili, ne omogočijo drugim, da bi obnovili ali poustvarili izvorno Strast, ki jih je navdihnila, ali celo kakršenkoli Spomin nanjo. Razumi torej, kakšna je Agonija Velike Duše, ki ima vsak možen Ključ do Paradiža za svojim Pasom, kadar želi odpreti Vrata Svetosti, ali Lepote, ali kakršnekoli druge Vrline, Ljudem svoje Dobe!

*

Δλ

DE STULTITIA HUMANA

VEDI, DA UM LAHKO DOJAME zgolj tiste Stvari, s katerimi je že domačen, vsaj delno. Še več, vselej si jih bo razlagal v skladu z Ukrivljenostjo svojih Leč. Tako, v času ene velike Vojne, vsako in kakršnokoli Govorjenje lahko dojemamo v zvezi z njo; pravtako, neka Grešna Oseba, ali Melanholik, lahko vidi v vsakem Tujcu Uradno Osebo Sodstva, ali enega od njih, ki so se združili (tako se mu zdi), da bi ga preganjali, kakor je lahko tudi zares Slučaj. A pomisli nadalje, da je Skrivnostno vselej Grozovito, za Vulgarne Ume. Kako je potem, ko se izgovori ena Nova Beseda? Ali sploh ni slišana, ali pa je narobe dojeta; in priključ Strah, ter Sovraštvo kot Reakcijo proti Strahu. Potem ga Ljudje omalovažujejo, in pljuvajo nanj, in ga bičajo, ter ga odvedejo, da bi ga križali; tretji Dan pa on vstane od Mrtvih, in se vzpne v Nebesa ter se vsede desno od Boga, in potem pride, da sodi Žive in Mrtve. To, o moj Sin, je Zgodovina Vsakogar, kateremu je bilo dano izreči Besedo.

*

Δμ
DE SUO PROELIO

ZATOREJ POTEH LAHKO VIDIŠ, kako Ljudje vzamejo Sina Znanosti in ga sežgejo kot Čarovnika ali Heretika; Pesnika, in ga izvržejo kot Izprijenca; Slikarja, kot Deformatorja Narave; Glasbenika, kot Zanikovalca Harmonije; in tako za vsako Novo Besedo. Kako potem še bolj, če je ta Beseda Univerzalne Veljave, Beseda Revolucije, in Razkritje Globine Duše? Neka Nova Zvezda: za Astronome, in jih nemara spre med seboj. Toda eno novo Sonce! To bi bilo za vse Ljudi, in eno Seme za Direndaj in Prevrat v vsaki Deželi. Razmisli v sebi torej, kakšna je Moč Adeptov, Energija Svetišča, ki lahko pooblasti enega Človeka z Besedo Aeona, ter ga privede do Konca v Zmagoslavju, s Kočijo prekrito s Cvetjem, in okrog glave ovenčanega z Vencem iz krvavo-člaščenega Lovorja! Moj Sin, vstopil si v Bitko; in Možje našega Rodu in našega Klana se ne vračajo, razen v Zmagoslavju.

DE NECESSITATE VERBI CLAMANDI

TISTI, KI SE UPIRA SVOJI lastni Naravi, je bedast; on ne pozna svoje Volje, zatemnjujoč Svetovalca v samem sebi, zanikavajoč svojega lastnega Boga, in dajajoč mesto Horonzonu. Tako potem njegovo Delo postane Zmeda, in je zdrobljen ter razpršen v Breznu. In ni zanj nič bolje, če to počne zavoljo zamišljenega Dobra bližnjega; da, na Koncu Zadeve je tudi za tega Bližnjega to zlo. Kajti izpoljevanje svoje lastne Razdeljenosti drugemu in njega varanje je zgolj potrjevanje njega v Slepoti ali Prividu, in oviranje ali speljevanje njega na njegovi Poti. Torej delati svojo lastno Voljo pomeni pustiti drugega svobodnega, da lahko počne svojo lastno Voljo; maskiranje naše Volje pa pomeni ponarejanje enaga od Svetilnikov, po katerem lahko on poravna svojo Ladjo. Moj Sin, vsaka Delitev Duše, ki povzroči Živčni-zlom in Blaznost, pride vsled napačne Izravnave napram Realnosti, in iz Strahu pred njo. Boš potem skrival Resnico pred svojim Bratom, da bi on ne trpel zaradi tega? S tem ne delaš prav, temveč ga le potrjuješ v Nepravičnosti, in v Iluziji, in v negotovosti Duha.

*

Δξ
DE MYSTERIO EUCHARISTICO
UNIVERSALI

MOJ SIN, POSLUŠAJ TUDI TOLE Besedo tvojega Strica Williama O' Neilla: vse, kar živi, je sveto, Da, in še več, vsako Dejanje je sveto, bivši esencialno za Univerzalni Zakrament. Zavedajoč se tega, lahko potrdiš to, kar je zapisano v *Knjigi Zakona*, da naj ne delamo Razlike med neko poljubno Stvarjo in katerokoli drugo Stvarjo. Dobro se izuči v tem, da boš dojel ta Misterij, to so namreč Velika Vrata do Kolegija Razumevanja, skozi katera vsi tvoji Čuti postanejo stalne in trajne Priče Ene Evharistije, pri kateri sodelujejo tudi kot Ministri. Tako bo potem zate vsak in kakršenkoli Pojav Telo Nuiť v Njeni Strasti; to je namreč en Dogod: se pravi, Poroka neke Ene Točke Gledišča z neko Eno Možnostjo. In to Stanje Uma je pomenljivo ena Posestna Pravica tvoje Stopnje Mojstra Templja, ter Razkritje Arcanuma Žalosti, kar je tvoje Delo, kakor je zapisano v *Libru Magi*. Še več, to Stanje, vsrkano v vsako Jedro tvojega Uma, je prvi korak proti Dojemanju Arcanuma Spremembe, ki je Korenina Dela Magusa Našega Svetega Reda. O moj Sin, shrani to v svoje Srce, kajti ime tega je Vizija Blaženosti.

*

Δο DE RECTO IN RECTO

NADALJE TE ROTIM, uporabi vso sinovsko Prizadevnost, in usliši to isto Besedo iz Ust tvojega Najzgodnejšega Prednika (razen če si drznemo priklicati Ime FU-HSI) v naši znani Genealogiji, Najsvetejšega, Resničnega Moža, Lao-Tzeja, ki je Svojo Svetlobo namenil Kraljestvu Rož. Namreč, ko so ga povprašali, kje domuje TAO, je odgovoril, da se nahaja v Govnu. Pravtako, Tathagata, Buda, najblaženejši, najpopolnejši, in najrazsvetljenejši, je pridal svoj Glas, da ni niti enega Drobca Prah, ki ne bo postal Arhan. Zatorej ohrani pravo Ravnovesje Odnosa Iluzije do Iluzije v tem Vidiku Iluzije, ne zamenjujoč Nivojev, ne mešajoč Zvezd, ne zanikavajoč Zakona njih Reakcije, vendar z Vizijo Orla zroč Eno Sonce Prave Narave Celote. Resnično, to je Resnica, in temu so tudi Dionisus in Tahuti in Šri Krišna dali Pečat svojega Pričevanja. Zatorej prečisti svoje Srce, o moj Sin, v Vodah Velikega Morja, in ga vnami z Ognjem Svetega Duha. Kajti to je Njegovo Posebno Delo Posvečevanja.

*

Δπ

DE VIRGINE BEATA

RAZUMI POTEM DOBRO TA MISTERIJ Univerzalne Pobožnosti; to je namreč Gola Krasota Device Sveta. Glej! ker je Konec pač Popolnost, kakor sem ti že prikazal, in ker je vsak Dogodek nepopustljivo in neizbežno vpleten v Mrežo te Usode, je nedvomno vsak Pojav (kakor si zaprisežen dojemati) "neko posebno Poslovanje Boga s tvojo Dušo." Da, in še več, on je nujna Rubrika v tem Ritualu Izpopolnitve. Zato ne obračaj svojih Oči vstran, češ da so preveč čista, da bi gledala Zlo; temveč glej na Zlo z Veseljem, dojemajoč ga v Žaru te Svetlobe, ki sem jo vnel v tvojem Umu. Vedi pravitako, da je vsaka in kakršnakoli Stvar Zla, če jo motriš kot ločeno, statično, in v Razdeljenosti; in tako moraš do neke Stopnje dojemati Misterij Spremembe, kajti vsled Vrline Spremembe se ta Resnica Lepote in Svetosti utrjuje v Univerzumu. O moj Sin, ne obstaja slajša Radost od te nenehne Kontemplacije te Čudežnosti in Svečanosti, ki je vselej okrog tebe; to je Krasota vseh Krasot.

DE JOCO SUAE MOECHAE

NE UPIRAJ SE SPREMEMBI zatorej, temveč ravnaj vselej v skladu s tvojo Resnično Naravo. Le tedaj namreč prebivaš v Žalosti, če obstaja neka Razdeljenost, ki se zaveda sebe in je zaprečena na svoji Poti (katere Ime je Ljubezen) v svojo Stopitev. V *Knjigi Zakona* je zapisano, da je Bolečina Razdeljenosti kakor nič, in Radost Stapljanja vse. Tu je neka Veščina in Izum Magike, ki ti jo razložim, čeprav je Pogubno, če nisi utrjen v tej Resnici, in v tej Viziji Blaženosti, o kateri sem ti pisal v prejšnjih Poglavjih. In to je ta, da ustvariš z Umetelnostjo en Konflikt v sebi, da bi se lahko radoval v njegovi Razrešitvi. V tej Igrji je tvoja sladka Mačeha, moja Priležnica, Sveta in Prešuštna Olun, vrhunska Mojstrica; kajti ona je v svoji Muhavosti priklicala tisoč Preprek Ljubezni, tako da je vztrepetavala ob Dotiku, omedlevala ob Poljubu, in trpela Smrt in Pekel v Ekstazi telesa. In to je njena Umetnost, in ta je od Nuit Naše Gospe, kajti to je ena Drama ali Komemoracija celotnega Misterija Pri-dogajanja.

Δρ
DE PERICULO JOCORUM AMORIS

VENDAR BODI PRIZADEVEN, O moj Sin, kajti ta Umetnost je postavljena na Rezilo Britvice. V naši krvi je ta Sifilis Grešnosti, čigar Beseda je Omejevanje, kot Dediščina naših prednikov, ki so služili Suženjskim Bogovom. Biti moraš svoboden v Zakonu Teleme, popolnoma eden s svojim Resničnim Sebstvom, edinstveno in celovito posvečen svoji Resnični Volji, preden si drzneš (v Preudarnosti) priklicati Ime Horonzona, nemara celo zavoljo svoje poštene Zabave in Fantaziranja. Lahko si le domišljam, porečeš; in to je res; vendar si moraš to tako dobro Domišljati, da samega sebe prevaraš, čeravno le za en Hip, če ne, bo tvoja Zabava priskutna. In nato, če imaš v sebi eno Točko Šibkosti, se lahko ta Misel utelesi in te uniči. Resnično, modri Zaklinjalec je prepričan iznad vsakega Dvoma v svoj Čar, preden se poigra z nasršeno Kobro; in ti dobro veš, da je ta Pogubnost Razdeljenosti v Tvojem Jazu edino, kar te lahko prizadene. Vsa ostala Zla so namreč zgolj Elaboracija te Teme Horonzonove. Spoštuj zatorej svojo sladko Mačeho, mojo Priležnico, Sveto in Prešuštno Olun; in svojo lastno Mamo Hilarion, kajti v tej Umetnosti je tudi ona bila superiorna.

DE LIBIDINE SECRETA

GOVORI SE MED LJUDMI, da Beseda Hell izvira iz Glagola *helan*, to hele ali conceal, v Jeziku Anglosaksoncev. Se pravi, gre za Skriti Kraj; in to, vse stvari bivši v tvojem lastnem Sebstvu, je Nezavedno. Kako potem? Ker so se Ljudje že zavedali, kako je to Nezavedno, ali Libido, v večjem delu nasprotno Zavestni Volji. V Suženjskih Dobah je to ena Univerzalna Resnica, ali skoraj blizu le-te; kajti v takih Časih so Ljudje prisiljeni v Uniformnost vsled Prisile ali Nujnosti same. Da, včasih je to bila nenehna bitka vsakega Človeka, vsakega Klana, vsake Družbe; in sprostitev Paznika je pomenilo Samo-Mor, ali sicer Verolomnost. Tako potem noben Moški ni mogel izbirati svoje Poti, dokler ni postal Lovec, Vojak, Graditelj; in nobena Ženska, a ona je najprej morala biti Rejka. Nato je ob Nastajanju Držav z Organizacijo prišla, kradoma stopajoč, določena Sigurnost napram najsurovejših Nevarnosti, tako da je bilo nekaj Ljudem prizanešeno Garanje, da bi kultivirali Modrost; in to je bilo sprva zagotovljeno z Izborom ene Pontifikalne Kaste. S tem Izumom je prišlo Zavezništvo med Kraljem in Svečnikom, Moč in Zvitost sta tako ojačali ena drugo vsled Delitve Dela.

*

Δτ

DE ORDINE CIVITATUM

TAKO JE KMALU, O MOJ SIN, ta prva Organizacija med Ljudmi, vsled Procedure paralelne Diferenciaciji Protoplazme, postala Država zmožna raziskovati in nadzirati Naravo; in vsak Profit te Vrste je osvobodil več Energije, ter razširil Razred Učenjakov, vse do tega, kar imamo Danes, ko je potrebno le sorazmerno malo kakršnegakoli Ljudskega Dela za Zadovoljitev prvotne Volje, ki je esencialna in vsakdanja, po Zagotovitvi Zavetja, Hrane in Varnosti. Resnično danes lahko vidiš mnogo svobodnih Žensk, ki živijo kakor same želijo, celo v Občudovanje in Užitek Modrih, katerih Oko se smehlja od kontemplaciji starega Nesporazuma. Tako je Dolžnost vsake Enote v odnosu do Celote zminimalizirana, kakor tudi Nujnost prilagajanja tistim ozkim Zakonom, ki ohranjajo primitivna Plemena v njihovi Bitki proti Okolju. Tako mora Država preprečevati zgolj tiste Herezije, ki neposredno ogrožajo njeno politično Stabilnost, in samo take Načine Življenja, ki delajo izpoljeno in dokazano Škodo drugim, ali povzročajo splošno Zmedo s svojimi Škandali. Zatorej, razen in izjemoma kadar se s tem vmešava v Osnovne Zakone Obče Blaginje, je Človek svoboden, da se razvija, kakor sam hoče v skladu s svojo Resnično Naravo.

Δυ DE SCIENTIAE MODO

ZA UM FILOZOFA, ZATOREJ, v Zorenju neke Dobe, je vsak Odmik od ustaljenega Vzorca nujno videti kot neka Katastrofa; da, sama Inteligenca mora po sili dokazovati njegovo Vrednost Grobijanom v Izrazih Grobosti, da bi ga oni ne sumničili in uničili. Ob vsem tem pa se, kakor veš, ta Odmik, ki se prilagodi svojemu Okolju, izkaže in dokaže kot Rešitelj Rodu. Samo, med Ljudmi, njegovi Sledniki se potem vedno obrnejo proti Odrešeniku in ga raztrgajo, dokler tisti, ki mu sledijo skrivno, in to lahko nezavedno, ne dokažejo svoje Vrline in njegove Modrosti vsled svojega Preživetja, ko njegovi Preganjanci propadejo v svoji Neumnosti. Toda mi, bivši zavarovani napram vseh prvotnih Sovražnikov Posameznika ali občega Blagostanja, lahko, ne, mi moramo, če želimo doseči Vrh za naš Rod, posvetiti vse preostalo Lagodje, Bogastvo in Energijo ustvarjanju Odmika od Norme, in tako z jasno Vednostjo, težko zadobljeno vsled Eksperimenta in Izkušnje, iti naprej, z ostrim Očesom usmerjenim na našo Resnično Pot. Tako potem naš Zakon Teleme potrđita tudi Biologija in Socialna Znanost. To je Resnična Pot Narave, Pravilna Strategija v Vojni Človeka z njegovim Okoljem; to je Življenje njegove Duše.

*

Δφ
DE MONSTRIS

PRAVIŠ, O MOJ SIN, DA NE TAKO, temveč z ojačanim Treningom, pridemo do Popolnosti? To vsekakor drži, da z umetno Selekcijo ter skrbnim opazovanjem Rasti in Okoliščin dobimo Pse, Konje, Golobe ter podobne, ki prekašajo svoje Prednike v Moči, Lepoti in Hitrosti, po želji. Vendar je to Delo le eno lažno Magijsko Potvarjanje, začasno in prividno; tvoje Mojstrovine so tako zgolj Pošasti, ne prave Variacije, in če jih zapustiš, se hitro obrnejo k svojemu primernemu in izvornemu Tipu, kajti ta Tip se je vsled Izkustva prilagodil svojemu Okolju. Zatorej moramo vsak Odmik od Norme pustiti svobodnega, da sam preživi ali pa propade, ne pa ga negovati zavoljo njegove Lepote, ali čuvati zavoljo njegovega Ugajanja našemu Idealu, niti ga iztrebljati zaradi našega Strahu pred njim. Dokaz njegove Vrlosti namreč leži v Manifestaciji njegove Moči preživetja; Amen, da se obnavlja po svoji Vrsti. Ne neguj Šibkosti kateregakoli Človeka, ne zavijaj je v plenice in ne razvajaj, nikakor, četudi je lahko Pesnik ali Umetnik, zaradi njegove Vrednosti za tvojo Muhavost; tako bo celo njegovo Delo, zaradi katerega ga ljubiš, pravtako oslABLJENO.

Δχ
DE INFERNO PALATIO SAPIENTIAE

TAKO LAHKO VIDIŠ, DA TA PEKEL ali Zakrit Prostor v tebi, ni nič več nek Strah ali Zapreka Človeku Svobodnega Rodu, temveč Zakladnica Asimilirane Modrosti Vekov, in Vednost o Resnični Poti. Tako smo Pravični in Modri, da odkrivamo to Skrivnost v nas samih, in uskladimo zavestni Um z njo. Kajti ta Um je zgoščen zgolj (dokler ni razsvetljen) iz Vtisov in Sodb, tako da je njegova Volja usmerjana le vsled Seštevanja površnih Reakcij najbolj omejenega Izkustva. Toda tvoja Resnična Volja je Modrost Vekov tvojih Pokolenj, Izraz tega, kar te je prilagodilo tvojemu Okolju. Tako je tvoj zavestni Um mnogokrat bedast, kakor tedaj ko občuduješ nek Ideal in bi ga hotel doseči, a te tvoja Resnična Volja pusti na cedilu, tako da nastane Konflikt, in Ponižanje tega Uma. Tu bom poklical za Pričo običajen Dogodek "Poštenega Sklepa", ki izzove Strelo Usode, bivši razpihan od Vetra nekega Neprebavljivega v tebi gnijočega Ideala. Od tod pridejo Črevesni Krči, nakar se strup izloči, sicer bi umrl. Toda Sklepi resnične Volje so neomajni napram Okoliščin.

DE VITIIS VOLUNTATIS SECRETAE

NAUČI SE NADALJE V ZVEZI s tem Peklom, ali Skrito Modrostjo, ki je v tebi, da se preoblikuje, malo po malo, vsled Izkustva Zavestnega Uma, ki te hrani. Kajti ta Modrost je Izraz, ali prej Simbol in Hieroglif, resnične Poravnave tvojega Bitja z njegovim Okoljem. In ker je to okolje izjedeno od Časa, ta Modrost ni več popolna, ker namreč ni Absolutna, temveč obstaja v Odnosu do Univerzuma. Tako lahko njen Del postane neuporaben in oslabi, kakor (če dam za primer) Človekov Čut za Vonj; in odgovarjajoči telesni Organ tako degenerira. Vendar je to en Učinek, ki potrebuje veliko Časa, tako da v svojem Peklu prej najdeš Elemente jalove, ali bedaste, ali protivne tvojemu trenutnemu Blagostanju. Vendar, o moj Sin, ta Skrita Modrost ni tvoja Resnična Volja, temveč zgolj njeni Vzvodi (če lahko tako rečem). Navkljub temu se v njej nahaja neka Sposobnost Uravnovešanja, s katero je zmožna presojati, ali je nek Element po sebi trenutno uporaben in ugoden, ali pa nekoristen in zločest. Tu je torej Korenina Spora med Zavestjo in Nezavednim, tu poteka Diskusija v zvezi s pravilnim Redom Ravnanja, kako se Volja lahko izpolni.

DE RATIONE PRAESIDIO VOLUNTATIS

O MOJ SIN; V TEM PRIMERU je tu Mrak, vendar tudi Udobje, kakor ena Svetilka v njem, da v Volji ni Napake, temveč zgolj Dvom glede Načinov do Uspeha, sicer bi bili kakor Otroci, ki se bojijo Noči. Tako moramo le razmotriti Zadevo z Rzsodnostjo Razuma, in Obzirnosti, ter običajnega Zdravega Čuta, Izkušnje in Vednosti, ter se prilagoditi kolikor smo pač tega sposobni. Tu je Ključ do Uspeha, in njegovo Ime je Spretnost pravilnega Okoriščanja z Okoliščinami. To je torej Vrlina Uma, da je Vezir Volje, pravi Svetovalec, vsled Inteligence Univerzuma. Toda, o moj Sin, shrani to Besedo k svojemu Srcu, Um nima nobene Volje, niti Pravice do nje, tako da njegova Uzurpacija povzroči usodni konflikt v tebi. Um je namreč občutljiv, nestanoviten kakor Zrak; in je lahko speljan z Vajetmi s strani nekega močnejšega Uma, ki deluje kakor eno zvito Orodje neke Volje. Zatorej je tvoja Varnost in Obramba ta, da svoj Um zadržiš v njegovi Pravilni Funkciji, kot Vernega Ministra Tvoje Volje, vsled Izbora Narave. Pazi dobro, o moj Sin, kajti tvoj Pasivni Um je eno korektno Zrcalo, ki odseva vse Stvari jasno brez Predsodka, in ostaja od njih neomadeževan.

Eα DE CURSU SAPIENTIS

ZATOREJ RAZMISLI TO ZNOVA v Podobi, da je tvoj Um kakor en Maršal ene Vojske, ki mora opazovati Razporeditve Sovražnika in ustrezno poveljevati svojim lastnim Silam, v skladu s to Informacijo; vendar on nima svoje Volje, temveč zgolj uboga Besedo svojega Kralja, da mora prelisičiti in premagati Nasprotnika. In ta Kralj ne ustvarja Vojne iz svoje Kaprice, če je moder in resnicoljuben, temveč zgolj vsled Nujnosti svoje Dežele in svoje Narave, ki jima je on le Izvršilni Oficir in Razlagalec; njegov Glas kot Maršala je njegova Izvršna Oblast. Tako torej dojema samega sebe, ne dajajoč Prostora Umu, da oporeka tvoji Volji, niti vsled Nevednosti in Nepazljivosti dopuščajoč Sovražniku, da bi te prevaral, niti vsled Strahu ali Nepreudarnosti in Predrznosti, vsled Odlašanja in neodločnosti, vsled nereda in Pomanjkanje Trdne Korektnosti, vsled Zmote in Raztegljivosti, ali Trmoglavosti; vsak ob svojem Trenutku, utrpevši Poraz v Uri Šoka. Tako torej, o moj Sin, to je tvoj Posel, da izveš Besedo svoje Volje brez Zmote, in izpopolniš vsako Sposobnost svojega Uma, v pravilnem Zaporedju in Pripravljenosti, da uveljaviš to Besedo kot Zakon Univerzumu. Tako naj se zgodi!

Eß
 DE RATIONE QUAE SINE VOLUNTATE
 FONDS MANIAE

MAR TO NI ENO ČUDO, kako tisti, ki deluje po svoji Volji, in je v nenehnem Stiku z zunanjo Realnostjo, naredi, da mu njegov Um služi? Kako vneto teče in se vrača, zbira, ureja, razjasnjuje, uvršča, organizira, primerja, razporeja, z Veščino in Močjo in Energičnostjo, ki nikdar ne uplahne! Ne, moj Sin, na ta Način si lahko neusmiljen do svojega Uma in se ti ne bo nikdar uprl, niti kdaj zanemaryl tvojega Povelja. Zdaj pa pomisli, kako tisti, ki ne deluje po svoji Volji, kako je njegov Um len, ne ozira se ven v Stvarnost, temveč diskutira v sebi o svojih lastnih Aferah, kakor neka Demokracija, introspektivno. Tako je ta Um, ki ne reagira sorazmerno in prožno na Svet, izgubljen v svoji lastni Anarhiji in Državljanski Vojni, tako da je, čeravno ne deluje, premagan vsled Šibkosti Razdeljenosti, ter postane Horonzon. In k tem Besedam pozivam za svojo pričo Blaznost Moskvske Duše pri koncu tega leta XIII (sc. 1918 e.v.; op.p.) našega Aeona. Zatorej glej, kako je ta naš Zakon Teleme, Do what thou wilt, prvi Temelj Zdravja, tako v Telesu kot Duši, bodisi nekega preprostega ali pa kompleksnega Organizma.

Εγ
DE VERITATE QUAM FEMINAE NON
DICERE LICET

MOJ SIN, NALAGAM TI, četudi boš še tako napeljevan, da ne izdaš resnice katerikoli Ženski. Kajti to je tisto, kar je zapisano: Ne meči Biserov pred Svinje, da se ne obrnejo proti tebi in te raztrgajo. Glej, v Naravi Ženske ni Resnice, niti Dojemanja Resnice, niti Odgovornosti do Resnice; če jim poveriš ta Dragulj, ga zgolj nemudoma zapravijo tebi v Škodo in Uničenje. Vendar se zavedajo tvoje lastne Ljubezni do Resnice, in tvojega Spoštovanja le-te; zato Te skušajo, laskajo s svojimi Ustnami, da bi se jim izdal. In one se lažnivo pretvarjajo, z vsako možno Zvijajo, ter se mečejo za tvojo Dušo, dokler, bodisi iz Ljubezni, ali Besa, ali kakšne druge Norosti, ne izrečeš Resnice, oskrunjajoč svoje Svetišče. Tako je bilo vedno, in tu se za svojo Pričo prizivam na Samsona iz Timnatha, ki je vsled te Napake propadel. Katerikoli Ženski tako zadostuje kakršnakoli Laž; in ne misli v svoji skrajnosti, da je Resnica vsemogočna, in da bo prevladala, kakor je to slučaj pri kateremkoli Moškem; kajti z neko Žensko je vsa njena Veščina in Iznajdljivost ta, da te v to prepriča, tako da bi izgovoril Skrivnost svoje Duše ter postal njena Žrtev. A kakor dolgo jo hraniš z njeno lastno Hrano Lažnivosti, si varen.

E8 DE NATURA FEMINAE

NARAVA ŽENSKÉ, O MOJ SIN, je taka, kakor si se naučil v Naši Najsvetejši Qabalah; in ona je Oblačilo v Spol Moškega, Magijska Podoba njegove Volje za Ljubezen. Zato je tvoj Stric Wolfgang von Goethe rekel: *Das Ewigweibliche zieht uns hinan.* (sc.: Večno Žensko nas vleče navzgor. Op.p.) In zaradi tega ona tudi nima Narave Resnice, ker je zgolj Podoba neke Vzburjenosti in Vzgona tvoje Zvezde, in se ne tiče njene Esence in Stabilnosti. Tako je ona zate zgolj Materija, in zanjo si ti le Energija; in nihče ni kompetenten za Formulo drugega. Pravitako, ker je tvoja Volja sama po sebi Nepopolnost, kakor sem ti razložil poprej, ti nisi na Poti Ljubezni, razen če si oblečen v tisto tvojo Obleko, ki jo imenuješ Ženska. In ne moreš je zvačiti v to njej prikladno Aktivnost s svojo Resnico; temveč moraš, kakor pravi naša Gramatika, navzeti Masko Duha, ki ga lahko evociraš vsled Simpatije. V svojem Sijaju pa se prikaži zgolj kadar je ona v tvoji Oblasti ter skrajno razdivjana vsled Zanosu. To je nek Misterij, o moj Sin, in je bil iz Davnine proglašen v Pripovedki o Scili in Karibdi, ki sta Formuli Pečine in Vrtinca. Tako meditiraj striktno na ta najvrednejši in najčastitljivejši Arcanum, sebi v Prid in Razsvetlitev.

Eε
DE DUOBUS PRAEMIS VIAE

TO TI NAJ BO ZAKLAD V TVOJEM SRCU, o moj Sin, ta Misterij, ki ti ga bom naslednjega razgrnil pred tvojimi Očmi, o Orel, ki si nezaslepljen od Blišča Svetlobe, in ki venomer ploveš v možatem Letu do svoje Veličastne Dediščine. Poglej, Vizija Blaženosti je dveh Vrst, in v Formuli Rožnega Križa je ta od Srca in se imenuje Lepota; toda v Formuli Srebrne Zvezde (*id est*, Očesa v Trikotu) pripada Umu in se imenuje Čudežnost. Drugače povedano, prva pripada Umetnosti, čutni in kreativni Zaznavi; slednja pa Znanosti, intelektualnemu in inteligibilnemu Uvidu. In spet, v naši Sveti Qabalah prva pripada Tifaretu, druga Binah; in v čisti Filozofiji je to Kontemplacija Kozmosa v Vzročnosti in Dinamičnosti, ter Učinkovanja tega v Statični Predstavi. Ta Zanos Umetnosti je ena Vrlina ali Triumf Ljubezni v svojem najuniverzalnejšem Smislu, Ekstaza Znanosti pa je en nepretrgan Orgazem Svetlobe; to je, Uma. Porečeš: o moj Oče, kako lahko jaz dosežem to Polnost in Popolnost? Si tam, o moj Sin? Dobro je to, in blagoslovljena bodi Postelja, v kateri si bil spočet, in Maternica tvoje sladke Matere, Hilarion, moje Priležnice, svete in prešušne, Škrlatne Ženske! Amen.

*

EF
DE ECSTASIA SAMADHI QUO MODO AB
ILLIS DIFFERT

NE SMEŠ POMEŠATI TE VIZIJE Blaženosti s Transi, ki jih imenujemo Samadhi; vendar je Samadhi Steber njenega Templja. Kajti Samadhi je Orgazem Koitusa Različnih, in je običajno nasilen, kakor tudi Svetloba pride vsled Sprostitve med dvema Nosilcema skrajne različnosti Potenciala. Vendar, kakor sem ti prikazal poprej v zvezi z Ljubeznijo, kako vsaka taka Sprostitev privede obe Komponenti bliže Ravnovesju, tako je tudi pri tej drugi Stvari, in z Izkušnjo boš nenehno prihajal do Integracije Ljubezni (ali česa ne) v Sebi, tako kakor ves Trud postane usklajen in lahkoten vsled Vrline Praktike. Se spominjaš, ko si prvič bil vržen v Vodo, svojega Strahu in svojega Boja, in pa Silovitosti svoje Radosti, ko si prvič splaval brez Pomoči? Tako malo po malo izgine vsaka Nasilnost, ker si prilagojen tej Okoliščini. Zatorej je Furija tvojega zgodnjega Zmagoslavja v teh Magijskih Umetnostih in Znanostih zgolj Znak tvoje lastne Nepristnosti in Nedostojnosti, kajti Kontrast ali Razlika je zate tako osupljajoča; toda, ko postaneš ekspert in Adept, potem si uravnovešen v Sijaju, in miren, celo kakor Zvezde.

*

EŹ
DE ARTE AMORIS ET DELICIAMUM
MYSTICI

POT DO TE BLAŽENE VIZIJE Lepote, o moj Sin, je ta praktila Bhakti Joge, ki je zapisana v knjigi, imenovani Sto in Sedemdeset in Pet ali *Astarte*, s tole mojo Roko, ko sem bil v Ljubljeni Galiji, v Montignyju, tik ob Gozdu Modrega Izvira, z Agatho, svojo Priležnico, samo Dušo Ljubezni in Glasbe, ki je pripotovala izpod Australskega Križa, da bi me poiskala, navdihnila in mi ugodila; in to je bilo moje Plačilo od Mojstrov, in Uteha v Letih moje Źalosti. A Pot, ki vodi do druge Oblike te Vizije Krasote, namreč, Znanost, je Džnana Joga ali Radža Joga, o kateri sem pisal le tu in tam, kakor nekdo, ki bi z velikimi Kamni prekrival Zemljo v Neredu, namesto da bi jih odličneje skladal v Piramido. In to srčno obžalujem, obračajoč se k Bogu Thothu, roteč ga, da bi mi (četudi ob Enajsti Uri) dodelil Vrlino in Spretnost, da bi zmozel skomponirati eno pristno Knjigo o teh Načinih Združitve ali Joge. Tvoj prvi Korak, zatorej, o moj Sin, je ta, da dosežeš Samadhi, in se nenehno trudiš, da bi ponovil svoj Uspeh v tem. Stari Filozofi so namreč govorili, da Praksa dela Mojstra, in te Manire, bivši stalna Źivljenjska navada, naredijo Moža.

*

En
DE PRAEMIO SUMMO VERA SAPIENTIA
ET BEATITUDINE PERFECTA

TAKO TO TAKOJ MINE, ko se bo s pomočjo vsake Izkušnje ta Komponenta, ki je v tebi, s tem uskladila, in to brez Šoka, tako da te ne bo več metalo nazaj iz Transa, izčrpanega, temveč boš prebival v tem, domala brez Zavedanja svojega Stanja. In končno bo tako ta Samadhi postal normalen za tvojo običajno Zavest, kot ena Točka Gledišča. Vse Stvari ti bodo tako postale kakor nekomu, ki je prvič zaljubljen, del te Vizije Lepote, kakor se boš tudi z Vizijo Znanosti neprestano in z neizmerno Radostjo čudil Misteriju Zakonov, vsled katerih se vzdržuje Vesolje. To je tisto, kar je zapisano: Resnična Modrost in Popolno Zadovoljstvo. O moj Sin, v tej Kontemplaciji smo deležni Nagrade Poti, in s tem se odvalijo vse Bridkosti, kakor Kamen spred Grobnice, in tako se povsem osvobodimo Iluzij Razlikovanja, bivši vsrkani v Telo Naše Gospe Nuit. Naj ti Ona podari to Krasoto; da, ne le tebi, temveč vsem bivajočim.

EΘ
DE INFERNO SERVORUM

TAKO ZDAJ, O MOJ SIN, KO SI DOJEL Nebesa, ki so v tebi samem, v skladu s tvojo Voljo, se nauči tudi tega, kar se tiče Pekla Sužnjev Suženjskih Bogov, kar je prav zares en Kraj Mučenja. Kajti oni so, ko omejujejo sebe in se s tem razdvojijo v Volji, resnično Služabniki Greha, in oni trpijo, ter, ker niso združeni v Ljubezni s celotnim Univerzumom, ne zaznavajo Lepote, temveč Grdoto in Znakazenost; in ker niso združeni v Razumevanju tega, zaznavajo samo Mrak in Zmedo, uzirajoč Zlo v tem. Tako končno najdejo, kakor nekdam Manihejci, sebi v Grozo, Razdelitev celo v Enem, ne tisto Razdelitev zavoljo Obrti Ljubezni, ki jo mi poznamo, temveč Razdeljenost Mržnje. In to, razmnožujoč se, Konflikt na Konflikt, se konča v Godlji ter Impotenci in Zavisti Horonzona, in v Priskutnosti Brezna. In Gospodarji teh so Črni Bratje, ki se hočejo s svojimi Čaranji potrditi v Razdeljenosti. Vendar celo v tem ni resničnega Zla, kajti Ljubezen premaga Vse, in njihova Pokvarjenost ter Razstrojenost pravtako predstavljata Zmago BABALON.

*

Et

RHAPSODIA DE DOMINA NOSTRA

BLAGOSLOVLJENA NAJ BO ONA, zares, blagoslovljena na Veke bodi Naša Gospa BABALON, ki na meni troši Svoj Bič, celo na meni, ki sem TO MEΓA ΘHPION, da me sili k Ustvarjanju in Uničevanju, kar je Eno, v Rojevanje in v Smrt, kar je Ljubezen! Bodi Blažena, združujoča Jajce in Kačo, in vračajoča Človeka k njegovi Materi Zemlji! Blagoslovljena bodi Ona, ki daruje Lepoto in Ekstazo v Orgazmu vsake Spremembe, in ki vzburja tvoje Občudovanje in tvoje Oboževanje z Motrenjem Njenega Uma mnogo-zvijačnega! Blažena naj bo Ona, ki je napolnila svojo Kupo z vsako Kapljo moje Krvi, tako da je moje Življenje povsem izgubljeno v Vinu Njene Vzhičenosti! Poglej, kako je pijana od tega, in kako se opoteka po Nebesih, valjajoč se v Radosti, glasno kričeča Pesem najskrajnejše Ljubezni! Mar Ona ni tvoja prava Mama med Zvezdami, o moj Sin, in mar Je nisi objemal v Norosti Incesta in Prešuštvovanja? Da, blagoslovljena naj bo, blagoslovljeno Njeno Ime, in Ime Njenega Imena, na Veke!

*

ЕК RHAPSODIA DE ASTRO SUO

O MOJ SIN, MAR NE POZNAŠ Radosti ležanja v Divjini in zrenja Zvezd, v njihovi Skrivnosti Gibanja, spokojnega in neustavljivega? Si ob tem pomislil, da si ti pravtako ena Zvezda, svobodna, ker se zavedaš svoje Usklajenosti z Zakonom in Določenostjo svoje Biti? To je bila tvoja Resnična Volja, ki te je zavezala v tvojo Tirnico; zatorej brziš po svoji Poti od Sijaja v Sijaj v nenehnem Radovanju. O Sin, o Nagrada mojega Dela, o Harmonija in Izpolnjenost moje Narave, o Dokaz mojega Truda, o Priča moje Ljubezni do tvoje sladke Matere, svete in prešušne Hilarion, moje Priležnice, častitljive v tvoji Nedolžnosti, kakor ona v svoji Popolnosti, mar to ni resnična Intoksikacija Duha v Najnotranjšem, da si absolutno in vekovečno svoboden, da tečeš in se vračaš na svojo Pot v Igrji Ljubezni, da nenehno izpolnjuješ Naravo v Svetlobi in Življenju? "Plavajoč v aetiru, o moj Bog, moj Bog!" Brez Podpore, brez Prisile, poleti na svojo lastno Pot, o Labod, o Blaženost Blišča!

*

Ελ
DE HARMONIA VOLUNTATIS ET
PARCARUM

TO JE OČITNO IN DOKONČNO Topilo Filozofskega Vozla, ki zadeva Usodo in Svobodno Voljo, nahajajoč se v tvojem lastnem Sebstvu, vsevedno in vsemogočno, sublimno v Večnosti, ki je na začetku zaukazalo Smer tvoje lastne Tirnice, tako da je to, kar ti prizadene Usoda, vsekakor nujno Učinek tvoje lastne Volje. To dvoje, torej, ki sta kakor Gladiatorja bila Vojno v Filozofiji skozi vsa ta mnoga Stoletja, sta postala Eno vsled Ljubezni pod Voljo, kar je Zakon Teleme. O moj Sin, nobenega Dvoma ni, ki bi ne bil razrešen v Gotovosti in Zanosu ob Dotiku Palice našega Zakona, ko ga uporabiš z Inteligenco. Nenehno rasti v Prisvajanju Zakona, in boš postal Popoln! Glej, obstaja Zmagoslavni Sprevod, kadar se vsaka Zvezda, osvobojena Zmedenosti, prosto izvije v svojo pravo Orbito; vsa Nebesa ti zaploskajo, ko greš, transcendentalno v Radosti in Sijaju; in tvoja Svetloba je kakor en Svetilnik za tiste, ki popotujejo daleč, blodeči v Noči. *Amoun.*

*

Εμ

PARENTHESIS DE QUADAM VIRGINE

ZDAJ, O MOJ SIN, PA TI BOM razodel Vrlino tistega Dela Ljubezni, ki sprejema in privlači, bivši Dvojniki tvoji lastni. Kajti glej! Jaz sem v sebi vzgiban vsled Odsotnosti Device, ki je določena zame. In njena Težnja k Čistosti me obkroža s svojo mehko Blagostjo, in se ovija okoli mene s sladko Dišavo, tako da je moj Um vnet v en nežen Plamen, svetel in subtilen, in pišem ti kakor v nekem Snu. Kajti v tem Čaru Predanosti sem prekanjeno ujet v Blaženost, z veliko Radostjo Bogov, ki so postlali mojo Pot s Cvetjem, da, z mnogo Cvetja in Zelišč Magike in Svetosti, da bi bil dostojen njene Krasote, Ah ne, o Sin moj, končal bom tole Pismo tebi za nekaj časa, da bi lahko počival v Ugodju te Kontemplacije, kajti to je neizrekljiva Uteha, in Rekreatija, kakor Spanje med gorami. Da, ti mar lahko poželim kaj več od tega, da bi, ko prideš v moja Leta, lahko našel Devico kot je ta, da te povleče v svojo Preprostost, in svojo okrašeno Tišino?

*

Ev
DE CONSTANTIA AMORIS CORDI
CANDIDO

SE TI ZDI NENAVADNO, SIN MOJ, da bi jaz, častivši Prešuštvo, obenem slavil Stanovitnost ter se v njej radoval. Tako nekako naj bi se nerodno glasilo tvoje Vprašanje. V tem je Resnica, in Modrost v zvezi s to Rečjo, da kakor dolgo Ljubezen ni povsem zadovoljena in uravnovešena vsled popolne Izpolnitve in Izmenjave, je Stanovitnost neka Točka tvoje Zbranosti, in Prešuštvo neka Razdeljenost tvoje Volje. A ko dosežeš Vrhunec in Popolnost kateregakoli Dela, kakšna Vrednost je potem še v njegovem nadaljevanju? Imaš dva Želodca, kakor Krava, da bi prežvekoval prežvečeno hranivo neke prebavljene Ljubezni? Vendar, o moj Sin, ta Stanovitnost ni nujno Stagnacija, Ne, poglej Telo naše Gospe Nuit, v katerem boš našel neka Sonca Dvojčka, ki stalno krožita eden okrog drugega. Tako je lahko tudi v Ljubezni, da dve Duši, ko se srečata, odkrijeta ena v drugi Bogastvo in Obilje Svetlobe in Ljubezni, tako da v eni Fazi Življenja (ali Inkarnacije) ali celo v mnogih, sploh ne izčrpata tega Zaklada. Ne bom rekel, da taki Duši nista po svoji Stopnji in Kakovosti trikrat srečni. Toda vztrajanje v Toposti, v Zadošččenosti, in v medsebojnem Draženju in Preziranju, to je v nasprotju z Načinom Narave. Zatorej ni Pravila v kateremkoli od teh Primerov, temveč naj Zakon Teleme podari Svetlobo vsakomur, ki ga ima v svojem Srcu, in naj se ravna po tej Modrosti.

Eξ DE MYSTERIO MALI

NADALJE, NIKAR NE GOVORI v svojem Silogizmu, da je vsaka in kakršnakoli Sprememba, bodisi stvaritev Simfonije, ali Poeme ali pa Putrefakcija nekega Trupla, eno Dejanje Ljubezni, in ker naj bi ne delali nobene Razlike med katerokoli Stvarjo in neko drugo Stvarjo, da so zatorej vse Spremembe enake z Ozirom na našo Hvalo. Kajti, čeravno je to pravilno Sklepanje v Domeni tvojega Razumevanja kot Mojstra Templja, je vendarle zmotno v Očeh nekoga, ki še ni dosegel Razumevanja. Zatorej vsaka Sprememba (ali Pojav) izpade plemenita ali nizkotna nepopolnemu Umu, odvisno od njegovega Sozvočja in Skladanja z Voljo, ki temu Umu vlada. Torej, ako je tvoja Volja uživati v Ritmu in Oikonomiji Besed, te Reklamiranje Blaga lahko užali; a če slučajno potrebuješ ta Trgovski Artikel, se boš tega razveselil. Hvali ali črtuj torej, kakor se ti pač zdi dobro; a ob tem Razmisleku, da je tvoja Sodba relativna glede na tvojo Pogojenost, in ne absolutna. V tem je tudi Poanta Tolerance, ob kateri se boš vsekakor izogibal tistih Reči, ki so ti mrzke ali škodljive, razen če si jih zmožen (v našem Modusu) premagati z Ljubeznijo; ob umiku svoje Pozornosti od njih; vendar jih ne boš uničil, kajti one so brez Dvoma Želja nekoga drugega.

Eo DE VIRTUTE TOLERANTIAE

SRČNO RAZUMI, O SIN MOJ, da so v Svetlobi te moje Modrosti vse Stvari Eno, pripadajoče Telesu naše Gospe Nuit, primerne, nujne in popolne. Torej ni nobena odvečna ali škodljiva, in nobena častna ali nečastna bolj od neke druge. Glej! v tvojem lastnem Telesu je ogabno Črevo zate vrednejše od plemenite Roke ali ponosnega Očesa, kajti te lahko izgubiš in živiš naprej, dočim onega ne. Ceni torej Stvari v Odnosu do svoje lastne Volje, bivši prijaznejši do Ušesa, če imaš rad Glasbo, in Mehkega Neba, če imaš rad Vino; toda esencialne Življenjske Organe čislaj pred vsemi temi. Spoštuj pravtako Voljo svojih Soljudi, ne ovirajoč jih na njihovi Poti, razen če se slučajno vpletajo v tvojo. S Prakticiranjem te Strpnosti boš namreč hitreje prispel do Razumevanja te Enakosti vseh Stvari v Naši Gospe Nuit, in tako do visokega Dosežka Univerzalne Ljubezni. Vendar v svojem delnem in posebnem Dejanju, ker si pač en Stvor Iluzije, vzdržuj pravilen Odnos ene Stvari napram druge; borivši se, če si Vojak, ali gradivši, če si Zidar. Kajti če se ne držiš trdno te Discipline in Sorazmernosti, ki upošteva Resnično Voljo vsakega Dela tvojega Bitja, potem bo Napaka enega povlekla vse ostale v Propad in Razpršitev.

DE FORMULA DEORUM MORIENTIUM

GORJE, AH SIN MOJ! To je bilo vselej usodno za mnoge Ljudi plemenite Aspiracije, ker so bile te Besede skrite njihovemu Razumevanju. V vseh Stvareh obstaja namreč Ravnovesje, in Telo ima Pravnomoč, da izpolni svojo Naravo, tako kakor jo ima tudi Um. Če zatremo eno Funkcijo, s tem uničimo to Sorazmerje, ki je normalno in ki vsekakor pogojuje vse naše Zdravje in vso Dobrobit. Resnično, Umetnost Življenja je v razvitju vsakega Organa Telesa in Uma, ali, kakor lahko rečemo, vsakega Orožja Volje do njegove Popolnosti, ob čemer ne izkrivljamo nobene Rabe, niti ne dopuščamo Volji enega Dela, da bi tiranizirala Voljo nekega drugega. In ta Doktrina (naj bo prekleta!), da sta Bolečina in Zatiranje celovita in koristna sama po sebi, je ena Laž, rojena iz Greha in Nevednosti, lažna Vizija Univerzuma in njegovih Zakonitosti, ki je Osnova Sprevrnjene Formule Ubitega Boga. Res je, da je možen Slučaj, da mora en Ud biti žrtvovan, da bi rešili celotno Telo, kakor v Primeru, ko je treba odrezati Roko, če jo piči Strupenjača, ali ko se Človek žrtvuje, da bi rešil svoje Mesto. A to je pravilna in naravna Podreditev površinskega in delnega osnovni in obči Volji, in še več, to je izjemen Slučaj v Primeru Nesreče ali Skrajnosti, nikakor pa ne neko Življenjsko Pravilo ali neka Vrlina v svoji Absolutni Naravi.

EϞ
DE STULTIS MALIGNIS

SIN MOJ, OBSTAJA MNOGO Bolesti in mnogo Gorja, ki izvirajo iz človeških Zmot v odnosu do Volje, a največja med vsemi temi je Vmešavanje Nadležnih. Oni si namreč domišljajo, da poznajo Nekogaršnjo Misel bolje od njega samega, in da usmerjajo njegovo Voljo z več Modrosti, kot je premore on, in izplanirajo njegovo Srečo. In med vsemi temi je najslabši tisti, ki se žrtvuje za Blagostanje svojega Bližnjega. Tisti, ki je tako neumen, da ne sledi svoji lastni, kako naj bi bil tako moder, da bi lahko vršil Voljo nekoga drugega? Če se moj Konj izogne Oviri, mar naj bi ga en Oproda potem šibal po Kopitih? Ne, Sine, sledi svoji Volji v Miru, da se bo tvoj Brat, ko te bo gledal, opogumil ob tvoji Drži, in se sprostil ob svojem Zaupanju, da ga ne boš oviral vsled Presežka Sočutnosti. Dopusti mi, da ne naštevam vseh Nezgodb, ki sem jih videl in katerih Izvor je bil v Prijaznosti, katere Cvet je bilo Samo-Žrtvovanje in Sad Katastrofa. Resnično, ne bi jim bilo Konca. Udari, ugrabi, uniči svojega Bližnjega, a ga ne tolaži, razen če tega ne zahteva od tebe; in če že, bodi pozoren.

Ep
APOLOGIA PRO SUIS LITTERIS

ČEMU POTEM, PRAVIŠ, ta moja Skrb zate? Po Pravici povem, to je moja Volja, da izhrumim to svojo Modrost ven iz Tišine v svoj zavestni Um, da bi se lahko jasneje odsevala v njem. Ti si le en Izgovor za moje Dejanje, in pa Fokus za mojo Svetlobo. Kljub temu, bodi pozoren na te moje Besede, kajti koristile ti bodo, ker si že dorasel za svojo Odgovornost v Sodbah ter osvobojen v Zakonu Teleme. Tako jih lahko bereš ali pa ne, se strinjaš ali pa ne, kakor želiš. Te mar nisem poučil o Poti Ravnovesja, ali Antiteze, prikazavši ti Veščino Nasprotja, s katero ne sprejmeš nobenega Pomena, razen kot Zmagovalec v Umu nad njegovimi Nasprotji, in kaj še ne, kot Transcendentalno Dete Poroke Nasprotij? Ta Knjiga ti naj torej služi kot Hrana za tvojo Meditacijo, kot Vino za vznurjenje Uma k Ljubezni in Vojni. Naj ti bo kakor ena Kočija, da te popelje, kamor želiš; kajti v tebi sem zagledal Neodvisnost in Treznost Presoje; s to Sposobnostjo (sila redko in najplemenitejšo!) razbiraj svobodno, niti ponižen niti uporen do Avtoritete.

Eσ
LAUS LEGIS THELEMA

TA LASTNINA TVOJEGA UMA, moj Sin, je resnično najvišja Vrlina; kajti Vulgarni so zbegani, in njihovo Presojanje ničvredno, vsled njihove čustvene Reakcije. Zamaje jih Zgovornost Tepca, ali premaga neko Ime, ali en Oficij, ali pa Magija enega Krojača; sicer pa, če prepogostokrat izpadejo Bedaki, lahko zavrnejo nekaj brez Premisleka, čeprav so to sprva sprejeli. Pravtako so željni verjeti v najboljše ali v najslabše, kakor pač v njih trenutno prevlada Upanje ali Bojazen. Tako izgubijo Stik z Rezilom Realnosti, in ta jih prebode. Potem v Deliriju svojih Ran še povečajo svojo Utvaro, ojačajoč se v Veri v tiste Sanjarije, ki jim jih ustvarijo njihova Čustva ali so se vtisnile na njihovo Prismojenost, tako da njihovi Umi nimajo nobene Enovitosti, niti Stanovitnosti, niti Razboritosti, temveč postanejo Zmeda, ter nesnaga Horonzona. O moj Sin, proti temu je Zakon Teleme ena Sigurna Trdnjava, kajti skozi Iskanje tvoje Resnične Volje, se tvoj Um uravnoteži napram tega in si utrdi svoj Let, kakor Peresa na Puščici; tako da imaš nek Kriterij Resnice, Izkušnja te obdrži pri Realnosti in Sorazmernosti. Zatorej uzri zdaj še z nekega drugega Obnebja absolutno Vrlino našega Zakona.

DE SPHINGE AEGYPTIORUM

ZDAJ JE PRIMERNO, DA TE POUČIM o Štirih Močeh Sfinge, Davilke, najprej pa, da ta najskrivnostnejši Misterij Antike nikdar v kateremkoli Obdobju ni bil Orodje Suženjskih Bogov, temveč ena Priča Horusa skozi temačen Aeon Ozirisa, Priča Njegove Svetlobe in Resnice, Njegove Siline in Ognja. Sfinge na noben način ne moreš interpretirati z Izrazi Formule Ubitega Boga. To sem dojel že ko sem kot Eliphaz Levi Zahed hodil gor in dol po Zemlji v iskanju neke Pomiritve teh Antagonistov, kar je bila nemogoča Naloga, kajti v tem Planu obstaja med njimi Antipatija. (Tako tudi nihče ne more izoblikovati Magičnega Kvadrata iz Štirih Enot.) Toda Svetloba Novega Aeona je razodela to Sfingo kot Pristni Simbol te naše svete Umetnosti Magike pod Zakonom Teleme. V Njej obstaja Pravilen Razvoj in Razporeditev Sil Narave, vsake v njeni Uravnoteženi Moči; pravitako je Njeno Pravo Ime Duša NU, z Digamo namesto Fi ter na koncu Ypsilonom namesto Ksi, tako da je Njena Ortografija ΣFINY in Numeracija Šeststo Šestdeset in Šest. A v tem je moja Uganka vseh Ugank. Kajti Koren je SU, kar pomeni Inkarnacija Duha; in ta ni le sorodna z Soncem, našim Očetom, temveč tudi s Sumerjem, ko je Človek postal Samoosveščen Človek, in tudi s Somo, Božanskim Napojem, ki daje Ljudem Razsvetljenje, ter s Scin, Astralno Svetlobo, in tudi Scire, s Potovanjem v Daljave. A še posebej je to Koren, ki je skrit v Sus, kar je Koren besede Svinja, kajti Najsvetejši se mora radostiti pravitako pod Omfalosom Nečistega. A to je zakrila Modrost, da bi se Arcanum ne bil mogel oskruniti v času Aeona Ubitega Boga. Toda zdaj mi je bilo dano razumeti Srce Njenega Misterija, zaradi česar, o moj Sin, po Pravici silne Ljubezni, ki jo namenjam tebi, te bom o tem poučil.

*

Ευ DE NATURA ΣΦΙΝΥ

NAJPREJ, TA SFINGA JE en Simbol Koitiranja Naše Gospe BABALON z menoj ZVERJO v njegovi Celovitosti. Kajti, kakor sem jaz od Leva in Zmaja, tako je Ona od Človeka in Bika, po najinih Naravah, toda obratni od tega sta najini Službi, kakor lahko dojameš ob Študiju Knjige Vizija in Glas. Tako je Ona en Glif Zadovoljitve in Perfekcije Volje in Dela, Izpopolnitev Resničnega Človeka kot Usklajevalca Najvišjega z Najnižjim, kakor ju tako v svojem Udobju razlikujemo. To je potem Adept, ki vrši Voljo s trdno Energičnostjo kakor Bik, Drznost s silnim Pogumom kakor Lev, Vednost z bistro Inteligenco kakor Človek, in Molččnost z vzvišeno Subtilnostjo kakor Orel ali Zmaj. Nadalje, ta Sfinga je Eidolon Zakona, kajti Bik je Življenje, Lev Svetloba, Človek Svoboda, Kača Ljubezen. Torej ta Sfinga, bivši popolna v pravilnem Ravnovesju, vendar navzema Vidik Ženskega Principa, da bi tako lahko bila Partnerica Piramide, to je Falosa, ki je čista Podoba našega očeta Sonca, ustvarjalne Enosti. Pomen tega Misterija je to, da mora Adept biti celovit, Samosvoj, vsebujoč vse Stvari v pravilnem Sorazmerju, preden Sebe naredi za Nevesto Enega Transcendentalnega Univerzuma, v svoji najbolj Skriti Vrlini. Zatorej, o moj Sin, ti bom zdaj, ko si dojel to Skrivnost s svojo Inteligenco, nadalje pisal o teh Štirih Zvereh Moči.

*

Eφ DE TAURO

KAR SE TIČE BIKA, TO JE VOLJA, neomajna in neutrudljiva, katere Črka je Vav, ki je Šest, Število Sonca. On je zatorej Silina in Substanca tvojega Bitja; toda, poleg tega, on je Hierofant v Tarotu, kakor bi rekli: da bi te tvoja Volja privedla do Svetišča Svetlobe. In v Obredih Mitrasa se ubije Bika, z njegovo Krvjo pa poškropi Iniciata, da bi bil oskrbljen s to Voljo in to Močjo za Delo. V Indiji je Bik posvečen Šivi, ki je Bog med tamkajšnjim Ljudstvom, ki mu predstavlja Uničevalca Vsega. In ta Bog je tudi Falos, kajti ta Volja deluje preko Ljubezni, kakor je tudi zapisano v našem Lastnem Zakonu. Vendar spet, Apis, Bik Khema, ima na svojem Jeziku Hrošča Khefro, ki naznačuje, da s to Voljo in s tem Delom Sonce vzide ob Polnoči. Vsi ti Simboli so istovetni po svoji Naravi, razen v toliko, v kolikor so Sužnji Suženjskih Bogov odčitavali svoj lastni Obrazec v Preprostosti Resnice. Nič ni namreč tako očitno, da bi Nevednost in Zloba tega ne mogli zmesti in napačno razlagati, kakor je tudi Netopir zaslepljen in podivjan od Svetlobe Sonca. Glej zatorej, da dojameš tega Bika v Izrazih Zakona tega našega Āona Življenja.

Eχ DE LEONE

O LEVU, O MOJ SIN, JE TREBA REČI, da predstavlja Pogum tvoje Možatosti, ki naskakuje vse Stvari in si jih grabi za tvoj Plen. Njegova Črka je Teth, ki vključuje Kačo, in njeno Število je Devet, ki pomeni Aub, Skrivni Ogenj Obeah. Devet pripada tudi Jesodu, združujoč Spremembo z Stabilitnostjo. Toda v *Tahutijevi Knjigi* je njegov Adut Moč, ali pristneje, Sla, čigar Številka je ENAJST, kar je Aud, Odična Svetloba Magike. Na njem je upodobljen Lev, celo ZVER, in Naša Gospa BABALON, na Njem okobaljena, da bi Ga lahko zadavila. Tu želim, da dobro zaznaš, kako so si naši Simboli sorodni, pretakajoč se eden v drugega, kajti vsaka Duša se v prikladni Meri udeležuje Misterijev Svetosti, in je sorodna svoji Družabnici. Zdaj pa naj ti prikažem, kako je ta Lev Hrabrosti še bolj posebno Svetloba v tebi, kakor je Lev Hiša Sonca, ki je Oče Svetlobe. In to je tako: da je tvoja Svetloba, samoosveščena, Izvor in Pobornik tvoje Volje, ki jo opogumlja, da izskoči in zavojuje. Zatorej je tudi njena Narava silna po Možatosti in Sli po Boju, drugače bi strahoval pred nečim, kar ti je tuje, in se tega izogibal, tako da bi te tvoja Ločenost nadvladala. Zavoljo tega tisti, ki mu primanjkuje Hrabrosti, postane Črni Brat, in Smelost je Krona vse tvoje Vrlosti, Korenina Drevesa prave Magike.

*

ΕΨ ALTERA DE LEONE

GLEJ! V TVOJI PRVI INICIACIJI, ko ti je bila Prvič sneta Povez z Oči, si bil priveden na Prestol Horusa, Levjega Gospoda, bivši od Njega ohrabren proti Strahu. Še več, v Mapi Vesolja, imenovani Minutum Mundum, Pot Leva povezuje dve najvišji Sposobnosti Uma. Nadalje je on Mau, Sonce v svojem Žaru ob Visokem Poldnevu, ki se imenuje Lev, zelo gosposko, v naši Sveti Invokaciji. Naša Gospa Sekhet je upodobljena kot Levinja, kajti Sonce je Sla Nuite do Hadita, kar je Ostrina Zvezdne Noči, in njuna Nuja; od tu je Ona pravi Simbol tvoje lastne Lakote po Dosežku, Strast tvoje Svetlobe, da si drzne vse zavoljo svoje Izpolnitve. To je potem Posedovanje te Kvalitete, ki določa tvojo Možatost; kajti brez nje bi ne bil spodbujen k Magiki, in tvoja Volja bi bila zgolj Sužnjevo Prenašanje in Potrpljenje pod Bičem. Iz tega Razloga, Bik bivši Oziris, je bilo nujno za Gospodarje Aeona, da me utelesijo (bolj posebno) kot Leva, in moja Beseda je predvsem Beseda Razsvetljenja in Uveljavljanja Volje, nakazujoča vsakemu Človeku nek Izvor v Njem samem, naj določi Svojo Voljo, da bi to Voljo lahko izvršil, ne pa Volje nekoga drugega. Zatorej vstani, o moj Sin, oboroži se, in pohiti v Boj!

*

Eω DE VIRO

VEDI ZDAJ, DA JE TA LEV ena naravna kvaliteta v Človeku, in skrivna, tako da se je on ne zaveda, razen če je Adept. Zato je zate tudi nujno Vedeti, z glavo tvoje Sfinge. To je potem tvoja Svoboda, da mora Impulz Leva postati zavesten na Človeški Način; kajti brez tega si zgolj en Avtomaton. Ta Človek ti nadalje omogoči razumeti in prilagoditi se tvojemu Okolju, sicer bi, bivši nezmožen Presoje, šel slep po Strmoglavi Poti, Vsaka Zvezda se v svoji Orbiti namreč ne drži trmasto svoje Poti, temveč je občutljiva do vsake druge Zvezde, in to je tudi njena prava Narava, da počne to. O, Sin, koliko takih sem videl, ki so vztrajali na svoji Usodni Poti, v Zamahu Prepričanja, da je njihova mrtva Rigidnost bila Izvajanje Volje! Vedeti: to je tisto, kar te nauči, kako lahko najbolje izvršiš svojo Voljo. In Črka Človeka je Tzaddi, katere Število je Devetdeset, kar je Maim, Voda, ki se popolnoma prilagodi svoji Posodi in ki neprestano išče svojo Raven, in ki predre in razkroji Zemljo; ki ne popušča Pritisku navkljub svoji Prilagodljivosti; ki segreta pridobi Moč za pogon velikih Strojev, in zmrznjena lahko lomi Gore v Koščke. O moj Sin, trudi se Vedeti!

*

Fα
DE DRACONE, QUAE EST AQUILA
SERPENS SCORPIO

TROJNA JE NARAVA LJUBEZNI: Orel, Kača in Škorpion. In med temi je Škorpion ta, ki se zdi, ker v sebi nima Leva Svetlobe in Poguma, sam sebi obkrožen z Ognjem, in, ko si zabode svoje Želo sam vase, umre. Taki so Črni bratje, ki vpijejo: Jaz sem jaz; oni, ki zanikajo Ljubezen, omejujoč jo na svojo lastno Naravo. Toda Kača je Skrivna Narava Človeka, bivši Življenje in Smrt; ona si v Tišini izbora svojo Pot skozi Generacije. Orel pa je tista Moč Ljubezni, ki je Ključ Magike, povzdigujoč Telo in njegove Pritikline na svojih Krilih do Vzvišene Ekstaze. Vsled njegove Vrline Sfinga uzre Sonce nepremično in se sooči s Piramido brez Sramu. Naš Zmaj zatorej, kombinirajoč Naravi Orla in Kače, je naša Ljubezen, Organon naše Volje, s katere Vrlino izvajamo Delo in Čudež Ene Substance, kakor je zapisal tvoj Prednik Hermes Trismegistos na svojo Smaragdno Tablo. In ta Zmaj se imenuje Tišina, ker je v Uri svoje Operacije to kar v tebi izreče "Jaz" izničeno v njegovi Združitvi z Ljubljanim. Iz tega Razloga je tudi njena Črka Nun, ki je v našem Rota Adut Smrt; in Nun ima vrednost Petdeset, kar je Število Vrat Razumevanja.

*

Fβ

DE QUATTUOR VIRTUTIS ΣFINY

POGLEJ ZDAJ NAŠO SFINGO, s kakšno Subtilnostjo in Umetnostjo je narejena kot Celota! Tu je tvoja Svetloba, Lev, Nuja tvoje Narave, ojačana s tvojim Življenjem, Bikom, Močjo Delovanja, in vodena s tvojo Svobodo, Človekom, Sposobnostjo prilagoditve tvojega Delovanja z Okoljem. To so tri Vrline v Eni, neobhodnost za vsako primerno Gibanje, kakor se lahko reče v Prispodobi, Strast Lokostrelca, pogonska Moč njegove Roke, ter uravnatežujoč in usmerjajoč Nadzor njegovega Očesa. Od te trojice, če ena umanjka, je Tarča zgrešena. A čakaj! mar ni četrti Element bistven v Delu? Da, gotovo, vse bi bilo zaman brez Aparature, Strelice in Loka. Ta Aparatura je Telo, ki ga poseduješ in uporabljaš za svoje Delo, vendar ni Del tebe, tako kakor tudi niso Orodja Strelca v moji Prispodobi. Tako mora tvojega Zmaja negovati tvoj Lev, a če ti manjka Energija in Vztrajnost Bika, so Orodja ničvredna, ali pa Spretnost in Inteligenca, pravtako z Izkušnjo, tvojega Človeka, potem tvoja Strelca odleti krivo. Torej, Sin moj, izpopolni se v teh Štirih Močeh, in to ob njih Enakovrednosti.

*

Fγ

DE LIBRA IN QUA QUATTUOR VIRTUTES AEQUIPOLLENT

Z DŽNANA JOGO PRIDE tvoj Človek do Vednosti; s Karma Jogo tvoj Bik do Volje; z Radža Jogo tvojega Leva privedeš do Svetlobe; in da bi izpopolnil svojega Zmaja, imaš Bhakta Jogo za tvojega Orla v njem, in Hatha Jogo za Kačo. Toda dobro zapazi, kako se vse te zlivajo, tako da ne moreš nobenega od teh Del dovršiti ločeno. In da bi naredil Zlato, moraš že imeti Zlato (to je Beseda Alkemikov), in da bi postal Sfinga, moraš najprej biti ena Sfinga. Torej Nič ne more rasti drugače kot po Pravilu svoje lastne Narave, in v Zakonu svoje lastne Zakonitosti, če ne je to zgolj Izumetničenost, in ne izdrži. Zatorej je Norost in Posilstvo Resnice stremeti k čemerkoli, kar ni Izpolnitev tvoje lastne resnične Narave. Uredi tako svoje Delovanje v Skladu s tvojim Poznavanjem te Norme kakor najboljše moreš, ne meneč se za Nadlegovanje tistih, ki blebetajo o Idealu. Kajti to Pravilo, ta Enoličnost, je primerna zgolj za nek Zapor, Človek pa živi vsled Prožnosti, ne prenašajoč Togosti, razen v Smrti. A kdor raste telesno po nekem Zakonu, ki je tuj njegovi Naravi, dobi Raka, in vsa njegova Œkonomija bo tako uničena zaradi te majhne Neposlušnosti.

F 8 DE PYRAMIDE

ZDAJ SI KONČNO NARED, da se soočiš s Piramido, ko si se uveljavil kot ena Sfinga. Tudi ona ima za Osnovo Kvadrat Zakona, in pa Štiri Trikotnike Svetlobe, Življenja, Ljubezni in Svobode za svoje Stranice, ki se stikajo v Točki Popolnosti, ki je Hadit, nastavljen Poljubu Nuite. A v tej Piramidi ni nobene Razlike med Stranicami, kakor v tvoji Sfingi, kajti one so v celoti Enake, razen v Usmerjenosti. Ti si tako Harmonija Štirih po Pravici svojega Dosežka Adeptovstva, Krone tvoje Možatosti, a ne njih Istovetnost kakor v Bogovstvu. Zatorej lahko rečemo z ene Točke Gledanja, da je tvoj Dosežek le neka Priprava, Krašenje Neveste za Himenovo Svetišče, in njegov Ritual. Resnično, o moj Sin, v svoji Modrosti domnevam, da vse to Delo tvojega Nastajanja v Sfingovstvo predhaja Delu Teurgije, kajti Gospod ne sestopi v slabo zasnovan Tempelj, postrani zgrajen, ne prebiva v brezvrednem Svetišču. Zatorej dokončaj to Nalogo v Potrpljenju, z Vztrajnostjo, ne hiteč besno k Bogovstvu. To je namreč najbolj sigurno, da Lepota Device odgovarja Sli njenega Boga, spontano, in brez Naprezanja ali Pozivanja na njeno Urejenost.

*

F ε

DE PROLEGOMENA DE SILENTIO

ZDAJ PA NAJ TI POVEM nekaj o Tišini, o moj Sin. S tem mi ne mislimo na Nemost onega, ki ima Mutastega Vraga. Ta Tišina je Zmaj tvoje Nezavedne Narave, ne le Ekstaza ali smrt tvojega Ega v Operaciji njegovega Organa, temveč tudi, v njegovi Združenosti s tvojim Levom, Resnica tvojega Sebstva. Tako je Tišina Pot Taa, in vse Govorjenje neka Stranpot. Ta Lev in Zmaj zatorej pripadata tvojemu Sebstvu, Človek in Bik pa sta njuna Ženstvena nasprotka, bivši Milina Naše Gospe BABALON, ki ti jo Ona podari v tvojem Prešuštvovanju z Njo. Onadva sta tako kakor eno Oblačilo Časti, in Nagrada, zadobljena vsled Intenzivnosti tvoje Svetlobe in tvoje Ljubezni. Zato je primerno, da spoštujemo Ljudi po Meri njih Inteligence in njih Moči, bivši enaki v svojem esencialnem Bogovstvu, v kolikor to zadeva njegovo Jedro. Poizveduj še bolj po tem, kako si nemara dobro čislan od Naše Gospe, če tvoja Lev in Zmaj rasteta v enaki Meri, kajti Presežek Ženstvenosti je Balast. Intelektualec brez Možatosti je en Sanjač Bedastoč, in garajoči Orjak brez Poguma je Suženj.

*

FF

DE NATURA SILENTII NOSTRI

NARAVO TE TIŠINE prikazuje tudi Bog Harpokrates, Dete v Lotusu, ki je pravtako Kača in Jajce, se pravi, Sveti Duh. To je najskrivnejša od vseh Energij, Seme vsega Bivanja, in zatorej mora On biti skrbno zavarovan v Arki pred Zlohotočnostjo Požiralcev. Če si tako zmožen s svojo Veščino skriti svoje Sebstvo v svojo lastno Naravo, to je Tišina, to, in ne Ničnost Zavesti, sicer bi bil en Kamen popolnejši v Adeptstvu od tebe. Vendar se, prebivajoč v tej Tišini, nahajaš v Mestu Umika, in Vode ne morejo preplaviti Lotusa, ki te obdaja. Ta Arka ali Lotus je potem Maternica naše Gospe BABALON, brez katere bi bil plen Nila in Krokodilov v njem. Torej, o moj Sin, zapomni si dobro tole, kar ti bom napisal zavoľo tvoje Promocije in Koristi, da je ta Tišina, čeravno Popolnost Blaženosti, zgolj Brejost tvojega Leva, in v svojem Času si moraš Drzniti ter priti ven k Bitki. Sicer, bi ne bilo to Prakticiranje Tišine sorodno Ločenosti Črnih Bratov?

*

Fζ

DE FORMULA RECTA DRACONIS

RESNIČNO, O MOJ SIN, tu je Nevarnost in Izdajstvo tvojega Škorpionja. Kajti njegova Narava je protivna njemu samemu, bivši najgloblji Ego, to je, Bitje ločeno od Univerzuma; in to je Korenina Celotnega Misterija Zla. On ima namreč v sebi Magijsko Moč, katera, če je ne uporabi, ga samo-zastrupi, tako kakor vsak Organ Telesa, ki zavrača svojo Funkcijo. Tako je njegovo Zdravilo v njegovem Zavezniku Levu, ki se ne boji Krokodilov, niti se ne skriva, temveč strastno naskakuje naprej. Pot Mistika ima to pogubno Brezno; čeravno se on združi s svojim Bogom, je njegov način ta, da se umakne od nečesa, kar se mu zdi, da ni Bog, s čimer potrdi in utrdi Demona, to je, Dvojnost. Bodi zatorej takojšen, o moj Sin, da se odvrneš od vsakega Dejanja Ljubezni v Trenutku polne Zadovoljitve, in zaženeš njeno Priklicano Moč proti nekemu novemu Nasprotku; kajti Formula vsakega Zmaja je nenehno Gibanje ali Spreminjanje, in zatorej je domovanje v Zadovoljstvu tvoje Narave neka Stagnacija, in njena Skrunitev, ustvarjajoča Dvojnost Konflikta, kar je Odpad k Horonzonu. Za katerega velja Omejitev v Imenu BABALON.

*

F η

DE SUA CARTA COELORUM

ROTIM TE, DA SI ZAPOMNIŠ, o moj Sin, kako je bila Milost Narave dobrotljiva ob mojem Rojstvu, zavoljo Prave Uravnovešenosti in Oblikovanja moje Sfinge. Neptun se je nahajal v Znaku Bika, davši Silovitost in Stabilitnost moji Duhovni Esenci. Uran je vzhajal v Levu, da ojača mojo Magijsko Voljo s Pogumom, in jo obrne v Odrešenje Človeka. V Vodnarju je bil Saturn, naredivši mojo Inteligenco trezno, globoko in sposobno Garanja. Jupiter, z Merkurjem svojim Glasnikom, je bil v Škorpionu, uglasivši me in mojo Besedo v skladu z Esenco moje Narave. Med ostalimi, Mars je bil eksaltiran v Kozorogu, zavoljo telesne Vzdržljivosti v Naporu; Sonce je bilo združeno z Venero v Tehnici, zavoljo Presoje v Umetnosti in v Življenju, in za Ravnodušnost Značaja. Končno, Luna je bila v Znaku Rib, svojem ljubljennem Domovanju, zavoljo Daru Občutljivosti in Glamurja. Kaj sem potem jaz? Jaz sem bežen Učinek nešteti Vzrokov, en Otrok Sprememb. Ne obstaja jaz, o ti, ki nisi ti, sicer bi bil jaz ločen, eno Nazadovanje, Stvar Mržnje in Strahu. Toda vedno-gibajoča, vedno-spreminjajoča, obstaja ena Zvezda v Telesu Naše Gospe Nuit, katere Beseda je Nič in Dva.

*

Fθ
DE OPERE SUO

JAZ NISEM JAZ. Torej, porečš, čemu te Besede? Vedi, o moj Sin, da je ta Prva Oseba zgolj neka Običajna Figura Jezika Ljudi, s katero se Magus lahko okoristi brez Implikacije Metafizike. Vendar so v Misteriju Iluzije, ki je Instrument Univerzalne Volje, ne bom rekel Vlačuga njenega Užitka, izpoljene te mnoge Zvezde, in med njimi tisti Logos Aeona Horusa, ki ga ti imenuješ TO ΜΕΓΑ ΘΗΠΙΟΝ in tvoj Oče. In to je pri-goda vsled Vrline Intenzivnosti Volje po Spremembi, skozi mnoge Kačje-Faze Življenja in Smrti, dokler se v Dogajanju Igre njeno Izpoljevanje ne pojavi kot Razglasitev te Besede Aeona, tega Zakona Teleme, ki bo za eno Obdobje Formula Magike Zemlje. Koga naj bi potem še zanimala nadaljnja Usoda te Zvezde, ali neke druge? To je Dogajanje Igre, in Operacija njene Funkcije ji mora zadostovati. Zatorej se iznebi te misli "Jaza" ločenega od Vsega, temveč, dospevši do Zavedanja Vsega skozi Našo resnično Pot, raje zri Igro Iluzije s svojim Instrumentom Uma in Čutnosti, puščajoč ga brez Skrbi, da se nadaljuje po svoji lastni Poti Spremembe.

*

F 1

DE FRATRIBUS NIGRIS

O MOJ SIN, VEDI TO v zvezi s Črnimi Brati, tistimi, ki ukajo: Jaz sem jaz. To je Laž in Utvara, kajti Zakon ne trpi Izjeme. Ti Bratje tako niso Ločeni, kakor si zaman obetajo, bivši ustvarjeni vsled Zmote; temveč so posebne Kombinacije Narave v Njeni Raznolikosti. Raduj se potem celo v Zretju njih, kajti oni so primerni za Popolnost, in Okraski Lepote, kakor ena Bradavica na Licu neke Ženske. Naj potem rečem, da bi to bil del tvoje lastne Narave, celo tvoje, da si ustvariš en tako zlohoten Kompleks, potem ne smeš vztrajati s tem, da bi ga uničil z Ljubeznijo, temveč nadaljevati po svoji Poti? Tega ne zanikam goreče, niti ne potrjujem; ne, mar naj celo izrečem kakšen Namig na to, kar lahko predvidevam? Kajti v moji lastni Naravi je mišljenje, da je Povzetek Modrosti v tej Zadevi Tišina. A povem to, in sicer drzno, da ne smeš na to Grozo gledati s Strahom, ali Mržnjo, temveč sprejmi to, kakor tudi vse drugo, kot en Pojav Spremembe, se pravi, Ljubezni. Kajti v hitrem Toku lahko zagledaš eno za trenutek trdno se držečo Vejo vsled Igre Vode, in po tej Analogiji lahko razumeš Naravo tega Misterija Poti Popolnosti.

*

F κ

DE ARTE ALCHYMISTICA

SI VOLJAN SEZNANITI SE z mojim naslednjim Opominom, ki zadeva ta Arcanum Alkemije, Egiptovske Umetnosti proizvodjanja Zlata? To mora že zagotovo biti v tvoji Vednosti, če z Našo Sveto Qabalah preiščeš, kakšne so Sile, ki pritekajo v Tiphareth, ki je Harmonija in Lepota, ali Sonce, v vsakem Kraljestvu Univerzuma, torej tudi med Metali. Ta Dotok je Peteren. Prvo, od Krone sestopa Visoka Svečenica po Poti Meseca, zavoljo Inspiracije, Imaginacije, Ideje; pazi, ta Devica mora biti Čista, kajti Napaka pri tem pomeni Utvaro. Drugo, od Očeta poteka Vrlina Zvezde po Poti Vodnarja, zavoljo Iniziative, Energičnosti in Odločnosti v Najnotranjšem. Tretje, od Matere sta Ljubimca na Poti Dvojčkov, zavoljo Intelektualne Celovitosti ter Prilagoditve Okolju. To troje je od Supernalov, zaključujoč Teoretiko tvojega Dela. Potem imaš, v Prakticiranju in Izvajanju tega, Puščavnika kot Vpliv s Sfere Jupitra po Poti Device, zavoljo Molččnosti, Osredotočenosti in Preudarnosti. Končno, s Sfere Marsa potuje Pravičnost po Poti Tehtnice, zavoljo Dobre Presoje, Taktnosti in Veščine. O moj Sin, v tem Poglavju je več Modrosti kot v Deset Tisoč Folijah Alkimistov! Študiraj to, da si pridobiš Spretnost v tej Metodi ter Izkušnjo; kajti to Zlato ni le od Metalov, temveč od vsake Sfere, in ta Ključ ima Zmožnost vstopa v vsako Palačo Popolnosti.

DE FEMINA QUAE EST PROPRIA IOCO

O MOJ SIN, POSLUŠAJ TO Modrost Izkušnje, kako ob tvojem prvem Uzretju, ko sem te dal v Roke Ahithe, tvoje sladke Mačehe, moje Priležnice; taka je bila tvoja Lepota, da se je zaljubila vate, vpijoč: Gorje meni, tak bivši Sad tvoje Magike, o moj Učitelj, potem naj se tudi jaz, celo jaz, posvetim tej Sveti Umetnosti! Nato sem ji, postavši težak v Duhu, postavil Vprašanje, rekši: V kakšnem Cilju? In ob tem se je zmedla in podivjala; a po dolgem Času, tipajoč po svojem Preostanku Rzsodnosti, je izvila Odgovor, kakor eno Strašilo na Polju glede Cap in Cunj Misli. Nato so postala Jetra tvojega Očeta tako melanholična in lena, da sem padel v Potrtost blizu Joka. In ko me je zagledala v svoje Začudenje, je kriknila nadme: Mar nisi srečen v Srcu, o moj Učitelj? Nakar sem ječaje vzdihnil, kakor nekdo blizu Smrti. Ona pa: če je to tako, potem ni nič več Potrebe, da bi se posvetila Magiki. Nakar, ko sem tako znova uzrl Univerzalno Šalo Našega Gospoda Pana, me je pogoltnilo (kakor Jono v Stari Pripovedki) v Trebuh Kita, imenovanega Smeh, in zdi se mi, ob tem mojem zdajšnjem Pisanju, da bom verjetno tam prebil svoj ves preostali Čas v tem Telesu.

*F*μ DE FORMULA FEMINAE

TO JE TOREJ PRAVA MOČ in Lastnost Ženske, da preureja in izravnava vse Stvari, ki bivajo v svoji primerni Sferi, vendar ne da bi ustvarjala ali presejala. Zatorej ima v vseh praktičnih Zadevah ona Moč in Sposobnost proizvodbe Učinka v sozvočju z njenim Razpoloženjem. In njen Simbol je Voda, ki išče Gladino, bodisi iz Besa, izjedajoč Planine (celo v tem naredivši Ravnine gladke), ali pa Ljubezni, v Plodovitosti Zemlje. Vendar je Ogenj Moža ta, ki je dvignil te Planine, v neizmernem Naporu. Moški potem dela Škodo in Težave s svojim Nasiljem, bodisi da je njegova Volja ustrezna njegovemu Okolju, ali pa antipatetična; toda Ženska dela zmedo z Manipuliranjem, premeteno ali zlohотно, kakor je pač njena Čud urejena ali pa zmedena. Za vsakega Moškega, ki se meša v njeno Afero, je to Norost, kajti on ne dojema Spokojnosti; tako je tudi zanjo oponašanje njega v njegovi Službi Neumnost. Zatorej v Magiki, čeravno Ženska prekaša vse Moške v vsaki Kvaliteti, ki je zanjo koristna za Dosežek, je ona Nula v tem Delu, celo kakor nekdo brez Rok v tesarski Delavnici; ona namreč nima Organizma, ki bi bil koristen za to Priliko. Vsega tega se ona zaveda po Instinktu, kajti njena Narava je Razumevanje, celo brez Znanja; in če ob tem dvomiš v Modrost svojega Očeta, potem zasleduj neko Žensko (toda z Opreznostjo) in potrdi te moje Besede. Tako bo postala nevarno besna in sumničava nate, vreščéče razglašajoč premnoge Izrednosti, ki jih poseduje, in se ne tičejo te Zadeve niti malo.

VERBA MAGISTRI SUI DE FEMINA

OD TISOČERO LET JIH JE MINILA skoraj Petdesetina, o moj Sin, odkar sem bil deležen Prijaznosti v Očeh velikega Mojstra Resnice, katerega so Ljudje imenovali Allan Bennett, tako da me je sprejel za svojega Učenca v Magiki. In on je bil takojšen do mene v tej Zadevi, in ognjevit, prisegajoč pri svojih Bogovih, da je to (kar sem jaz sam razglasil tebi) bila Resnica v zvezi z Naravo Ženske. A jaz, bivši tedaj en trdoglav Mladenič, vznesen v Ljubezni do Žensk, in v njih Občudovanju in Oboževanju, strastno radujoč se z njimi ter nenehno učeč se od njih, bivši hranjen z Mlekom njihovega Misterija, kakor naj bi bilo primerno za vse prave Moške, sem se jezno upiral Učenju tega Najsvetejšega Božjega Človeka. In ker (kakor je bilo zapisano) je bil Zaprisežen Devičnik od svojega Rojstva in ni imel nobenega Opravka z nikomer na Mesen Način, nisem v tem jemal njegove Sodbe resno, kakor da bi on, bivši Riba, ne odobral Leta Ptice. Toda jaz, o moj Sin, nisem čisto neveden o Ženskah, razen kakor morajo vsi Možje biti vsled Omejenosti njihove Narave, kajti Število mojih Priležnic tedaj ni opazno ali sramežljivo presešlo število Luninih Faz od mojega Rojstva. Mnoge so bile tudi moje Učenke v Magiki, in (še več) dolgujem, priznavajoč z odkritim Veseljem, večji Del moje lastne Inicijacije in Napredovanja Posredovanju Žensk. Navkljub vsemu temu se ponižno klanjam pred Allanom Bennettom, in obžalujem svojo Nadutost, kajti njegovo Govorjenje je bilo Resnično.

DE VIA PROPRIA FEMINIS

ZA ŽENSKO JE GOTOVO LAHKO pridobiti si Izkušnje Magike, določene Sorte, kot so Vizije, Transi in podobno; vendar se jih te ne primejo, da bi jih spremenile, kakor je to primer pri Moških, temveč se zmenijo zanje zgolj kakor za neke Podobe v Ogledalu. Tako Ženska nikoli ne napreduje v Magiki, temveč ostane ista, pravilno ali narobe odrejena v skladu s Silami, ki Jo spodbujajo. Tu je torej Meja njene Aspiracije v Magiki, da ostaja radostna in ubogljiva pod Moškim, ki ji ga njen Instinkt predvideva, tako da lahko, postavši vsled Navade en urejen Tempelj, ljubek in posvečen, v naslednji Inkarnaciji privleče s svojo Čilostjo eno Moško Dušo. Iz tega Razloga je Moški čislal Stanovitnost in Strpnost kot bistveni Kvaliteti Dobre Ženske, ker si je z njima zagotovila svojo Pot do našega Bogovstva. Njena Skušnja je bila zatorej v prvi vrsti to, da je brzdala svoja Razpoloženja, ki ustvarjajo Zmedo, to je, Horonzona. Kateremu velja Omejitev v Imenu BABALON. Pragtako, naj bo zadovoljna na tej Poti, kajti ona ima resnično nek plemenit in izvrsten Delež na našem Svetem Banketu, in se tako izogne mnogim Nevarnostim, ki pristojijo nam ostalim. Le naj živi v Strahospoštovanju in Previdnosti, kajti v njej ni Principa Odpornosti proti Horonzonu, tako da, če postane zmedena v svojih Razpoloženjih, kakor so Poltenost, ali Pijanost, ali Lenost, nima nobene Norme, s katero bi lahko znova zbrala svoje Sile. V tem glej na njeno Potrebo po enem dobro-varovanem Življenju, ter po Pravem Moškem za njenega Boga.

*

F o

DE HAC RE ALTERA INTELLIGENDA

PAZI POTEH, O MOJ SIN, TO, kako je v Starih Knjigah Magike Moški ta, ki proda svojo Dušo Hudiču, Ženska pa tista, ki naredi z njim Pakt. Ona ima namreč vselej Domiselnost in Moč, da ureja Stvari po njegovem Nalogu, in plača tudi Ceno za to svojo Zaveznitvo. Toda Moški ima en Dragulj in, ko tega zabaranta, postane Rogalo Satana. To naj te varuje in vodi v tvoji lastni Umetnosti Magike, da zaposliš Ženske v vseh Praktičnih Zadevah, in jih odrejaš s Spretnostjo, Moške pa v tvoji Potrebi po Transfiguraciji ali Transmutaciji. V prenesenem Pomenu, Ženska naj vodi Šahovsko Igro, Moški pa naj spreminja Pravila, če tako želi. Glej! v slabi Igru je Nesreča in Nered, a Novi Zakon povzroči Potres ter Destrukcijo Temeljev Stvari. Zatorej je Bojazen vsakega Moškega v trgovanju z njegovim Genijem, nihče namreč ne ve, če bo njegov Zakon izboljšal Igro ali ji storil Škodo; in Dokaz temu leži v Izkustvu, pridobljenem po Zmagi njegove Volje, ko ni več Poti nazaj; celo tako pravi Pesnik, Vestigia Nulla Retrorsum. In ne boj se ustvarjati: kajti, kakor sem zapisal v Knjigi Laži (lažno tako-imenovani), ne moreš ustvariti ničesar, kar bi ne bilo Bog. A se pazi lažnih Stvaritev s strani Žensk, ki pri tem nimajo nobene Funkcije, to so namreč Fantomi, strupeni Hlapi, ki jih izrodi Luna v svojem Čarovništvu Krvi.

*

F π
DE CLAVIBUS MORTIS ET DIABOLI
ARCANIS
TAROT FRATERNITATIS R. C.

ZELO TI BO KORISTILO, o moj Sin, če se ne motim, da te poučim o Misteriju Poti Nun in Ajin, ki sta v našem Rota upodobljeni v Aduatih, imenovanih Smrt in Vrag. Nun povezuje Sonce z Venero in se nanaša na Škorpionja v Zodiaku. Ta Pot je pogubna, kajti ona išče Gladino in te lahko poniža, razen če se jo obvaruješ v Itju. Od njenih treh Modusov, Škorpion uniči samega sebe, kakor bi bil en Tip Animalnega Užitka, Drugi, Kača je primerna za Dela Spremembe, ali Magike; vendar je tudi strupena zate, če nimaš Bistrosti, da bi jo začaral. Končno, Orel je najsubtilnejši v tej Sorti, tako da je njegova Pot primerna za Transcendentalno Raboto. A so vsi ti na Poti Smrti, tako da se tvoja Palica razkroji in zarjavi v Vodah Kupe, in se mora prenoviti vsled Vrline tvoje Narave v Njenem Toku. Kajti Ogenj ugasne od Vode; a na Zemlji svobodno gori in ga Veter razvname. Razumi tudi to, kar je zapisano v zvezi z Vesico, da je ona Mati, ki daje Lagodje, Spanec in Smrt, katerih Pomoči Pravi Mož ali Heroj prezira.

*

F☉

SEQUITUR DE HIS VIIS

POT AJIN PA POVEZUJE Merkurja in Sonce, v Zodiaku pa vključuje Kozoroga. Ta Kozel se imenuje Čvrstost in se nahaja v Zenitu ob Spomladanskem Sončnem Vzhodu, in njegova Narava je, da skače po Planinah. Tako je on en Simbol prave Magike, in njegovo Ime je Bafomet, zategadelj sem ga upodobil na Tahutijevem Adutu, Petnajstem, in njegovo Podobo dal na Platnico svoje Knjige, *Ritual Visoke Magike*, ki je bila Drugi Del moje Teze za Stopnjo Majornega Adepta, ko sem bil odet v Telo, ki se je imenovalo Alphonse Louis Constant. Kozel torej ne leta, kakor to počne Orel; a moraš upoštevati tudi, da je prava Narava Človeka ta, da prebiva na Zemlji, tako da so njegovi Poleti večinoma zgolj Fantazija; da, Orel je pravtako vezan na svoje Gnezdo, niti ga ne hrani Zrak. Zatorej je ta Kozel, ki naredi vsak Skok z Vnemo, vendar vselej siguren v svojem Elementu, en pristni Hieroglif Magika. Zapomni si tudi, da ta Pot prikazuje Nekoga, ki je nenehno v Eksaltaciji na Prestolu, in taka je tudi Formula Moškega, kakor je ona druga Ženske.

*

Fρ
DE OCULO HOOR

NADALJE TI REČEM, DA JE TO Pot Kroga, in Horusovega Očesa, ki nikdar ne spi, temveč je vselej buden. Krog je vse-popoln, enak vsaki Poti; toda Vesica ima grenko Potrebo, in išče tvojo Medicino, Zakonito sestavljeno za Visok Smoter, da bi ublažila njeno Slabost. Tako je tvoja Volja prizadeta, in tvoj Um zmeden, in tvoje Delo ohromljeno, če ni zares pripeljano do Ničle. Pragtako je tvoja Zmožnost v tvoji Umetnosti zmanjšana, za čisto Polovico, kakor lahko precenim. Toda Horusovo Oko nima nobene Potrebe, in je svobodno v svoji Volji, ne iščoč neko Gladino, ne zahtevajoč neko Medicino, in je sposobno ter dostojno, da je tvoj Družabnik in Zaveznik v tvojem Delu, kot tvoj Prijatelj, ne Priležnik in Suženj, ki skušata s Slinjenjem in Hlimbo zakoličiti svoje lastne Cilje. Za mojo Besedo obstaja tudi v Fiziki nek Motiv; študiraj to Materijo v Zakonih Spremenljivosti Narave. Kajti Različne Stvari v svoji Poroki proizvedejo Otroka, ki je relativno Stabilen, in se upira Spremembi; toda Enolične Stvari vzajemno povečajo Zmožnost njihovih Posebnih Narav. Vseeno, vsak Način ima svojo lastno Koristnost; in ti, ki si poučen v vseh Načinih, moraš izbrati svojega z Diskrecijo.

*

Fσ

DE SUA INITIATIONE

SIN MOJ, MOJA RADOST, Med Satovja mojega Življenja, povedal ti bom tudi to, v zvezi z Razliko med Moško in Žensko Formulo, kako je potekala moja Inicijacija. Prvo, do Sredine Poti, Dosežka Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha, so bili tile Možje določeni meni v Pomoč, Jerome Pollitt iz Kendala, Cecil Jones iz Basingstokea, Allan Bennett z Meje, in Oscar Eckenstein s Planine, nobene Ženske. A po tem Dosežku mi je Beseda prihajala zgolj preko Žensk; Ouarda Jasnovidka, in Virakam, in v moji Inicijaciji na Stopnjo Magusa, Mačka IAAPION tvoja Mater, Helena Dramska Igralka Kača, ter Miriamme Pijanka in Rita Vlačuga, da so nosile Bodalo in Strup; in še druge, Alice Pevka za Opico, in Gerda Norica za Sovo; potem Catherine Anubisov Pes in Ahitha Kamela, ki je obnovila Delo Virakam, z Olun Zmajem ter – a tu obmolknem, kajti Konec je s Pajčolanom prekrit, nekako, Obraz ene Device. Vendar meditiraj zelo dobro o teh Rečeh, razlikujoč pravo Lastnino, Red in Rabo ene in druge v Soodnosu, kakor tudi narediš, da so vse Ena, ki je Nobena, in Absolut.

*

Fτ

DE HERBO SANCTISSIMO ARABICO

SPOMNI SE, O MOJ SIN, Pripovedke Hebrejcev, ki so jo prinesli iz Mesta Babilon, kako je Veliki Kralj Nebukadnezar, bivši prizadet v svojem Duhu, zapustil Ljudi za Razdobje Sedmih Let, in jedel Travo, kakor Vol, kar je Črka Alef, ki je Tahutijev Adut, čigar Število je Nula, in se imenuje Maat, Resnica, ali Maut, Jestrebka, Vse-Mati, bivši Podoba Naše Gospe Nuit, a se imenuje tudi Norec, ki je Parsifal, "der reine Thor," in se tako nanaša ne nekoga, ki hodi po Poti Taa. Pragtako je to Harpokrates, Dete Horus, hodeč (kakor pravi Daood Badawi, ki je postal Kralj, v svojih Psalmih) po Levu in Zmaju; se pravi, on je v Enosti s svojo lastno Skrito Naravo, kakor sem ti prikazal v moji Besedi v zvezi s Sfingo. O moj Sin, včeraj Zvečer je prišel Duh nadme, da bi jaz tudi moral jesti Travo Arabcev, in vsled Vrline Začaranosti od nje sem ugledal to, kar mi je nemara določeno za Razsvetljenje mojih Oči. A o tem ne morem govoriti, ker to vključuje Misterij Preseganja Časa, tako da sem v Eni Uri nešega Zemeljskega Merjenja zadobil Žetev enega Æona, in v Desetih Življenjih bi tega ne mogel objaviti.

*

Fv

DE QUIBUSDAM MYSTERIIS QUAE VIDI

KAKOR ŽE ČLOVEK LAHKO postavi Spomenik ali Simbol, da bi izrazil Deset Tisoč Krat Deset Tisoč, tako se lahko jaz trudim, da bi informiral tvoje Razumevanje s Hieroglifom. In tu nama bo tvoja lastna Izkušnja pripomogla, kajti en Dokaz Spominjanja zadostuje nekomu, ki pozna Zadevo, dočim se onemu, ki je ne pozna, ne bo prikazala, ne, niti v enem Letu Poučevanja. No, predvsem se znajdemo sredi Neštetič Čudežev te Vizije; na enem Polju bolj črnem in živem od Žameta je bilo Sonce vse Biti, samotno. In okrog njega so bili majhni Križi, Grški, ki so preplavljali Nebo. Ti so se spreminjali iz ene v drugo geometrijsko Obliko, eno Čudo požiraje drugo Čudo, Tisočkrat Tisoč v njihovem Poteku in Sekvenci, dokler se ni z njihovim Gibanjem Univerzum zapenil v kvintesenca Svetlobe. Spet drugič sem zagledal Vse Stvari kot Mehurje, mavrične in žareče, samo-svetleče se v vseh Barvah in vseh Kombinacijah Barv, Miriada preganjajoča Miriada, dokler s svojo neprestano Krasoto ne izčrpajo Sposobnosti mojega Uma, da bi jih zaznal, in ga zasujejo, tako da sem bil prisiljen umakniti se od Bremena tega Sijaja. Vendar, o moj Sin, Vsota vsega tega ne znese za Vrednost enega Zasvitanja Naše Resnične Vizije Svetosti.

*

Fφ

DE QUODAM MODO MEDITATIONIS

GLAVNO OD VSEGA TEGA, kar mi je bilo podarjeno, pa je bilo Dojetje teh voljnih Sprememb ali Transmutacij Uma, ki vodijo do Resnice, bivši kakor Lestve v Nebesa, kakor sem jih poimenoval tedaj, iščoč Frazo, da bi opomnil Pisarja, ki je sledil mojim Besedam, da bi ugraviral Balustrado na Stelo mojega Dela. A je bil moj Trud zaman, o moj Sin, da bi zapisal Stvar v Detajlih; kajti Kvaliteta te Trave je ta, da ubrza Delovanje Misli nemara Tisočkrat, in nadalje da predstavi vsak Korak v Podobah tako kompleksnih in premagujočih v Krasoti, da nimamo niti Časa za zaznavanje, kaj šele za ubesedenje nečesa, kar bi bilo Ime katerekoli od njih. Pravtako, Množenje teh Lestev in njih Ekvivalenc je bilo tako, da Spomin nič več ne ohrani nobene od njih, temveč zgolj določeno Dojemanje Načina, brez besed iz Razloga njegove Subtilnosti. Tako sem se moral s svojo Voljo strahovito in silovito Osredotočiti, da sem lahko proizvedel Izraz tega Misterija. Kajti ta Metoda ima Vrlino in Korist; z njo lahko na lahek način in z Užitkom prideš do Popolnosti Resnice, ne glede na to, od katere Misli narediš prvi Skok v svojo Meditacijo, tako da lahko spoznaš, kako se vsaka Pot konča na Monsalvatu, in v Templju Sangraala.

*

$F\chi$

SEQUITUR DE HAC RE

VOBČE VERJAMEM, NA PODLAGI tako Teorije kot Izkustva, bore malo kakor ga imam, da mora Človek najprej biti Posvečenec, in utrjen v našem Zakonu, preden lahko uporabi to Metodo. Ona namreč vključuje naše Skrivno Razsvetljenje, zadevajoč Univerzum, kako je njegova Narava skrajna Popolnost. A vsaka Misel je neka Ločitev, Zdravilo za to pa je poroka Vsake z njenim Nasprotjem, kakor sem prikazal v mnogih Spisih. In tleskniti moraš eno na drugo z Vehementnostjo Duha, hitro kakor sama Svetloba, tako da je Ekstaza Spontana. Zato je tako koristno, če si že popotoval po tej Poti Antiteze, poznavši zagotovo Odgovor na vsak Glif ali Problem, v Misli pripravljen nanj. Vsled Svojskosti te Trave namreč vse mineva s Hitrostjo neizračunljive Bistrosti, in neko Obotavljanje te zbeга, polomivši tvojo Lestev ter odvrnivši nazaj tvoj Um, da sprejme Vtis iz Okolja, kakor ob tvojem prvem Pričetku. Resnično, Narava te Metode je Razrešitev, in Uničenje vsake Kompleksnosti vsled Eksplozije Ekstaze, ko se vsak njen Element dopolni s svojim Korelativom, ter se izniči (ko izgubi Ločeno Eksistenco) v Orgazmu, ki se konzumira v Postelji tvojega Uma.

*

$F\psi$

SEQUITUR DE HAC RE

TI ŽE DOBRO VEŠ, O moj Sin, kako je neka Misel nepopolna v dveh Dimenzijah, bivši ločena od svojega Nasprotja, a z Nasprotjem niti (običajno) ne kompletiramo Unverzuma, razen zgolj Sveta njegovega Diskurza. Če postavimo tako nasproti Zdravje in Bolezen, vključimo v njih Sferi Združitve nič več kot le eno Kvaliteto, ki je lahko izjavljena za vse Stvari. Nadalje, v večjem Delu ni lahko najti ali izoblikovati pravega Nasprotja neke Misli kot pozitivne Ideje, temveč zgolj kot neko Formalno Negacijo v medlih Izrazih, tako da je pripravljen Odgovor zgolj Antiteza. Tako k "Belemu" ne postavimo Fraze "vse kar ni Belo," ta je namreč prazna, brezoblična; ni niti jasna, preprosta, niti predstavno pozitivna; temveč odgovorimo "Črno," kajti to ima neko Podobo svojega Pomena. Tako torej Kohezija Nasprotkov uniči njih le delno, tako da se takoj osvestimo Ostaline, ki je nezadoščena ali neuravnotežena, katere Eidolon poskakuje v Umu z neizrekljivim Sijajem in Radostjo. Naj te to ne zavede, kajti njegov Obstoje dokazuje njegovo nepopolnost, in poklicati moraš njegovo Ženko, in ju uničiti z Ljubeznijo, kakor si storil s poprejšnjim. Ta Metoda je nenehna, in se nadaljuje vseskozi od Grobega do Finega, ter od Delnega do Splošnega, raztapljajoč vse Stvari v Eno Substanco Svetlobe.

Fω
CONCLUSIO DE HOC MODO
SANCTITATIS

ZDAJ PA SE NAUČI, DA imajo Čutni Vtisi Nasprotja že spočeta, kakor je dolgo proti kratkemu, ali svetlo proti temnemu; tako je tudi s Čustvi in Zaznavami, kot je Ljubezen proti Sovraštvu, ali lažno proti resničnemu; toda, bolj Nasilno je Nasprotje, bolj je vezano na Utvaro, določeno z Odnosom. Tako beseda "Dolgo" nima pomena, razen z nanašanjem na neko Merilo; toda Ljubezen ni tako obskurna, ker je Sovraštvo njen Dvojček, z njo obilno soudeležen v Običajni Naravi. Zdaj pa poslušaj to: dano mi je bilo v Viziji Ātirov, ko sem bil v Divjini Sahare, pri Tolgi, na Robu Velikega Vzhodnega Erga, da je iznad Brezna Nasprotje združitev, ter da nič ne more biti resnično razen vsled Vrline Nasprotnosti, ki je vsebovana v sami sebi. Torej glej, po tej Metodi boš takoj prišel do Idej tega Reda, ki vsebujejo same v sebi svoje lastno Nasprotje, in nimajo Antiteze. Tu se torej tvoja Lestev Antinomije zlomi v tvoji Roki; vendar, bivši v pravem Ravnotežju, lahko zaploveš, vneto in strastno, z Neba do Neba, vsled Razširjanja tvoje Ideje, in njene Eksaltacije, ali Koncentracije, kakor ti je razumljivo po študiju Knjige Zakona, njenih Besed v zvezi z Našo Gospo Nuit, in Haditom, ki je Srž vsake Zvezde. In to poslednje Itje po tvoji Lestvi je lahkotno, če si resnično Iniciat, kajti Moment tvoje Moči v Transcendentalni Antitezi ti pomaga, da te požene, in Osvoboditev od tvojih Okov Mišljenja, ki si jo zadobil v tem Prakticiranju Umetnosti, ustvari Vrtinec in Gravitacijo Resnice Zmožnosti, da te povleče k sebi.

*

Zα
DE VIA SOLA SOLIS

TO JE KORIST MOJE INTOKSIKACIJE s to sveto Zeliko, Travo Arabcev, da mi je prikazala ta Misterij (poleg mnogih drugih) ne kot neko novo Svetlobo, kajti to sem imel že poprej, temveč da sem, z njeno hitro Sintezo ter Manifestacijo neke dolge Sekvence Dogodkov v enem Trenutku, zadobil Sposobnost analiziranja te Metode, in odkritja njene esencialne Zakonitosti, ki se je poprej izmikala Fokusu Leč mojega Razumevanja. Zares, o moj Sin, ne obstaja resnična Pot Svetlobe poleg te, ki sem ti jo pojasnil; vendar je na vsaki Poti Korist, če si toliko bister, da jo zaznaš in zaobjameš. Resnico namreč mnogokrat zadobimo z Refleksijo, ali s Kompozicijo in Selekcijo nekega Umetnika v njegovi Predstavitvi le-te, medtem ko smo sicer običajno slepi zanjo; ker ne posedujemo njegovega Modusa Svetlobe. A bi ta Umetnost bila nekoristna, če že ne posedujemo Izvora te Resnice v svoji Naravi, in enega Brsta, ki je pripravljen da se razcveti ob Sklicu tega Sonca. Za Potrdilo, niti en Deček niti en Kamen nimata Vednosti o Razdelkih Stožca in njegovih Lastnostih; a ti lahko poučiš tega Dečka s pravilno Predstavitvijo, kajti on ima v svoji Naravi te Zakone Uma, ki so sozvočni z našo Matematično Veščino, in potrebuje zgolj Nego (če se lahko tako izrazim), da bi jih uporabil zavestno v Delu, ko je vse v Resnici, se pravi, v nujnih Relacijah, ki vladajo naši Iluziji, ter tako v Toku prispel do Dojemanja.

Zβ

DE PRUDENTIA FRATERNITATIS A.:A.:

POSLUŠAJ ZATOREJ, O MOJ SIN, ki boš mogočnejši od vseh Kraljev Zemlje, kakor je predvideno, – in ti si On! – kajti ti boš ustanovil Zakon, ki sem ga jaz podal, sploh Zakon Teleme; v tem, kar sem zapisal, je Poanta Presoje tvojega Dela, da privedeš do Svetlobe Inicijacije take, ki pridejo k tebi, potrjujoč svojo Voljo do tega Dosežka. Kajti vsakdo ima svojo lastno Pot in svoj lasten Zakon, in ni druge Veščine v Magiki poleg te, da poiščejo to Pot, in ta Zakon, da bi lahko sledili eno s pravilno Uporabo drugega. Zgodilo se bo, da bo nekdo prišel k tebi v želji po Amen-Raju (govorim v Prispodobli ali Primeru), nekdo drug po Asi, tretji po Hoor-Pa-Kraatu; ali spet, nekdo išče poduk v Obeah, in njegov Tovariš v Wangi; in od vseh teh niti eden med Deset Tisočimi ne bo poznal svoje Prave Poti. Kajti čeprav je naš Poslednji Korak Eden za vse, je vendar njihov Naslednji Korak poseben za vsakogar. Zatorej je Priprava Študenta, ki išče naš Sveti Red A.:A.:, najsplošneje, informiranje njegovega Uma o vseh znanih Metodah, tako da bo njegova Volja lahko izbrala med temi po Instinktu; in nato, ko bo kot Novic praktical to, kar je izbral, in po Eksaminaciji njegovih Zapiskov po določenem Razdobju boš lahko imel Modrost v zvezi z njim, da ga boš potrdil v teh Načinih, ki so mu bili s tem prikazani kot primerni njegovi Resnični Naravi.

*

Zγ ALTERA DE SUA VIA

TAKO SEM BIL PRIVEDEN DO Poznavanja sebe v določeni Tajni Milosti, in kot Pesnik, s strani Jeromea Pollitta iz Kendala; Oscar Eckenstein s Planine je odkril Možatost v meni, poučivši me v prenašanju Muk ter soočanju z mnogimi Oblikami Smrti; pravitako me je vzgajal v Koncentraciji, Veščini Mistikov, a Znanosti brez Navlake Teologije. Allan Bennett mi je podal pristno Umetnost Magike, in našo Sveto Qabalah, z ogromnim Zakladom Učenosti v mnogih Zadevah, a posebej v zvezi z Egiptom, ter Azijo, Misterije njihove Skrivne Modrosti. Od Cecila Jonesa pa sem dobil Plemeniti Dar Svete Magike Abramelina, in uvedel me je v tisti Red, ki ga ne imenujemo, zaradi Neumnosti Profanih, ki pretendirajo vanj, ter me privedel do Poznanstva in Občevanja Svetega Angela Varuha; pravitako, on je bil Glasnik Mojstrov Templja, ko so mi oni ponudili Dobrodošlico v svoj Red, določivši en Sedež zame v Mestu Piramid, izpod Panove Noči; toda Tri Leta sem odlašal, da bi se tega poslužil. A zapomni si dobro to, o moj Sin, da je ta Pot svojska Zakonu moje Zvezde, in mi nihče ne sme v tem slediti, niti poskušati tega, kajti vsak ima svojo lastno Orbito. O moj Sin, nikar ne greši v Posploševanju ali Pravovernosti, to je namreč ena Sama Lenobnost, in rojeva Ideale in Norme, ki so Smrt.

Zδ

DE PRUDENTIA ARTIS DOCENDI

VENDAR BO TA BOLEZEN mučila domala vsakogar, ki bo prišel k tebi, in to je Sifilis Grešnosti, ki je naša Poguba, podedovana iz ÁEona Ubitega Boga. Zato pazi predvsem na to, ko se katerikoli Postulant pride klanjat predte, če morda obstaja Konflikt in Omejenost v njegovem Umu, in v njegovi Volji. Če misli, da sta Dobro in Zlo absolutna, namesto relativna za Zdravje njegovega Telesa ali za Dobrobit Družbe, katere Član je, ali za karkoli že, kakor pač nanese, ga pouči. Ali, če reče, da bo žrtvoval vse za Iniciacijo, ga popravi, kakor je zapisano: "a kdor bo dal en drobec prahu, bo izgubil vse v tej uri." To je namreč konflikt, če tehta eno Stvar z drugo; in Samoodpovedovanje, ki je žalostno, ni vredno Odobravanja. Temveč mora z Radostjo poenotiti vse, kar je in kar ima, in naloživši Celoto v en Veliki Val Ljubezni, pod Voljo. Da, o moj Sin, dokler ne privedeš Postulanta v našo Prostost od Grešnosti, ter v njeno Doživetost in Prepričanje, on še ni pripravljen za Pot naše Magike in Iluminacije; kajti vsaka Pot pomeni Itje, Greh pa je neka Ovira in Okovje ter Slepilo na vsaki od njih, to je namreč Omejevanje, bodisi da se loti Meditacij Dhamme, ali naše Qabalah, ali Vizij, ali Teurgije, ali kakor že česarkoli drugega.

DE MENTE INIMICA ANIMO

KAKO NAJ NEKDO DOSEŽE Trans, v katerem je Vse Eno, če v svojem Umu še vedno debatira o Vrlini kot o neki Absolutni Stvari? Tako, o moj Sin, obstajajo taki, ki so zmedeni od Dvoma v to, če je dobro jesti Meso (to sem izbral zavoljo Reference), kar je Navada Leva, ali bolje Travo, kakor Konj, dočim je njegov pravi Problem zgolj to, kaj je primerno za njegovo lastno Naravo. Ali pa, predpostavljam, da se nahaja v Viziji, in da mu nek Angel, obiskavši ga, izjavi neko Resnico, ki nasprotuje njegovemu Predsodku, kakor je izpadlo v mojem lastnem Primeru, ko sem posedoval Telo Sir Edwarda Kellyja, kakor se delno spominjam, čeravno precej medlo. To je kljub temu gotovo res (ali pa je učeni Casaubon, izdaviši Zapis tiste Besede Magika Deeja, narobe povedal), da je en Angel izjavil Kellyju same Aksiome našega Zakona Teleme, v dobri Meri, in dovolj jasno; toda Dee, prizadet vsled Trdnosti svojih Načel, ki so bili od Suženjskih Bogov, je bil ogorčen, in je s svojo Avtoriteto prevladal nad njim, ki zares ni bil popolno usposobljen za Instrument Vizijam, niti ni bil Svet še pripravljen za to Setev. Premisli pravtako o tem, kako sem bil v tem Življenju Sovražnik svojega lastnega Zakona, zapisavši Knjigo Zakona v nasprotju s svojo zavestno Voljo, vsled Vrline Ubogljivosti kot Pisarja, in težeč nenehno, da bi ubežal od svojega lastnega Dela in Izgovorjave svoje Besede, dokler nisem bil vsled Iniciacije narejen Vse-Eden.

*

ZF
DE ILLUMINATORUM OPERIBUS
DIVERSIS

ZATOREJ RAZUMI, KAKO REDKI SO tisti, katerih Delo v njihovih zdajšnjih Življenjih je naša Pot Iniciacije. Vendar je zapisano v Knjigi Zakona, da je Zakon za vse, tako da nikakor ne boš zgrešil, če ga ustanoviš kot Formulo Éona, med Ljudmi univerzalno. Pravitako, sploh zanje, ki so sposobni za napredovanje v naši Svetlobi, obstaja Red in Raznolikost v Funkciji, kar zadeva njihovo Delo v našem Bratstvu. Tako se lahko zgodi, v Predavalnici Tempnja, ali Kolegiju Svetega Duha, da nemara vsak/a Vitez/Dama ali Brat/Sestra doseže posamič Izkušnjo vsakega Transa, do Popolnosti vsake Iluminacije; a vsled tega se ne sme skrojiti Zmeda, da bi eden uzurpiral Službo drugega. Kajti Opat, čeravno ni povsem razsvetljen, je vendarle Opat; in prostor Kuharja, čeravno je lahko Svetnik, Arhan in Paramahamsa v eni Osebi, je v njegovi Kuhinji. Nikakor ne mešaj zatorej Stopnje Dosežka kogarkoli z njegovo pravo Funkcijo v Našem Svetem Redu; kajti, čeravno z Iluminacijo pride Svetloba, in Zahteva, in Moč izvrševanja kateregakoli Posla, vendar obstaja imperativ, ki se nanaša na njegovo sposobnost rabe nekega Aparata, ki je istega Reda Stvari kakor zahtevani Učinek. Kakor najboljši Mečevalec potrebuje Meč, tako tudi vsak Magik potrebuje Telo in Um zmožna za Delo, ki ga želi; in ne more početi ničesar, kar ni v skladu z njegovo Naravo.

Ζζ DE EADEM RE ALTERA VERBA

S TEM RAZUMEVANJEM NAJ BODO okarani tisti, ki storijo nek Pristop k naši Umetnosti, govoreč v svoji Nadutosti, češ, če imamo vse Moč, čemu nas potem občasno pesti Revščina, in Zgražanje Ljudi, in Bolečina Bolezni, in drugo, nas zasmehujejo in imajo našo Magiko za Slepilo. Toda oni ne vidijo naše Svetlobe, kako nas ona vodi na naši Poti do nekega Cilja, ki ni v njihovem Dojemanju, tako da ne moledujemo za nečim, kar se njim zdi le Hrana in Udobje za Življenje. Pravtako, kar mi dosegamo, čeprav je to Esenca Vsevednosti in Vsemoči, informiramo in premikamo Materialni Svet (tako imenovan) zgolj v skladu z Naravo tega, kar je v njem. Kajti Svetloba Sonca (vsled same Njegove Celovitosti) neko Rožo prikaže rdečo, njen List pa zelen; in njegova Toplota zbere Oblake, in jih tudi razprši. Tako jaz, četudi bi bil popoln v Magiki, ne morem delati s Kovinami kakor en Kovač, niti postati bogat v Trgovstvu kakor en Prodajalec; kajti v svoji Naravi nimam Aparatov, ki so primerni za te Kapacitete, in zato tudi ni del moje Volje, da bi jih izvajal. Torej je moj Primer tak, da ne zmorem, ker nočem; in nastal bi Konflikt, če bi pričel v tej Smeri. A naj vsak Človek postane popoln v svojem lastnem Delu, ne oziraje se na Grajanje drugih, češ da je neka druga Pot od njegove Plemenitejša, ali Profitabilnejša, temveč naj ostaja vseskozi pozoren na svoj lasten Posel.

Zη DE PACE PERFECTA LUCE

KAKO NAJ BI ONI MERILI našo Postavo in naš Uspeh s svojim Kanonom Relacije in Iluzije, ter njihovim Nepoznavanjem naše Narave? Čas je zgolj Sosledje, in en trenutek Svetlobe odtehta en Vek Mraka. Kaj je Sreča drugega kot ena Posledica Skladanja naše Zavesti z našo Resnico, ter Soglašanja Volje z Dejanjem? Za Posvečenca obstaja Gotovost njegove Izpolnitve, za Profane pa je ta zgolj en Učinek Hazardiranja, ob čemer se vseskozi bojijo izgube tega, kar ljubijo, ali mislijo, da ljubijo. Toda nas, ljubeče zgolj v Svetlobi, ne muči Strah ali Izguba Ljubljenega, kajti za nas je vsak Dogod Dobrodošel, bivši pravičen, nujen in primeren za našo posebno Pot. Poznavanje te Ene Zadeve je Konec Zgražanja in Obžalovanja; naredi jo za Vladarja svojega Uma, da vodi njegov Korak, da bi ne brzel ali se obotavljal vsled Stresa tvojega Okolja. Torej je ta Dosežek možen za vse Človeštvo, saj zahteva zgolj Razrešitev Kompleksnosti, ki že obstaja; tako da ta Resnična Modrost in Popolna Sreča prideta vsled Sprejetja našega Zakona, in njegova Uporaba je Ključ za vsa Zaklenjena Vrata Duše, Razrešitelj vsakega Vozla Uma, in Pomiritelj vsakega Spora. O moj Sin, v Razglašanju Zakona leži Nagrada našega Glavnega Dela, izceljenje Človeštva od te Zavesti Grešnosti, ki ga razdvaja, in žali njegovega Duha.

Z0 DE PACE PERFECTA

O MOJ SIN, MAR NI EN ČUDEŽ, ta Svetloba, katere smo mi Kvintesenca in Seme? Ona nas naredi Cele, stopljene v Telesu in v Duši Naše Gospe Nuit, kakor tudi Njenega Gospoda Hadita, tako da je Gnostični Zakrament Kozmosa pred nami nenehno Povzdignjen. Uzremo vse, kar je, in dojamemo Misterije tega, in Red tega v tej Visoki Maši, med nami večno proslavljeni, spoznavajoč Popolnost Rituala, ne mešajoč njegovih Delov, niti razlikujoč med njimi v Češčenju. Tako je za nas vsak Pojav nek Prikaz Bogovstva, nadaljujoč se nenehno v Sprevodu, ki se vrača sam vase, istoveten v Fazi Ničnosti. kot tudi Mnoštva, a vrteč se v Orgijah Neizrekljive Svetosti, nekakšnem Plesu, ki plete Like Lepote v neizčrpnih Raznolikosti. Naj ga Posvečenec poganja, da bi izboljšal neko tako prvotno Popolnost? Ne, ta Volja, ki je bila njegova, je Izvršena; dosegel je Vrh; tako brez Upanja ali Bojazni ostane, ter zapusti svoj Nosilec Privida in Magijski Stroj, to je, kakor pravijo Ljudje, svoje Telo in Um, da izvedeta svoj Ritual Spremembe brez njegovega Vmešavanja. O moj Sin, ne vprašaj, v kakšnem Cilju! Kakor je zapisano v Knjigi Srca Ovitega s Kačo, v zvezi z Dečkom in Labodom: Mar ni Radost neizrekljiva v tem brezciljnem Preletavanju?

*

Z₁
DE MORTE

POSTAVIL SI MI VPRAŠANJE v zvezi s Smrtjo, in to je moje Mnenje, za katerega ne rečem: To je Resnica. Prvo: v Templju, imenovanem Človek, je Bog, njegova Duša, ali Zvezda, individualna in večna, vendar tudi vsebovana v Telesu Naše Gospe Nuit. Ta Duša tako, kot en Oficir v Visoki Maši Kozmosa, navzame Oblačilo svoje Službe, se pravi, zaposede en Tabernakelj Iluzije, eno Telo in Um. In ta Tabernakelj je podvržen Zakonu Spremembe, ker je kompleksen, in razpršen, odzivajoč se na vsak Dražljaj ali Vtis. Če je torej Um stalno pritrjen na Telo, Smrt nima Moči, da bi ga povsem razgradila, toda razpadajoča Lupina Mrtvega Človeka, medtem ko Um drži skupaj za nekaj časa njegovo Svetlobno Telo, obiskuje Zemljo, iščoč (v svoji Zmoti, ki se boji Spremembe) nek nov Tabernakelj v nekem drugem Telesu. Te Lupine so povsem odtrgane od Zvezde, ki jih je Razsvetljevala, in one so Vampirji, obsedajoč tiste, ki se odpravljajo v Astralni Svet brez Magijske Zaščite, ali jih priklicujejo, kakor to počnejo Spiritisti. Kajti s Smrtjo se Človek osvobodi Grobega telesa, sprva, in je nato na drugačen način popoln na Astralnem Planu, kakor je bil tudi v svojem Življenju. Toda ta Celovitost utрпи Stres, in njeni Nosilci se razvežejo, najprej slabotnejši, in nato močnejši.

*

ZK

DE ADEPTIS R.C. ESCHATOLOGIA

RAZMOTRI ZDAJ V TEJ LUČI, kaj bo doživel Adept, ki je nenehno in neomajno stremel k svoji Zvezdi, uglasivši Um na Glasbo njene Volje. V njem, ako je njegov Um sestavljen popolno v sebi, in združen z Zvezdo, je tako močna povezava, da se zlahka loči ne le od Grobega Telesa, temveč tudi od Finega. To Fino Telo je tisto, kar ga veže na Astralni, kakor ga je Grobo na Materialni Svet; tako on voljno izvrši Zakrament Druge Smrti, in zapusti Telo Svetlobe. Toda Um, trdno se oprijemajoč po Pravici svoje Usklajenosti, in z Močjo svoje Ljubezni, svoje Zvezde, se upira Ministrom Razkroja, za neko Obdobje, v skladu z njegovo Čvrstostjo. Torej, če je ta Zvezda ena tistih, ki so vezani na Veličastno Zaprisego, da se bodo utelešali brez Opuščanja zavoljo Radovanja v Kozmičnem Zakramentu, si ona poišče nov Nosilec na Odrejen Način, ter se vseli v Zarodek nekega Otroka, in ga oživi. In če se ob tem Času Um njegovega prejšnjega Tabernaklja še vedno privija k njemu, potem obstaja Kontinuiteta Nravi, in je možno Spominjanje med dvema Nosilcema. To je, na kratko in brez Razdelave, torej Pot Asarja skozi Amenti, po mojem Mnenju, za katerega pa ne rečem: To je Resnica.

*

Zλ

DE NUPTIIS SUMMIS

ZDAJ PA K TEJ DOKTRINI, o moj Sin, dodaj to, kar si izvedel iz Knjige Zakona, da je Smrt Stopitev v Poljubu Naše Gospe Nuit. To je eno pravo Sozvočje, kakor Basa s Sopranom; tu je namreč Poriv, ki nas spravi k Magiki, Bolečina Zavestnega Uma. Ko si pridobimo Razsodnost, da najdemo Vzrok te Bolečine v Občutku Ločenosti, in njenega Prenehanja vsled Združitve z Ljubeznijo, dosežemo Vrhunec naše Svete Umetnosti, da predstavimo celotno Bivanje naše Zvezde Naši Gospe v Poroki naše Telesne Smrti. Potem smo zmožni naš celoten Stroj narediti za pravo Pritiklino naše Sile, brez Odtekanja, ali Trenja, ali katerekoli druge Zgube ali Zapreke, ter za Delovanje. Dobro veš, kako en Konj, ali celo Stroj, ki ga poganjamo z Nogami, postane nekako kot Podaljšek Jezdeca, vsled njegove Spretnosti in Navade. Zatorej pusti, da se tvoja Zvezda okoristi s tvojim Nosilcem, usvojivši in nahranivši ga, da bo ozdravljen svoje Ločenosti, in to celo za časa Življenja, a predvsem in še posebej ob Smrti. Svoj Nosilec moraš okrepiti v Maši vsled resnične Rasti v Ravnovesju, da postaneš en brhek, boder in močan Ženin, in Bojevnik, ki bo vreden Postelje tako božanskega Stapljanja.

*

Zμ
DE ARTE VOLUPTATIS DILEMMA
QUAEDAM

TU OBSTAJA NEK POIMENOVAN UGOVOR, o moj Sin, naši Tezi v zvezi z Voljo, katera naj bi potekala svobodno po svoji Poti; vide licet, češ da to velja za take kot sem jaz, ki sem oskrbljen z Naravo take Sle, ki je nezadovoljiva v vseh Ozirih, tako da se zdi sam Univerzum nezmožen potešiti jo. Nenehno sem se namreč razdajal, v Telesni Strasti, v Bojih z Ljudmi, in z Divjimi Zvermi, z Gorami in Puščavami, ter v Poeziji in še drugačnem Zapisovanju Glasbe moje Imaginacije, pa v Knjigah naših Lastnih Misterijev, in v Magijskem Delu, in Likovni Umetnosti, in tako naprej, tako da sem v svoji Starosti dejansko postal en Suženj svojega lastnega Genija; in moj Zakon je tak, da je moja Duša bolna, če ne pišem ali ne ustvarjam, in rade volje zahtevam Plačilo in Rekreacijo svoje Smrti. Vendar (te slišim reči) to ni Primer pri Vseh, ali tudi ne mnogih, Ljudeh; a njihov Preostanek Volje je zlahka potešen s prvo Nagrado zanj. Mar bi njihova Modrost potem ne bila to, da se zadržijo za Hip, kakor tudi Voda nakopičena pred Jezom nabere Moč, in se Lakota hrani z Odrekanjem? O tem sem tudi pisal v prejšnjem Poglavlju v zvezi s pravilno Rabo Discipline; in tretje, to Prosto Potekanje je brez Subtilnosti Umetnosti, slično Vlačugi, ki Ljudi vleče za Rokav.

*

Zv DE HOC MODO DISSOLUTIO

NAJ TI ZDAJ NAPIŠEM ODGOVOR na to Obtožbo naše Modrosti; da moramo vsako Dejanje Volje izvesti v njegovi Popolnosti, katere Stanje dosežemo pod temi Pogoji: prvič, njegovega lastnega Zakona; drugič, njegovega Okolja. Svoj lasten Primer presojaj posamič, vsakega kakor mu pritiče; ne obstaja namreč noben Kanon ali Kod, ker ima vsaka Zvezda, različna od vsake druge, svoj lasten Zakon. Vendar obstaja Zadržek Konflikta, ki je Nemoč in Razdor; Zadržek Discipline pa je Okrepitev Volje vsled Oddiha in vsled Priprave, kakor nek Zavojevalec spočije svoje Armade, jih nahrani, pregleda njihovo Opremo in njih Duha, preden se spet vrne v Bitko. Pravtako obstaja Zadržek Umetnosti, ki vključuje neko drugo Disciplino, katere Narava je, da okraši Voljo ter občuduje njeno Silino in Lepoto, ter se veseli njene Zmage vsled Preduvida v popolnem Zaupanju vanjo, brez bojzani napram Časa, ki oropa tiste, ki ga ne poznajo kot takega, kot eno Prikazen in Iluzijo, nesposobno za naskakovanje Trdnjave Duše. Izvršuj svojo Voljo, zavedajoč se (kakor sem izjavil poprej skozi Usta Eliphasa Levija Zaheda), da si Vsemogočen, in da je tvoje Domovanje Večnost. O moj Sin, dobro usliši te Besede, kajti one so neka Dedna Lastnina, en Rubinov in Smaragdov Prstan tvojega Nasledstva.

DE COMOEDIA QUAE PAN DICITUR

SUBTILNEJŠA OD HERMESOVE KAČE, o moj Sin, je ta Pot Zadrževanja v Umetnosti, in na njej se boš srečal z Bogom Panom, in ga imel za svojega Soigralca. Tako boš izumil Komedijo in Tragedijo, kot nekakšni Postavitvi za Dragulj tvoje Volje, za stopnjevanje njene Lepote, in za prečiščenje tvojih Užitkov. To je tisto, kar je zapisano v *Knjigi Zakona*: "Modrost pravi: bodi močan! Tako boš lahko prenesel več radosti. Ne bodi žival; prečisti svoj zanos! Če piješ, pij po osemindesetih pravilih umetnosti: če ljubiš, prekašaj z nežnostjo; in če počneš kaj radostnega, naj bo v tem rahločutnosti! Vendar prekašaj! prekašaj!" Tako se lahko tudi zabavaš s svojim udomačenim Vragom Greha, in uporabiš njegovo Bolečino za zaostritev Okusa tvojega Mesa, bivši Odrasel, in je tvoj Jezik željan Olive, in se mu Sladkor gnusi, dočim si en Otrok želi ravno nasprotno; ali kakor je en izkušen Dvoboj Ljubezni obilen v Ščipanju, Tapkanju, Grizenju in podobnem, da bi bil intenziven v Raznolikosti in da bi trajal dlje. A to je Tveganje in Nevarnost, če nisi popoln Mojster, Enovit v svoji Volji; kajti v teh mrtvih Kačah je Strup, da te uniči, če jim ponudiš svoje Življenje z neko tako malenkostjo, kot je Dvom vase, kot enim Semenom Razdeljenosti.

*

Zo DE LUDO AMORIS

V TEM MISTERIJU ZADRŽEVANJA v Umetnosti je tudi Skrivnost Iluzije. Zakaj, boš rekel, mar nima Naša Gospa Nuit svoje Volje do Svojega Gospoda Hadita, in On do Nje, in se tako vse konča? A to je Igra Njene Ljubezni, da zaodeva Svojo Lepoto v mnogobarvno Obleko Iluzije, in se Mu izvija v Zabavi, zares, in Ga odtrga od Svojega Objema, spletajoč nove Čednosti in Zapeljevanja v Svojem Plesu. Torej, o moj Sin, polno Dojemanje tega Arkanuma je Sad Kontemplacije, zastavljene vsled Izkustva te Umetnosti v tvojem lastnem Primeru. Tistim pa, ki tega ne razumejo, in žalujejo v Ločenosti, bivši razočarani vsled te Igre, tako da jo smatrajo za Delitev vsled Sovraštva, Ona lahko le reče v Preprostosti z Besedo, zapisano v *Knjigi Zakona*: "K meni!" Kajti dokler ne ljubiš, je Igra Ljubezni zgolj Praznost; in je njena Krutost zares kruta, razen če je ne poznaš kot Omake za vzburjenje Apetita, in Poudarjanje Kontrasta, kakor en Slikar naslika Svetlobo s Prekanjanjem svojih Senc. Vendar je vsa ta Radost, ki jo lahko imaš od Univerzuma, tako v njegovih Pajčolanih kot njegovi Goloti, neka Nagrada za tvoje Doseganje Resnice, ki le-temu sledi. Te Doktrine sploh ne moreš dojeti z Umom, kajti Razdvojenost v tebi glasno kriči v svoji Agoniji, zanikujoč jo, vse dokler ne postaneš v celoti Posvečenec.

Zπ DE GAUDIO STUPRI

O MOJ SIN, SAM TA GREH, ki je naša Bolezen, je zgolj Nerazumevanje te Umetnosti Ljubezni Naše Gospe Nuit. Resnično, to je vse ena Zvijaka Njene Prekanjenosti, in en Izum Njenega Uživanja, da se mora pojaviti Greh, in tudi (dobro si zapomni!) Nedojemanje Njene Narave. Zatorej je Bolečina vsakega Grešnika v njegovi Razdvojenosti in njegova Ločenost je zanjo en majhen Krč Užitka. In on mora končno dojeti to Doktrino in se stopiti v Njeni Ljubezni. Ti pa, bivši Posvečenec, Razsvetljen v tej Resnici, lahko sprejmeš svojo lastno Žalost, ali prej Muko svojega Nosilca, kot Lakaja Radosti, ki jo poseduješ v svojem Resničnem Sebstvu, Zvezdi med Zvezdami Njenega Telesa. Adept te naše Umetnosti ni sočuten do Greha, v svojem lastnem Nosilcu ali Nosilcu drugega, ako Zdravljenje le-tega ni primerno njegovi Volji, kajti on se zaveda celotne Resnice Stvari. Tako on gre svojo Pot, in ne zateguje Uzde Žrebce Univerzuma, temveč je zadovoljen, opazujoč Brzino njihovega Teka. Resnično, o moj Sin, dobro je zapisano v *Knjigi Magusa*, da je to Smoter mojega Ranga, da nujno moram pridigati svoj Zakon Ljudem. Kajti jaz sem prizadet v svojem Tabernaklju v tem Oziru, toda v svojem Sebstvu se radostim, ter pridružujem Smehu Njene Ljubezni.

Zφ DE CAECITIA PHILOSOPHORUM ANTIQUORUM

GLEJ, KAKO GODNA JE ta moja Modrost, v kateri sem razrešil vsak in kakršenkoli Konflikt, ki obstaja ali lahko obstaja, celo v vseh Dimenzijah, ta Antagonizem bivajočih Stvari nič manj kot tudi njih Omejenosti. Povedal sem: Zlo, bodi moj Bog; to je namreč magikalno Zrcalo naše Astarte, in Kaducej našega Hermesa. In to je bila Zmota Starih Filozofov, da so, vsled zaznavanja Spremenljive Dvojnosti kot Vzroka Trpljenja, iskali Pomiritev v Enosti in v Stabiliteti. Jaz pa sem ti pokazal Univerzum kot Telo Naše Gospe Nuit, ki je Nič in Dva, s Haditom, njenim Gospodom, kot Alternatorjem teh Faz. Ta Univerzum je tako nenehno Pridogajanje, Posoda vsake Premene Neskončnosti, v kateri je vsak Pojav nek Zakrament, Sprememba kot Dejanje Ljubezni, in Dvojnost opozorilni Pogoj za to Dejanje, kakor moramo tudi Sekiro vzeti ven iz Cedre, da bi lahko zadala svoj Udarec. Zmota teh Filozofov torej leži v njihovi napačni Predpostavki, da naj bi Blaženost, Vednost in Bitnost (Kvalitete njihove Nespremenljive Enosti) bile Stanja. O moj Sin, kako bedna je njihova Revščina, teh Beračev Čutnosti in Izkustva in Opazovanja! Praznina njihovih Želodcev je bila ta, ki je zarodila Prikazni Ideala, tako da so iskali Veselje v Grobem Zanikanju Resnice (ali bolje, Dejstva), ki so jo zaznavali o Univerzumu, tako da so postavili enega Idola Smrti za svojega Boga, v samem Besu Mržnje nasproti Znesku njihovih lastnih Jazov.

Zp DE HERESIA MANICHAEA

TI FILOZOFI, ALI NAJ REČEM raje Mizozofi in Pseudozofisti, so se silno trudili, da bi razložili Misterij Obstoja svojega Zla. A če je že tako, da je Iluzija Zlo; od kod pa izvira, in kaj je njen Smoter? Če jo je ustvaril njihov Hudič, kdo je pa ustvaril tega Hudiča? Vse njihovo Pričkanje se izteče v to Dilemo Spremembe v nekaj Nespremenljivega, Laži v nekaj Resničnega, Mržnje v nekaj Ljubečega, Slabotnosti v nekaj Vsemogočnega, Dvojnosti v nekaj Preprostega – v takšno pač Bitje, kakor oni definirajo svojega Boga. In ne vidijo niti tega, da svojega Boga (ki naj bil bil Vse) tako omejijo, ko pripustijo Nasprotja njegovi Naravi, tako kakor se ta Nasprotja tudi zvedejo na Iluzijo, medtem ko je Iluzija zanikanje njegove Resnice. Indijci, uvidevši to, pa skušajo temu ubežati z zanikanjem vseh možnih Kvalitet svojega Boga, ali Resničnega Stanja, govorim o Parabrahmanu in o Nibbani, tako v katerikoli Realnosti Mišljenja raje zanikajo Njega ali To, kot pa da bi uničili Iluzijo. Toda v naši Luči mi nimamo potrebe po Zanikanju, in sprejemamo Vse, da, samo Iluzijo, v naših Umih zgolj razlikujoč med Pojavi vsled Primerjave z neko običajno Normo, da bi vzdrževali Urejenost naše Predstave z ozirom na Odnos kateregakoli Bitja z njegovim Okoljem.

Zσ

DE VERITATE RERUM MENSURANDA

TAKO RAZUMI TO MODROST, o moj Sin; položi jo k svojemu Srcu, kot Metreso, in jo shrani v Zakladnico svojega Uma kot en Dragulj Razsvetljenja. Razmotri Sanje, kako so neresnične glede tvojega Izkustva Objektov tvojega budnega Čuta, a pravitako resnične, saj dejansko naredijo Vtis na tvoj Um, kakor tudi izražajo z nekim skrivnostnim Simbolom neko slo tvojega Angela, kakor sem ti že prikazal v tem Pismu. Razmotri Igro Šaha, kako si je njegov Zakon ustvaril nek Jezik in neko Literaturo, čeravno gre zgolj za poljuben Dogovor, brez poseganja (razen če deluje prek Užitka in Zanimanja na Ume) v katerokoli Sfero Univerzuma. Enako Stvari, ki se imenujejo (vulgarno) Realne in Materialne, obstajajo v Svetu naše Zavesti samo vsled Zapopadanja njihovih Podob v Umu preko Čutov; ali pa, kako je Barva Realna ali Materialna za Slepega Človeka; ali nek matematični Zakon resničen za nekoga, ki je imbecilen ali dementen. Vse Stvari zatorej, tudi če so realne ali iracionalne, ne, nepredstavljive in nemogoče (kakor Iota v De Moivreovem Teoremu) obstajajo v eni ali neki drugi Obliki; toda Realnost katerekoli, čeravno v sebi absolutne, se nanaša na Odnos z neko drugo Stvarjo, ki zavisi od njunega medsebojnega Občevanja in Izražanja, zavestnega ali nezavednega. Razmotri Azot, ki je v štirih petinah Zračen, kako je nerealen za neposredno Zaznavo kateregakoli človeškega Čuta, vendar zelo realen za naša Pljuča, ko razredčuje Kisik, katerega Ljubezen bi nas sicer nasilno prežgala. To je Merilo Realnosti.

*

Zτ

DE APHORISMO UBI DICO: OMNIA SUNT

SIN MOJ, DOLGO SEM ČAKAL NATE, hrepeneč, in s Ponosom ter velikim Veseljem sem ti zaželel Dobrodošlico v moje Mesto Pyramid, izpod Panove Noči. Tako bom v svoji srčni Ljubezni do tebe razkril to Skrivnost Modrosti, ki sem jo okultno zapisal v svojem zadnjem Poglavju s temi Besedami: Vse Stvari Obstajajo. Dojeto s Pravilnim Razumevanjem, to pomeni zanikanje tega, da bi obstajala katerakoli Stvar, predstavljiva ali nepredstavljiva, ki bi ne bila Bivajoča. Se pravi, Telo Naše Gospe Nuit nima Meje, in ni Praznine, ki bi jo Ona ne zapolnjevala z Raznolikostjo in Krasoto Svojih Zvezd v Svojem Prostoru. Njena Narava pravtako nima nobenega Zakona, temveč so v Njej vsi Zakoni, tako da je vsaka Stvar ali vsaka Resnica, ki jo ti zaznavaš, na nek način ena Gesta Njenega Plesa. Zapri Knjigo svojih Vprašanj, o moj Sin, zadevajoč Naravo, njen Način, njen Izvor, ali njen Smoter, razen v tistih Zadevah, ki se nanašajo nate in na tvojo lastno Orbito, o ti Zvezda, spočeta iz mojih Ledij v moji Sli po Hilarion, Zlati Vrtnici, mistični in radostni, Tisoč in eno peresni Liliji, subtilni in sprevrženi, da bi ti lahko izpolnil to Delo nekega Magusa, ki sem ga jaz prišel izvršiti, nadevši nase Meso Človeka, kakor je bila moja Narava in Volja moje Narave, Ime moje Zvezde, ki žari v Telesu Naše Gospe Nuit.

*

Zu
DE RATIONE HUIUS EPISTOLAE
SCRIBENDAE

GLEJ, PRISPEL SEM DO KONCA tega Diskurza Modrosti, kakor ena Ladja, ki se je odpravila na Ocean, s katere Jambora Opazovalec v Motnosti Horizonta zapazi eno Snežno Piko, bivši Vrh neke Visoke Gore, ki je Čuvar Pristanišča, končnega Cilja tega Potovanja. Tako te zdaj predajam povsem samemu sebi, kajti jaz ne obstajam v tvojem Univerzumu drugače kot le v Odnosu s teboj; zaradi česar je ta Del mene v Resnici prej ti kot jaz. To Pismo pa vendar spravi, kajti to je moje Posebno Darilo, ki seva Svetlobo moje Modrosti, in žari, bivši Kri moje Ljubezni do tebe in do Človeštva. Pravitko je kakor Pulz mojega Življenja, utripajoč z njegovo Naravo; in to je Beseda moje Volje, Čarter Svobode moje Duše, in tvoje, in od vsakega Moškega, in vsake Ženske; mi smo namreč Zvezde. O moj Sin, mnogo Dni sem molčal, vse dokler te ni postalo strah, da bi, v Nevednosti ali Nepazljivosti, ne zanetil Ognja moje Jeze. A nisem spregovoril, ker sem vedel v svoji Modrosti, da moraš prestati neko Skušnjo svoje Inicijacije vsled svoje lastne Vrline. Iz tega Vzroka sem ostal ob strani; toda v svoji Ljubezni sem zasnoval tole Pismo, uzirajoč tvojo Zmago vnaprej, s Slutnjo in Preduvidom tvoje nadaljnje Potrebe, se pravi, te Knjige Besed moje Modrosti.

*

Zϕ DE NATURA HUIUS EPISTOLAE

O MOJ SIN, V TEM PISMU sem zapisal Ime svoje lastne Narave, njen Zakon, njeno Vrednost, njeno Voljo in njeno Pritiklino ali Okras. To je Dete moje Ljubezni do tebe, in Izraz preko Umetnosti moje Volje v kolikor zadeva tebe. Vsak Otrok je rojen iz Esence svojega Očeta, tako da je vsaka Stvaritev neka Sličnost ali Podoba Stvarnika, vendar modificirana od Matere, se pravi, Materiala, na katerem ga je on zaplodil. Tako da je to Pismo neka Projekcija moje lastne Zvezde v nekem Zrcalu, namreč, moja Ideja v Zvezi s tabo; in naj bo tebi kakor ena jasna Vizija tvojega Očeta, in Besede AĖona, ki jo je on izrekel Človeštvu. A pravitako, ker je ta Beseda Formula Aeona, se pravi Zakona njegovih Sprememb ali Pojavov, Enačba, ki izraža njegovo Energijo in Gibanje, naj služi vsakemu Človeku po njegovi Meri kot en Učbenik ali Komentar na Teorijo in Prakso Magike. Z njim bo lahko odkril svojo lastno Naravo, in njeno Voljo, ter uporabil svojo Moč in svojo Inteligenco za njeno Pravo Izpolnitev. Naj bo en Svetilnik, da ga razsvetli, razvedri in usmeri; in bodi tudi ena Priča ter Pomnik moje Besede in mojega Dela, kakor tudi mojega Dosežka Modrosti.

*

Zχ
DE MODO QUO HANC EPISTOLAM
SCRIPSI

NITI ENE BESEDE V TEM PISMU ni, ki bi ne bila napisana z mojo lastno Roko in Slogom, počasi in pazljivo (v nasprotju z mojo Navado), bivši Sad Drevesa moje Meditacije, dozorel od Sonca moje Iluminacije. Z mnogo Truda sem ga napisal, mnogokrat sedeč nepremično razen Rok, medtem ko se je Zemlja obračala v Senci iz Mraka v Somrak, tako da je moje Telo postalo hladno in togo, kakor Truplo. Pravtako, v Presledkih tega Pisanja, sem se posvečal Kontemplaciji in Delom Visoke Magike, posebej Maši Svetega Duha, v Osredotočenosti svoje Volje, da sporočim to Modrost tebi, in razodenem Misterije Resnice. In Srž vsega tega je, da Resnica ni utrjena s Togostjo Smrti, temveč je vitalna s Slo po Spremembi, in obžarjena z Ljubeznijo svojega Nasprotja. Tako tudi Laž ni tuja Resnici, kajti Popolnost Narave zaobsega Vse. A je vse to zapisano v Knjigi Zakona, za katero boleče šepam, daleč od nje, z Berglo svojega Razumevanja njene Besede; da, zelo sem prepričan, da so v tej Knjigi zapisane vsakolike Stvari; toda mi, bivši večinoma brez Razsodnosti, jih nismo zmožni razbrati. Kajti Postava Ajvasa je onstran našega Merila, bivši razvidno, da je bil On sposoben dojeti celoten Misterij Nuit in Hadita, in vendar obenem objaviti Njuno Sporočilo v Jeziku Ljudi.

DE SAPIENTIA ET STULTITIA

O MOJ SIN, V TEM KOLOFONU svojega Pisma naj se znova spomnim njega Naslova in Podnaslova; to je, Knjiga Modrosti ali Norosti. Proglašam Blagoslov in Češčenje Naše Gospe Nuit in Njenega Gospoda Hadita, zavoljo Čudeža Anatomije Otroka Ra-Hoor-Khuita, kakor je prikazan na Modelu Minutum Mundum, Drevesa Življenja. Namreč, Modrost bivši druga Emanacija Njegove Esence, obstaja Pot, ki ju razdvaja in združuje, katere Referenca je Alef, ki je dejansko Eden, a obenem Sto Enajst v celovitem Izpisu; da označuje Najsvetejšo Trojico, in po Metatezi je to Popolna Tema (hebr. APL; op.p.), in Nenadna Smrt (hebr. ASN; op.p.). To je tudi Število besede AUM, ki je AMOUN, in koren od OMNE, ali, v Grščini, PAN, in je pravtako število Sonca. Njegov Tahutijev Adut pa odgovarja NIČLI, in njegovo Ime je MAT, o čemer sem ti govoril poprej, in njegova Podoba je Norec. O moj Sin, vse te Ude zberi skupaj v eno Telo, in ga navdahni s svojim Duhom, da bo zaživel; nato ga objemi s Strastjo svoje Možatosti in vstopi nadenj, ter ga spoznaj; tako bosta postala Eno Meso. In končno boš v Okrepčanju in v Ekstazi te Konzumacije dojel vsled kakšnega Navdiha si si izbral Ime v Gnozi, mislim PARZIVAL, "der reine Thor," Resnični Vitez, ki je zadobil Kraljevstvo na Monsalvatu, in zacelil Rano Amfortasu, ter zaukazal Kundri Pravšno Službo, ter znova pridobil Kopje, in oživel Čudo Sangraala; da, tudi sam zase je potem dovršil svoje Delo na Koncu: "Hochsten Heiles Wunder! Erlösung dem Erloser!" To je poslednja Beseda Pesmi, ki jo je tvoj Stric Richard Wagner spesnil za Češčenje tega Misterija. Razumi to, o moj Sin, ko te zapuščam v tem Pismu, da je Vrhunec Modrosti Otvoritev Poti, ki vodi do Krone in Esence vsega, do Duše Otroka Horsa, Gospodarja Aeona. Ta Pot je Pot Čistega Norca.

*

Zω DE ORACULO SUMMO

IN KDO JE TA ČISTI NOREC? Glej, v starodavnih Sagah, Legendi Skaldov, Bardov, Druidov, mar on ne prihaja v Zelenem kot Pomlad? O ti Veličastni Norec, ti Voda, ki si Zrak, v katerem se vse Kompleksno raztopi! Da, Ti v razcapani Obleki, s Priapovo Palico in Vinskim Mehom! Ti stojiš na Krokodilu kakor Hoor-pa-Kraat; in Velika Mačka te naskakuje! Da, in še več, spoznal sem Te Kdo si, Bakhus Dufues, nobeden in dva, v tvojem Imenu IAO! Zdaj na koncu vsega prihajam do Tvoje Biti onstran Pridogajanja, in vzklikam glasno Svojo Besedo, kakor je bila podana Človeku od tvojega Strica Alcofribasa Nasierja, Orakelj Buteljke BACBUC, in ta Beseda je TRINC.

A v starinski pravilni Izgovorjavi je to TRINU, katere Število je Število Mene, Tvojega Očeta! namreč, Šest Sto Šest Deset in Šest.

Ljubezen je zakon, ljubezen pod voljo.

666

An. XIV
Sol in Aries
Luna in Aries.

*

f i n i s

VSEBINA

- I. UVOD (V PRVO IZDAJO)
- II. PROLEGOMENON (K DRUGI IZDAJI)
- 1 ☞ APOLOGIA
- 2 ☞ O KABALISTIČNI VEŠČINI
- 3 ☞ O POPRAVLJANJU ŽIVLJENJU
- 4 ☞ LEGENDA O LJUBEZNI
- 5 ☞ ZGODOVINA LJUBEZNI
- 6 ☞ KONČNA TEZA O LJUBEZNI
- 7 ☞ O DOJEMANJU SVOJE NARAVE
- 8 ☞ ŠE O POTI NARAVE
- 9 ☞ KAKO RAZBIRATI SVOJO NARAVO
- 10 ☞ O SANJAH – A: SLUČAJNI VZROK
- 11 ☞ O SANJAH – B: NARAVNI VZROK
- 12 ☞ O SANJAH – C: ODETIH V GROZO
- 13 ☞ O SANJAH – D: NADALJEVANJE
- 14 ☞ O SANJAH – E: KLJUČ
- 15 ☞ O POTI PO NEBESIH
- 16 ☞ O KULTU
- 17 ☞ O KLJUČU SANJ
- 18 ☞ O LUCIDNEM SNU
- 19 ☞ O STRUPIH
- 20 ☞ O GIBANJU ŽIVLJENJA
- 21 ☞ O BOLESTIH KRVI
- 22 ☞ O TOKU LJUBEZNI
- 23 ☞ O MISTIČNIH POROKAH
- 24 ☞ O POŽELENJU MUK
- 25 ☞ O KONČNI VOLJI
- 26 ☞ O RAZLIKOVANJU MED STVARM
- 27 ☞ O TIHI VOLJI
- 28 ☞ O VRHUNSKI FORMULI
- 29 ☞ O POTI NEDELOVANJA
- 30 ☞ O POTI SVOBODE
- 31 ☞ O ZAKONU GIBANJA
- 32 ☞ O ZAKONIH PROTI GIBANJU
- 33 ☞ O SKUPNI POTREBI

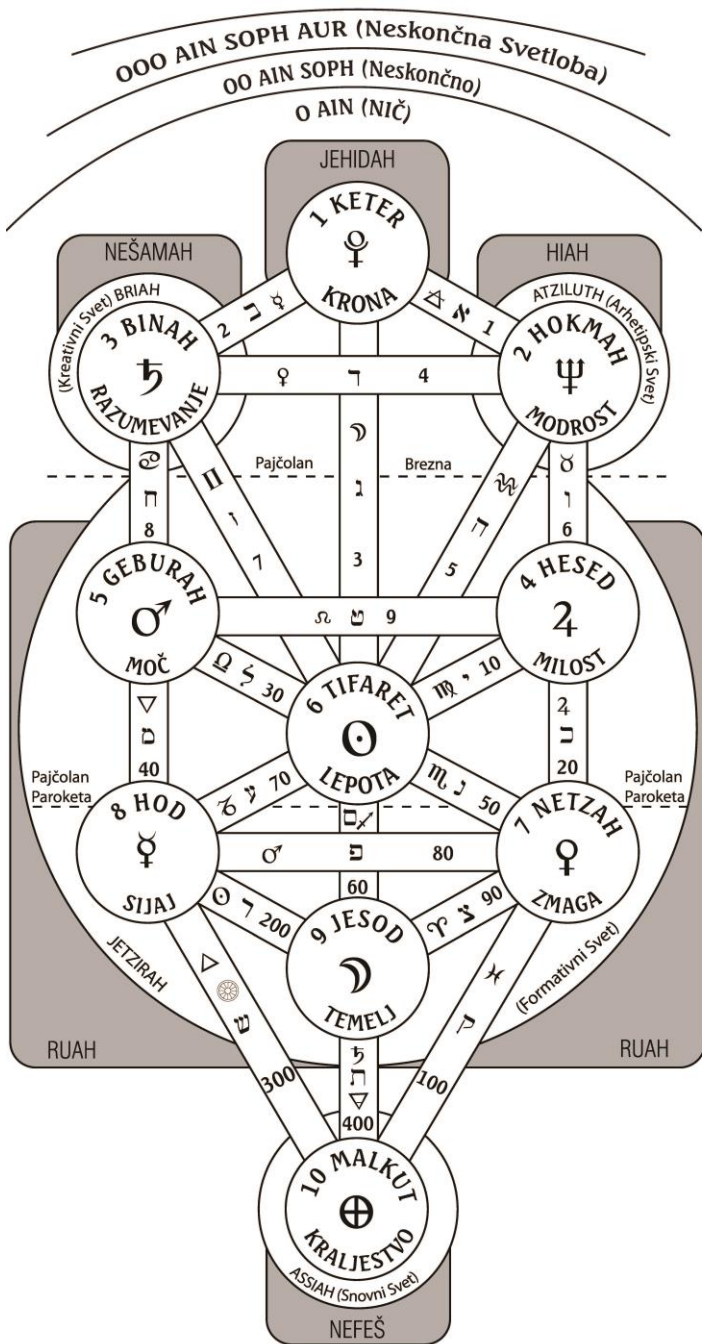
- 34 ☯ O SVOBODI TELESA
- 35 ☯ O SVOBODI UMA
- 36 ☯ O SVOBODI OTROK
- 37 ☯ O KULTIVIRANJU MOČI SKOZI DISCIPLINO
- 38 ☯ O REDU STVARI
- 39 ☯ O TEMELJIH DRŽAVE
- 40 ☯ O VOLJI OTROK
- 41 ☯ O NAČINU ARGUMENTIRANJA
- 42 ☯ O SPOZNAVANJU VOLJE OTROK
- 43 ☯ O RDEČEM ZLATU
- 44 ☯ O MODROSTI V SPOLNOSTI
- 45 ☯ O ENAKOMERNEM STOPNJEVANJU VEDNOSTI
- 46 ☯ O VRLINI SMELOSTI
- 47 ☯ O VEŠČINI KULTIVIRANJA UMA: 1. MATEMATIČNA
- 48 ☯ NADALJEVANJE: 2. KLASIČNA
- 49 ☯ NADALJEVANJE 3. ZNANSTVENA
- 50 ☯ O NAČINU DELOVANJA ZAKONA MAGIKE
- 51 ☯ O MAGIKALNEM MEHANIZMU
- 52 ☯ O HARMONIJI DUŠE S TELESOM
- 53 ☯ O MISTERIJU PREVIDNOSTI
- 54 ☯ O ALKEMIJSKI UMETNOSTI
- 55 ☯ O NAJDELIKATNEJŠI SKRIVNOSTI
- 56 ☯ O POSREDNIKU V UMETNOSTI
- 57 ☯ O NUJNOSTI VOLJE
- 58 ☯ O VESOLJNI KOMEDIJI, IMENOVANI PAN
- 59 ☯ O SLEPOTI LJUDI
- 60 ☯ ALEGORIJA O ŠAHU
- 61 ☯ O RESNICI LAŽI
- 62 ☯ O ODNOSU MED ILUZIJAMI
- 63 ☯ O PREVIDNOSTI
- 64 ☯ O SMOTRU MAGIKOVEGA ŽIVLJENJA
- 65 ☯ O VEDREM SRCU
- 66 ☯ O MAGIKOVI SPODOBNOSTI
- 67 ☯ O PESNIKIH
- 68 ☯ O MAGIH REDA A.: A.:, KATERIH BESEDA MESO POSTANE
- 69 ☯ O MAGIH DAVNIH ČASOV, NAJPREJ O LAO TSEU
- 70 ☯ O GAUTAMI
- 71 ☯ O SVETEM KRIŠNI IN O DIONIZU

- 72 ☮ O TAHUTIJU
- 73 ☮ O EGIPTOVSKEM MAGU, KI SO GA JUDJE IMENOVALI MOŠE
- 74 ☮ O ARABSKEM MAGU MOHAMMEDU
- 75 ☮ O MENI KOT VELIKI ZVERI, LOGOSU AEONA,
ČIGAR BESEDA JE TELEMA
- 76 ☮ ZADOLŽNICA NJEGOVEMU SINU
- 77 ☮ IN JE SPOČEL SINA, DA BI BILA SVOBODA
- 78 ☮ O SVOJI SLABOSTI
- 79 ☮ O ROKI, KI PODPIRA MAGA
- 80 ☮ O SVOJEM GREHU
- 81 ☮ O SVOJI ZMAGI V IMENU BABALON
- 82 ☮ O NEIZREKLJIVI SKRIVNOSTI
- 83 ☮ O SKRIVNOSTI SPREJEMANJA KATEREGAKOLI DUHA V TELO
- 84 ☮ O KABALISTIČNEM KLJUČU TE UMETNOSTI
- 85 ☮ O MAŠI SVETEGA DUHA
- 86 ☮ O CELOSTNEM OBRAZCU
- 87 ☮ O KABALISTIČNEM RAZUMEVANJU TE FORMULE
- 88 ☮ O DOLOČENIH MAGIJSKIH VEŠČINAH
- 89 ☮ O VELIKEM DELU
- 90 ☮ O STOPNJAH (DO) VELIKEGA DELA
- 91 ☮ O FORMULI LUNE
- 92 ☮ O SPREJETJU ORLA
- 93 ☮ O MEDICINAH V SKLADU S ŠTIRIMI ELEMENTI
- 94 ☮ O POMEMBNOСТИ IZKUSTVA V TEJ VEŠČINI
- 95 ☮ O PRAVEM ZAKRAMENTU
- 96 ☮ O NADZIRANJU UČENCEV
- 97 ☮ O DOLOČENIH BOLESTIH UČENCEV
- 98 ☮ O ISKANJU KRIVIČNOSTI DOMA
- 99 ☮ O TELESU, ČLOVEKOVI SENCI
- 100 ☮ O SIRENAH
- 101 ☮ O DOLOČENI ŽENSKI
- 102 ☮ O NJENI VRLINI
- 103 ☮ O DOLOČENIH METODAH ISKANJA ORAKLJA
- 104 ☮ O ČRNIH BRATIH, OTROCIH SPRIJENOSTI
- 105 ☮ O KIRURŠKI VRLINI
- 106 ☮ O ŠTIRIH NIŽJIH OPERACIJAH MIKROKOZMIČNE ZVEZDE
- 107 ☮ O ŠTIRIH VIŠJIH OPERACIJAH MIKROKOZMIČNE ZVEZDE
- 108 ☮ O ZVEZDI MAKROKOZMA

- 109 ☞ O SVOJI ŽENSKI OLUN IN O VSEPRESEGAJOČI EKSTAZI
110 ☞ O IMENU OLUN
111 ☞ O VELIKIH MOŽEH, PROSLAVLJENIH V LJUBEZNI
112 ☞ O ČISTOSTI
113 ☞ O OBREDU ENAKONOČJA
114 ☞ O SVETLOBI ZVEZD
115 ☞ O PESMI
116 ☞ O ČLOVEŠKI NOROSTI
117 ☞ O SVOJEM BOJU
118 ☞ O NUJNOSTI RAZGLAŠANJA BESEDE
119 ☞ O UNIVERZALNEM EVHARISTIČNEM MISTERIJU
120 ☞ O PRAVIČNOSTI V POŠTENOSTI
121 ☞ O BLAŽENI DEVICI
122 ☞ O ZABAVI MOJE PRILEŽNICE
123 ☞ O NEVARNOSTI LJUBEZENSKIH ZABAV
124 ☞ O SKRIVNEM POŽELENJU
125 ☞ O ORGANIZACIJI SKUPNOSTI
126 ☞ O ZNANSTVENI METODI
127 ☞ O POŠASTIH
128 ☞ O PODZEMNI PALAČI MODROSTI
129 ☞ O HIBAH SKRITE VOLJE
130 ☞ O RAZUMU, POMOČNIKU VOLJE
131 ☞ O RAVNANJU MODRECA
132 ☞ O RAZUMU BREZ VOLJE, IZVORU BLAZNOSTI
133 ☞ O RESNICI, KI SE NE SME GOVORITI ŽENSKI
134 ☞ O NARAVI ŽENSKE
135 ☞ O DVEH NAGRADAH POTI
136 ☞ O EKSTAZI SAMADHIJA, PO METODI RAZLIČNI OD DRUGIH
137 ☞ O UMETNOSTI LJUBEZNI IN RADOSTIH MISTIKOV
138 ☞ O NAJVIŠJI NAGRADI, PRAVI MODROSTI
 IN POPOLNEM ZADOVOLJSTVU
139 ☞ O PEKLU SUŽNJEV
140 ☞ RAPSODIJA O NAŠI GOSPE
141 ☞ RAPSODIJA O TVOJI ZVEZDI
142 ☞ O SKLADNOSTI VOLJE IN USODE
143 ☞ OPOMIN NA NEKO DEVO
144 ☞ O STANOVITNOSTI LJUBEZNI ČISTEGA SRCA
145 ☞ O MISTERIJU ZLA

- 146 ☮ O VRLINI STRPNOSTI
147 ☮ O FORMULI UMIRAJOČIH BOGOV
148 ☮ O ZLOHOTNIH BEDAKIH
149 ☮ ZAGOVOR MOJEGA PISANJA
150 ☮ HVALNICA ZAKONU TELEME
151 ☮ O SFINGI EGIPČANOV
152 ☮ O NARAVI SUINU
153 ☮ O BIKU
154 ☮ O LEVU
155 ☮ ŠE O LEVU
156 ☮ O DEVICI
157 ☮ O ZMAJU, KI JE OREL-KAČA- ŠKORPIJON
158 ☮ O ŠTIRIH MOČEH SUINU
159 ☮ O TEHTNICI, V KATERI SO ŠTIRI MOČI ENAKOVREDNE
160 ☮ O PIRAMIDI
161 ☮ PREDGOVOR K TIŠINI
162 ☮ O NARAVI NAŠE TIŠINE
163 ☮ O PRAVILNI FORMULI ZMAJA
164 ☮ O SVOJI NEBESNI KARTI
165 ☮ O SVOJEM DELU
166 ☮ O ČRNIH BRATIH
167 ☮ O ALKEMIJSKI UMETNOSTI
168 ☮ O ŽENSKI, KI JE ZMOŽNA ŠALE
169 ☮ O FORMULI ŽENSKE
170 ☮ BESEDA MOJEGA UČITELJA O ŽENSKI
171 ☮ O PRIMERNI POTI ZA ŽENSKO
172 ☮ NADALJNJA POJASNILA O TEM
173 ☮ O KLJUČIH SMRT IN VRAG, SKRIVNOSTIH
TAROTA BRATOVŠČINE R.C.
174 ☮ NADALJE O TEH POTEH
175 ☮ O HOOROVEM OČESU
176 ☮ O SVOJI INICIACIJI
177 ☮ O NAJSVETEJŠI ARABSKI TRAVI
178 ☮ O NEKIH MISTERIJIH, KI SEM JIH UVIDEL
179 ☮ O DOLOČENI METODI MEDITACIJE
180 ☮ NADALJE O TEJ ZADEVI
181 ☮ NADALJE O TEM
182 ☮ SKLEP O TEJ METODI SVETOSTI

- 183 ☞ O EDINSTVENI POTI SONCA
184 ☞ O IZVEDENSTVU BRATOVŠČINE A.: A.:
185 ☞ ŠE O SVOJI POTI
186 ☞ O IZVEDENOSTI V UMETNOSTI POUČEVANJA
187 ☞ O RAZUMU KOT SOVRAŽNIKU DUŠE
188 ☞ O RAZNEM DELOVANJU ILUMINATORJEV
189 ☞ O TEM ŠE Z DRUGIMI BESEDAMI
190 ☞ O POPOLNEM MIRU V SVETLOBI
191 ☞ O POPOLNEM MIRU
192 ☞ O SMRTI
193 ☞ O ESHATOLOGIJI ADEPTOV R.C.
194 ☞ O NAJVIŠJIH POROKAH
195 ☞ O DOLOČENI DILEMI VEŠČINE UŽIVANJA
196 ☞ RAZREŠITEV TEGA NAČINA
197 ☞ O KOMEDIJI, IMENOVANI PAN
198 ☞ O IGRI LJUBEZNI
199 ☞ O UŽITKU ONEČAŠČENJA
200 ☞ O SLEPOTI STARIH FILOZOFOV
201 ☞ O MANIHEJSKI HEREZIJI
202 ☞ O MERILU RESNIČNOSTI
203 ☞ O MOJEM OBIČAJNEM AFORIZMU: VSE OBSTAJA
204 ☞ O SMOTRU TEGA PISMA
205 ☞ O NARAVI TEGA PISMA
206 ☞ KAKO SEM PISAL TO PISMO
207 ☞ O MODROSTI IN NOROSTI
208 ☞ O NAJVIŠJEM ORAKLJU

Drevo Življenja, s korespondencami Sefir, Poti in deli Duše

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica,
Ljubljana

133.1

CROWLEY, Aleister, 1875-1947

Liber alef vel CXI : knjiga
modrosti ali norosti / Aleister
Crowley ; prevedel Janez Trobentar. -
1. izd. - Maribor : IBIS, 2017

Prevod dela: Liber aleph vel CXI

ISBN 978-961-93853-6-4

282118656

Cena: 25 EUR

